

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จ
กับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A COMPARATIVE STUDY OF SUCCESSFUL GOAL ATTACKING PATTERN
BETWEEN SUCCESSFUL AND UNSUCCESSFUL TEAM
IN THE 2014 WORLD CUP SOCCER TOURNAMENT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของ
ทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใน
การแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

โดย

นางสาวแพรว สีหมากสุก

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นงนภัส เจริญพานิช)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ชาญวิทย์ ผลชีวิน)

แพรว สิทมาทสุข : การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 (A COMPARATIVE STUDY OF SUCCESSFUL GOAL ATTACKING PATTERN BETWEEN SUCCESSFUL AND UNSUCCESSFUL TEAM IN THE 2014 WORLD CUP SOCCER TOURNAMENT) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ชัชชัย โกมารทัต, 180 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอลที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ดำเนินการวิจัยคือทีมที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติอาร์เจนตินา และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติคเมอรูน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ทำการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลจากเกมการแข่งขันจำนวน 25 เกม ผ่านโปรแกรม Focus X2 Version 1.5 โดยนำข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย The Mann-Whitney U Test และ The Friedman Test กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการทำประตูที่นิยมใช้มากที่สุดในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จและทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 158 ครั้ง (23.41%) จากรูปแบบการทำประตูทั้งหมด 675 ครั้ง และรูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุด จำนวน 38 ครั้ง (17.19%) จากการเข้าประตูที่เข้ากรอบทั้งหมด 221 ครั้ง และยังเป็นรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุด จำนวน 8 ครั้ง (24.25%) จากการเข้าประตูที่ได้ประตูทั้งหมด 33 ครั้ง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 คือ ใช้ตำแหน่งกองหน้าทำประตู 123 ครั้ง (55.70%) โดยใช้พื้นที่ที่ใช้ทำประตูภายในเขตโทษ 117 ครั้ง (52.94%) ใช้ตำแหน่งกองกลางส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู 99 ครั้ง (44.80%) ใช้พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลหน้ากรอบเขตโทษ 47 ครั้ง (21.27%) ใช้เทคนิคในการยิงประตูคือ การยิงด้วยหลังเท้า 92 ครั้ง (41.60%) ใช้เทคนิคในการทำประตูคือ การหาพื้นที่ว่าง 81 ครั้ง (36.70%) และช่วงเวลาที่ใช้ในการทำประตูคือ นาทีที่ 1 - 15 กับ นาทีที่ 46 - 60 จำนวนอย่างละ 38 ครั้ง (17.19%)
3. เปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 รูปแบบ โดยทีมที่ประสบความสำเร็จใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 6 รูปแบบ คือ รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกซิ่ง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) และการเตะจากมุม (Corner kick) และการได้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้รูปแบบการทำประตูคือ การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) กับ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) มากกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ
4. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 พบว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู และเทคนิคในการทำประตู มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีการใช้รูปแบบการทำประตูที่นิยม ได้ประตู และเข้ากรอบประตูมากที่สุด คือ ส่งจากด้านข้าง (Crossing) เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีรูปแบบการทำประตูที่แตกต่างจากทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 8 รูปแบบคือ รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกซิ่ง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การได้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การเตะจากมุม (Corner kick) และการส่งบอลระยะไกล (Long pass)

5678409039 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: ATTACKING PATTERN/COMPARATIVE/SUCCESSFUL TEAM/UNSUCCESSFUL TEAM/WORLD CUP

PRAEW SEMAKSUK: A COMPARATIVE STUDY OF SUCCESSFUL GOAL ATTACKING PATTERN BETWEEN SUCCESSFUL AND UNSUCCESSFUL TEAM IN THE 2014 WORLD CUP SOCCER TOURNAMENT. ADVISOR: ASSOC. PROF.CHUCHCHAI GOMARATUT, 180 pp.

The study aimed to investigate and compare the patterns and the factors affecting goal between successful and unsuccessful teams in Soccer World Cup 2014. The analytic study was conducted by purposive sampling. The samples were divided into two groups: successful team (German and Argentina) and unsuccessful teams (Japan, Australia, Honduras and Cameroon). Twenty five games were analyzed from motion files recording by using sport analysis software Focus X2 version 1.5. The comparison of patterns and factors affecting goal were analyzed in terms of frequency and percentage using the Mann-Whitney U Test and the Friedman Test. The significant difference level was at .05.

Results

1. In Soccer World Cup 2014, the goal attacking pattern which most frequently used by successful and unsuccessful teams was crossing 158 times (23.41%) from the total 675 times. Also, crossing was the most frequency shot on target pattern used 38 times (17.19%) from the total 221 times and was the most frequently succeed goal attacking 8 times (24.25%) from total 33 times.

2. The factors affecting shot on target used by successful and unsuccessful teams in Soccer World Cup 2014 were striker player 123 times (55.70%) by using inside the penalty area 117 times (52.94%). Second factor is passing by the midfield players to teammate 99 times (44.80%) by using in front of the penalty area 47 times (21.27%). Third factor is using instep shot technique 92 times (41.60%). Forth factor is running into free space tactic 81 times (36.70%). The last factor is time takes to score which were 1st - 15th minutes 38 times (17.19%) and 46th - 60th minutes 38 times (17.19%).

3. In a comparison of shot on target patterns between successful and unsuccessful teams in Soccer World Cup 2014, it was found that there were 8 different patterns in statistical significance between groups ($p < .05$), out of which the successful teams used 6 shot on target patterns, namely, crossing, wall pass, through pass, cut back, corner kick and fast breaks, while the unsuccessful teams used only 2 shot on target patterns, namely, direct free kick and long pass more than the successful teams.

4. In a comparison of factors affecting shot on target between successful and unsuccessful teams in Soccer World Cup 2014, it was found that the shooting position, the area of shooting, the area used for passing ball to the teammate and the tactic of shooting were different in statistical significance between groups ($p < .05$).

Conclusion

In Soccer World Cup 2014, the most frequency used of patterns of goal attacking as well as shot on target was crossing. To compare the patterns of shot on target between successful and unsuccessful team have found that there were 8 different patterns consisting of crossing, wall pass, through pass, cut back, corner kick, fast breaks, direct free kick and long pass.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2016

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์หลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.นงนภัส เจริญพานิช และ อาจารย์ ดร.ชาญวิทย์ ผลชีวิน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของการทำวิทยานิพนธ์ จนมีความถูกต้องสมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณในความห่วงใย ความปรารถนาดี และความเอื้ออาทรกับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ วชิราวุธวิทยาลัย หม่อมราชวงศ์พันธุ์รังษี ภาณุพันธุ์ นางสาวจิตตรา วุฒิโชค นางสาวกมลทิพย์ เมฆวงศาโรจน์ นายมงคล หล่อสุวรรณ นายชยาคมน์ สมบูรณ์สิน ว่าที่ร้อยตรี มนตรี จันมา นายธรรมรัตน์ อากาศวิภาต นางสาวนิภาพร อัครกิตติโชค และนางสาวชิตชนก อยู่ศรี ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ รวมทั้ง พันตำรวจโทชัยยง ขำเปี่ยม นายคณุตม์ เสียงใส นายณรงค์ สัยเกตุ นายวิบูลย์ มณีฉาย นางสาวหนึ่งฤทัย สระทองเวียน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ที่ให้ข้อมูล คำแนะนำ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการเล่นกีฬาฟุตบอล ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางสาวกิรินัน ภูษี และคณะเจ้าหน้าที่บริการการศึกษา ฝ่ายจัดการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในด้านเอกสาร

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ลิ้ม คุณพ่อสมพงษ์ สีมามากสุข ที่ให้ความรักและโอกาสในการศึกษา อบรมสั่งสอน จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ปัญหาในการวิจัย	3
สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่จะได้รับ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ตอนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล.....	12
ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก.....	17
ตอนที่ 3 กติกาฟุตบอล.....	21
ตอนที่ 4 พื้นฐานการเล่นกีฬาฟุตบอล.....	22
ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอล	27
ตอนที่ 6 รูปแบบการทำประตูฟุตบอล	36
ตอนที่ 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล.....	53

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	74
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการทำประตูปุ่ตบอล	85
ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูปุ่ตบอล และ การทำประตูปุ่ตบอลที่เข้ากรอบประตูปุ่ตบอล โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงความถี่ และค่าร้อยละ	91
ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการการทำประตูปุ่ตบอลที่ได้ประตูปุ่ตบอล และ การเข้ากรอบประตูปุ่ตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	105
ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูปุ่ตบอลของทีมที่ประสบ ความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	111
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	143
สรุปผลการวิจัย.....	143
ผลการวิจัยพบว่า	144
อภิปรายผลการวิจัย.....	156
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้	166
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	166
รายการอ้างอิง	167
ภาคผนวก.....	170
ภาคผนวก ก รูปแบบการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Focus X2 Version 1.5	171

ภาคผนวก ข ตารางจัดลำดับผลการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) Overall Ranking (FIFA World Cup 2014)	174
ภาคผนวก ค ตารางการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จ และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	177
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	180

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014	85
ตารางที่ 2 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014	87
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014	89
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย	91
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014	92
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย	93
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	94
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย	95
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของแทคติคในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย	96
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย	97
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	98
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014	99

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	100
ตารางที่ 14 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	101
ตารางที่ 15 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	102
ตารางที่ 16 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	103
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย.....	104
ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	105
ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	106
ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความถี่ของการใช้รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	108
ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความถี่ของการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	109
ตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำแนกตามรูปแบบการทำประตู.....	110
ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ.....	111

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 : สหพันธ์ฟุตบอลในแต่ละทวีปที่อยู่ภายใต้การดูแลของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ.....	19
รูปที่ 2 : สัญลักษณ์ประกอบรูปแบบการทำประตู.....	42
รูปที่ 3 : รูปแบบที่ 1 การส่งลูกชิ่ง (Wall pass).....	43
รูปที่ 4 : รูปแบบที่ 2 การส่งชิ่งสองครั้ง (Double pass).....	43
รูปที่ 5 : รูปแบบที่ 3 การส่งให้ตัวหลังวิ่งสอดขึ้นมายิง (Overlap run).....	44
รูปที่ 6 : รูปแบบที่ 4 การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	44
รูปที่ 7 : รูปแบบที่ 5 การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	45
รูปที่ 8 : รูปแบบที่ 6 การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass).....	45
รูปที่ 9 : รูปแบบที่ 7 การส่งลูกตัดหลัง (Cut back).....	46
รูปที่ 10 : รูปแบบที่ 8 การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing).....	46
รูปที่ 11 : รูปแบบที่ 9 การส่งบอลระยะไกล (Long pass).....	47
รูปที่ 12 : รูปแบบที่ 10 การโต้กลับเร็ว (Counter attack).....	47
รูปที่ 13 : รูปแบบที่ 11 การยิงระยะไกล (Shooting from long range).....	48
รูปที่ 14 : รูปแบบที่ 12 การยิงประตูซ้ำ (Rebound).....	48
รูปที่ 15 : รูปแบบที่ 13 การโต้กลับเร็วในแดนของคู่ต่อสู้ (Fast breaks).....	49
รูปที่ 16 : รูปแบบที่ 1 การเตะเริ่มเล่น (Kick off)	49
รูปที่ 17 : รูปแบบที่ 2 การทุ่ม (Throw-in).....	50
รูปที่ 18 : รูปแบบที่ 3 การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	50
รูปที่ 19 : รูปแบบที่ 4 การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)	51
รูปที่ 20 : รูปแบบที่ 5 การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	51
รูปที่ 21 : รูปแบบที่ 6 การเตะจากประตู (Goal kick)	52

รูปที่ 22 : รูปแบบที่ 7 การเตะจากมุม (Corner kick).....	52
รูปที่ 23 : ตำแหน่งของผู้เล่นฟุตบอล.....	54
รูปที่ 24 : การแบ่งพื้นที่ในการทำประตูของ FIFA	58
รูปที่ 25 : แบ่งพื้นที่อันตรายและพื้นที่ทำประตู	58
รูปที่ 26 : การแบ่งพื้นที่ที่ใช้ทำประตูในการวิจัย.....	62
รูปที่ 27 : การแบ่งพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูในการวิจัย	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาฟุตบอล เป็นกีฬาที่มีกฎระเบียบที่เข้าใจง่าย มีความสนุกสนาน ทำให้ได้รับความนิยม อีกทั้งการติดตามชมและเชียร์ทีมฟุตบอลและนักฟุตบอลที่ชื่นชอบเป็นไปได้อย่างง่ายดาย กีฬาฟุตบอลจึงขยายความนิยมไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว (ขจรยศ โชครนเศรษฐ์, 2552) นอกจากนี้ยังมีรายการแข่งขันฟุตบอลหลายรายการในทุกประเทศทั่วโลก มีการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศภายในประเทศของตนเอง ตั้งแต่ภายในองค์กร ระดับเยาวชน ระดับอาชีพ และระดับชาติ ส่วนการแข่งขันระหว่างประเทศจะแบ่งออกเป็นทวีป โดยมีองค์กรที่อยู่ภายใต้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Fédération Internationale de Football Association: FIFA) เป็นผู้ดูแล ตัวอย่างเช่น การแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย (AFC Champions League) การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรป (European Football Championship) การแข่งขันฟุตบอล African Nations Cup ในทวีปแอฟริกา การแข่งขันฟุตบอล CONCACAF Gold Cup ในทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปอเมริกากลาง และหมู่เกาะจากแคริบเบียน การแข่งขัน Copa America ในทวีปอเมริกา และการแข่งขัน Nations Cup ในทวีปออสเตรเลีย และรายการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การแข่งขันฟุตบอลโลก (FIFA World Cup)

การแข่งขันฟุตบอลมีหลายระดับ จึงทำให้ฟุตบอลเป็นกีฬายอดนิยมที่มีผู้ให้ความสนใจเล่นหรือชมเป็นจำนวนมากทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากสถิติของผู้ชมการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ณ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ที่มีจำนวนผู้เข้าชมในสนามแข่งขัน จำนวน 3,178,856 คน จากทั้งหมด 64 เกมการแข่งขัน คิดเป็นจำนวนเฉลี่ยต่อ 1 เกมการแข่งขัน คือ 49,670 คน (FIFA, 2010) Association, 2010) ซึ่งยังไม่นับรวมผู้ชมที่รับชมผ่านการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ทั่วโลกที่มีมากกว่า 3,500 ล้านคน (ไศรยา หอมชื่น และ ฐานิช ลิ้มตระกูล, 2555) และในการแข่งขันฟุตบอลโลกยังรวมทีมฟุตบอลและนักฟุตบอลที่มีความสามารถระดับโลกไว้ ซึ่งกระบวนการในการคัดเลือกทีมที่มีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้าย 32 ทีม จาก 209 ประเทศ ใช้ระยะเวลามากกว่า 2 ปี เพื่อให้ได้ทีมที่ดีที่สุดจากทุกทวีปมาเข้าร่วมในการแข่งขัน

ในการแข่งขันฟุตบอลนั้น บุคคลที่มีความสำคัญนอกจากนักกีฬาแล้ว จะต้องม็โค้ชที่มีความรู้ความสามารถ สามารถควบคุมทีมและพัฒนารูปแบบการเล่นฟุตบอลในเกมรุก และเกมรับที่เหมาะสมกับทีม โดยเฉพาะรูปแบบการรุกที่เน้นการทำประตู เพื่อให้ได้ชัยชนะ เพราะเป้าหมายสูงสุดของเกมการแข่งขันฟุตบอล คือ “ชัยชนะ” ดังนั้นผู้เล่นทุกคนจะพยายามยิงประตูให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทุก

รูปแบบหรือทุกโอกาสที่อำนวยให้เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ นับเป็นความหวังที่ยิ่งใหญ่ของทีม ของผู้เกี่ยวข้อง และผู้ชม (ประโยค สุทธิสง่า, 2542)

(ปีเตอร์ วิธ, 2557) กล่าวว่า สิ่งเดียวที่เป็นปัญหาในการเล่นคือ การทำประตูไม่ได้ ซึ่งเป็นปัญหาก่อนที่ผมจะมาอยู่ที่นี้ นักกีฬาเล่นกันได้ดี แต่ปัญหาคือการยิงประตูไม่ได้ หรือเท่ากับการยิงได้แต่ไม่ได้ประตู ช่วงเวลาที่ผมหายไปจากทีมชาติไทย ผมทำงานหนักมาก ผมได้เห็นไม่ว่าจะเป็นลีกในเมืองไทยหรือลีกใด ๆ ในโลก ปัญหาที่สำคัญคือ การทำประตู

(ชาลววิทย์ ผลชีวิน, 2534) กล่าวว่า ประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายหรือยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีถูกต้องจากความสามารถ เป็นกลุ่ม จนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกมการรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การทำประตูจึงต้องมีการสร้างรูปแบบการเล่นในการรุก และมีการป้องกันของฝ่ายรับ รูปแบบของการเล่นจึงขึ้นอยู่กับสถานการณ์การเล่นที่แตกต่างกันไป และเป็นสิ่งสำคัญที่โค้ชจะต้องนำไปฝึกนักกีฬา โดยการสร้างจินตนาการ แนวคิด และมีตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อพัฒนารูปแบบการเล่น โดยเฉพาะรูปแบบการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผล

โค้ชที่จะประสบความสำเร็จจะต้องศึกษาวิธีการ และแสวงหาข้อมูลการเล่น แทคติก และรูปแบบการเล่น โดยศึกษาการเล่นจริงของทีมชั้นนำ การเล่นที่ทันสมัยอยู่เสมอ การสอดแนมทีมคู่ต่อสู้และอื่น ๆ เพื่อใช้ในการวางแผนการโค้ชของตนเอง (Martens, 2004) และการเลือกรูปแบบไหนที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับทีมของตนเอง การคัดเลือก การปรับปรุงและการประยุกต์ใช้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำทีมฟุตบอล ตัวอย่างเช่น รูปแบบการเล่นของทีมชาติอังกฤษ นักกีฬามีรูปร่างสูงใหญ่ มีความแข็งแรง รูปแบบการเล่นจึงใช้การโยนบอลยาวไปในเขตโทษ ศูนย์หน้าที่มีทักษะการเล่นลูกกลางอากาศ สามารถเล่นต่อจากการโยนบอลเข้ามาของเพื่อนในพื้นที่สุดท้าย (final third) ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ส่วนผู้เล่นตำแหน่งปีกทั้งสองด้านมีความเร็ว สามารถหาพื้นที่ว่างเพื่อไปอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุดสำหรับการผ่านบอลให้เพื่อนทำประตู แทคติกการเล่น คือ การเล่นบอลให้อยู่ในกรอบเขตโทษให้บ่อยครั้งที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อสร้างโอกาสในการทำประตูให้ได้มากที่สุด (Davies, 2014.) สำหรับทีมชาติอาร์เจนตินา รูปร่างของนักกีฬามีทั้งรูปร่างเล็กและรูปร่างสูงใหญ่ ขึ้นอยู่กับตำแหน่งการเล่น เน้นความสามารถเฉพาะตัว และการครอบครองบอลของผู้เล่น เน้นการส่งบอลเร็วไปตามพื้นมากกว่าการโยนบอลยาว

ด้วยรูปแบบการเล่นของแต่ละทีมที่หลากหลาย โค้ชจึงต้องศึกษารูปแบบการเล่น และศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อการทำประตู เพื่อใช้เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาทีมของตนเอง ซึ่งในอดีตโค้ชจะวิเคราะห์รูปแบบการเล่นโดยผ่านการสอดแนม (scouting) โดยการจดบันทึกข้อมูลของทีมคู่ต่อสู้ด้วยมือ แต่ในปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามามีส่วนช่วยในการวิเคราะห์และศึกษารูปแบบการเล่นของทีมได้ละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้น ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวคือ โปรแกรม Focus X2 ที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้โค้ช

สามารถสร้างแบบวิเคราะห์การแข่งขัน บันทึกผลการวิเคราะห์ และแสดงผลการวิเคราะห์การแข่งขันได้อย่างเป็นระบบ ช่วยแสดงผลย้อนกลับให้แก่นักกีฬาหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว สามารถแยกหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการแสดงผล

ผู้วิจัยในฐานะที่กำลังศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงมีความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการทำประตู และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล โดยจะดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ เกี่ยวกับรูปแบบการทำประตู และปัจจัยที่มีผลต่อการทำประตู เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวงการฟุตบอลของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ปัญหาในการวิจัย

1. รูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างไร และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีความแตกต่างกันหรือไม่

สมมุติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
2. รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ในวันที่ 12 มิถุนายน ถึง 13 กรกฎาคม 2014 ณ ประเทศบราซิล โดยมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 32 ทีม โดยการแข่งขันแบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 4 ทีม

Group A	Brazil	Croatia	Mexico	Cameroon
Group B	Spain	Netherlands	Chile	Australia
Group C	Colombia	Greece	Côte d'Ivoire	Japan
Group D	Uruguay	Costa Rica	England	Italy
Group E	Switzerland	Ecuador	France	Honduras
Group F	Argentina	Iran	Nigeria	Bosnia and Herzegovina
Group G	Germany	Portugal	Ghana	USA
Group H	Belgium	Algeria	Russia	Korea Republic

2. การวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ทีมที่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมที่ได้อันดับ 1 และอันดับ 2 ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล จำนวน 2 ทีม และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมที่ได้คะแนนรวมต่ำสุดในแต่ละกลุ่มของการแข่งขันในรอบแรก (รอบ 32 ทีม) จากการจัดลำดับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จำนวน 4 ทีม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

3. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะรูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในช่วงเวลาการแข่งขันปกติ (90 นาที) และการแข่งขันในช่วงต่อเวลาพิเศษ (30 นาที)

4. ทำการศึกษาการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ที่กลุ่มตัวอย่างลงทำการแข่งขันทุกนัด มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 25 เกม แบ่งออกเป็น

4.1 ทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวน 2 ทีม รวม 13 เกม

4.2 ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวน 4 ทีม รวม 12 เกม

การแข่งขันในรอบ 32 ทีม (รอบแรก)

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเม็กซิโก กับ ทีมชาติแคเมอรูน

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติชิลี กับ ทีมชาติออสเตรเลีย

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติไอวอรีโคสต์ กับ ทีมชาติญี่ปุ่น

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติฝรั่งเศส กับ ทีมชาติฮอนดูรัส

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา

การแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติโปรตุเกส

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติออสเตรเลีย กับ ทีมชาติเนเธอร์แลนด์

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติแคเมอรูน กับ ทีมชาติโครเอเชีย

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติญี่ปุ่น กับ ทีมชาติกรีซ

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติฮอนดูรัส กับ ทีมชาติเอกวาดอร์

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติอิหร่าน

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติกาณา

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติออสเตรเลีย กับ ทีมชาติสเปน

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติแคเมอรูน กับ ทีมชาติบราซิล

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติญี่ปุ่น กับ ทีมชาติโคลัมเบีย

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติไนจีเรีย กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติฮอนดูรัส กับ ทีมชาติสวิตเซอร์แลนด์

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติสหรัฐอเมริกา กับ ทีมชาติเยอรมัน

การแข่งขันในรอบ 16 ทีม

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติแอลจีเรีย

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติสวิตเซอร์แลนด์

การแข่งขันในรอบ 8 ทีม

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติฝรั่งเศส กับ ทีมชาติเยอรมัน

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติเบลเยียม

การแข่งขันในรอบรองชนะเลิศ

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติบราซิล กับ ทีมชาติเยอรมัน

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเนเธอร์แลนด์ กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา

การแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศ

เกมการแข่งขัน ระหว่างทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา

5. ข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ประกอบด้วย

5.1 วิเคราะห์รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมใช้

5.2 วิเคราะห์รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู

5.3 วิเคราะห์รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ยิงเข้ากรอบประตู

5.4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล

คำจำกัดความของการวิจัย

การศึกษา (Study) หมายถึง การศึกษารูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอลระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จของกีฬาฟุตบอล จากตำรา เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการทำประตูของกีฬาฟุตบอลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การแยกแยะทางความคิดเพื่อศึกษาองค์ประกอบหรือแยกแยะเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่ส่งผลให้การทำประตูประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จของกีฬาฟุตบอล คือ ทีมฟุตบอลที่ได้อันดับหนึ่งและอันดับสองรวม 2 ทีม เปรียบเทียบกับทีมฟุตบอลที่ได้คะแนนรวมต่ำสุดในแต่ละกลุ่มของการแข่งขันรอบแรกจากการจัดอันดับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จำนวน 4 ทีม ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล

กีฬาฟุตบอล หมายถึง กีฬาประเภททีมที่มีผู้เล่น 2 ทีม แต่ละทีมประกอบด้วยผู้เล่นตัวจริง 11 คน และหนึ่งในนั้นต้องมีผู้รักษาประตู ทำการแข่งขันในสนามที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีความกว้าง 64-75 เมตร ความยาว 100-110 เมตร และต้องมีเส้นแบ่งแดน เส้นข้าง เส้นประตู มุมธงสนาม เขตโทษ เขตประตู จุดโทษ และประตู ผู้เล่นแต่ละฝ่ายต้องพยายามไขว่คว้าทุกส่วนในร่างกาย ยกเว้นมือและแขน นำลูกบอลทั้งลูกผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูและภายใต้คานประตู ผู้รักษาประตูสามารถเล่นลูกบอลด้วยมือและแขนได้ภายในเขตประตูของตนเอง ฝ่ายที่ทำประตูได้มากกว่าจะเป็นฝ่ายชนะ

การแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 หมายถึง รายการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 (FIFA World Cup 2014) ที่จัดการแข่งขัน ณ ประเทศ บราซิล ระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน ถึง 13 กรกฎาคม 2557 มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขัน 32 ทีม ได้แก่ ทีมชาติบราซิล ทีมชาติโครเอเชีย ทีมชาติเม็กซิโก ทีมชาติแคเมอรูน ทีมชาติสเปน ทีมชาติเนเธอร์แลนด์ ทีมชาติชิลี ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติโคลัมเบีย ทีมชาติไอวอรี โคสต์ ทีมชาติกรีซ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติอุรุกวัย ทีมชาติคอสตาริกา ทีมชาติอังกฤษ ทีมชาติอิตาลี ทีมชาติสวิตเซอร์แลนด์ ทีมชาติเอกวาดอร์ ทีมชาติฝรั่งเศส ทีมชาติฮอนดูรัส ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ทีมชาติอิหร่าน ทีมชาติไนจีเรีย ทีมชาติเยอรมนี ทีมชาติโปรตุเกส ทีมชาติกานา ทีมชาติสหรัฐอเมริกา ทีมชาติเบลเยียม ทีมชาติแอลจีเรีย ทีมชาติรัสเซีย และทีมชาติเกาหลีใต้

ทีมที่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมฟุตบอลที่ได้อันดับ 1 และอันดับ 2 ซึ่งเป็นตำแหน่งชนะเลิศและรองชนะเลิศ ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล ได้แก่ ทีมชาติเยอรมัน และทีมชาติอาร์เจนตินา

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมฟุตบอลที่ได้คะแนนรวมต่ำสุดในแต่ละกลุ่มของการแข่งขันรอบแรก (รอบ 32 ทีม) จากการจัดลำดับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จำนวน 4 ทีมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล จากการจัดอันดับของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ได้แก่ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน

การทำประตูฟุตบอล หมายถึง การที่ผู้เล่นใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ยกเว้นการเล่นด้วยมือในการเล่นลูกยิงประตูในจังหวะสุดท้ายของรูปแบบการเล่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำประตูคู่ต่อสู้ ภายใต้เงื่อนไขว่า ต้องไม่มีการกระทำผิดกติกาการแข่งขันของฝ่ายรุกเกิดขึ้นก่อนที่ทีมนั้นจะทำประตูได้

รูปแบบการทำประตูฟุตบอล หมายถึง ลักษณะของการเล่นก่อนจบเกมรุกด้วยการทำประตูที่เกิดจากความสามารถเฉพาะตัว หรือด้วยการประสานงานของผู้เล่นทีมเดียวกัน และมีการใช้จังหวะของการเล่นไม่เกิน 3 จังหวะ ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการกระทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นก่อนที่ทีมจะทำประตู ในการวิจัยนี้จะมุ่งศึกษารูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู และรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูเป็นสำคัญ

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู หมายถึง รูปแบบการทำประตูที่เล่น แล้วลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูและภายใต้คานประตู ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการกระทำผิดกติกาการแข่งขันของฝ่ายรุกเกิดขึ้นก่อนที่ทีมนั้นจะทำประตูได้

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู หมายถึง รูปแบบการทำประตูที่ลูกยิงประตู มีวิถีพุ่งเข้าไปในกรอบของประตู อาจได้ประตูหรือไม่ได้ประตู แต่ลูกฟุตบอลพุ่งเข้าภายในกรอบประตู ซึ่งลูกฟุตบอลอาจชนเสาหรือชนคาน ผู้รักษาประตูหรือผู้เล่นป้องกันไว้ได้ จัดเป็นลูกที่เข้ากรอบประตู ประตูฟุตบอล ประกอบด้วยเสาและคานทั้งสองด้านที่ปักตั้งฉากไว้ และวัดห่างจากธงมุมสนามเป็นระยะทางเท่ากัน มีคานเชื่อมต่อในแนวนอน ระยะทางระหว่างเสาประตู 7.32 เมตร (8 หลา) และระยะทางจากส่วนใต้คานถึงพื้นสนาม 2.44 เมตร (8 ฟุต)

รูปแบบการยิงประตูในขณะที่บอลอยู่ในการเล่น (Open Plays) หมายถึง รูปแบบการยิงประตูขณะที่ลูกบอลถูกเล่นโดยผู้เล่นและอยู่ในสนามแข่งขัน โดยที่ผู้ตัดสินไม่ได้สั่งให้หยุดการเล่นหรือลูกบอลไม่ได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างไม่ว่าจะเป็นบนพื้นดินหรือในอากาศออกไปทั้งลูก ได้แก่

- **การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)** หมายถึง การส่งบอลระหว่างผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 กับผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 แล้วเคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 ที่ส่งบอลคืนกลับมาให้แล้วยิงประตู
- **การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)** หมายถึง การส่งบอลระหว่างผู้เล่น 2 คน โดยที่ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 แล้วเคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 ที่

ส่งบอลกลับคืนมาให้ แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 เคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 เป็นผู้ยิงประตู

- **การส่งให้ตัวหลังวิ่งสอดขึ้นมายิง (Overlap run)** หมายถึง การหลอกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามด้วยการเลี้ยงบอลเพื่อดึงตัวประกบให้เข้ามาหา เพื่อเปิดพื้นที่ว่างด้านหลัง แล้วส่งบอลไปด้านหน้าให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่อยู่ด้านหลังผู้เล่นฝ่ายรุกที่ครอบครองบอลอยู่ แล้ววิ่งไปข้างหน้าเพื่อขึ้นมายิงประตู

- **การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)** หมายถึง การผลัดเปลี่ยนการครอบครองบอลระหว่างผู้เล่นฝ่ายรุก 2 คน ภายในทีมเดียวกัน โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 เลี้ยงครอบครองบอลไว้ แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 วิ่งสวนทางมาเพื่อนำลูกบอลจากเท้าของผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ไปยิงประตู

- **การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)** หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการเลี้ยงพาบอลให้เคลื่อนที่เพื่อหลบหลีกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเพื่อเข้าไปยิงประตู

- **การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)** หมายถึง การส่งบอลด้วยลูกเร็วหรือลูกโค้งให้ทะลุไปตามช่องว่างด้านหน้าหรือในแนวลึกของฝ่ายรับ เพื่อเจาะทะลุแนวรับของฝ่ายตรงข้าม แล้วให้ผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนหนึ่งวิ่งไปรับบอลเพื่อยิงประตู

- **การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)** หมายถึง การส่งบอลของผู้เล่นฝ่ายรุก เมื่อพาบอลลูกเข้าไปสู่แนวเส้นประตูของฝ่ายตรงข้าม แล้วส่งบอลกลับหลังมาให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่ขึ้นมาสนับสนุนเกมรุกยิงประตู

- **การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)** หมายถึง การส่งบอลจากพื้นที่ในการโยนบอลด้านข้าง (Crossing Area) ของผู้เล่นฝ่ายรุกมายังบริเวณหน้าประตูของฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันยิงประตู ประกอบด้วย

- **Early cross** คือการโจมตีจากด้านข้าง โดยการครอสด้วยความรวดเร็ว โดยมีพื้นที่เป้าหมายคือพื้นที่ว่างหลังแนวป้องกันระหว่างผู้เล่นกองหลังกับผู้รักษาประตูของฝ่ายรับ โดยการครอสไปที่เสาหนึ่ง เสาสอง หรือจุดโทษ

- **Late cross** คือการโจมตีจากด้านข้างโดยการครอส โดยผู้เล่นกองหลังของฝ่ายรับถอยไปตั้งรับ โดยไม่มีพื้นที่ว่างระหว่างกองหลังกับผู้รักษาประตู การครอสจะครอสให้ผู้เล่นกองหน้าที่วิ่งเข้าหาประตูมากกว่า 1 คน โดยมีเป้าหมายไปที่เสาสองหรือพื้นที่ตรงกลางเขตโทษที่ไม่มีคู่ต่อสู้

- **การส่งบอลระยะไกล (Long pass)** หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกส่งบอลยาวโค้งข้ามแนวรับของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเข้าทำประตู

- **การโต้กลับเร็ว (Counter attack)** หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรับตั้งรับอยู่ในแดนของตนเอง เมื่อแย่งบอลหรือตัดบอลได้ ก็เปิดเกมรุกสวนกลับขึ้นไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม โดยที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่ทันตั้งตัว

- **การยิงระยะไกล** (Shooting from long range) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกครอบครองบอลแล้วทำการยิงประตูไปยังประตูของฝ่ายตรงข้ามในระยะห่างจากประตูตั้งแต่ 30 หลาขึ้นไป

- **การยิงประตูซ้ำ** (Rebound) หมายถึง การยิงประตูซ้ำ โดยเกิดจากการที่ผู้เล่นฝ่ายรุกยิงประตูแล้วลูกบอลกระดอนกลับมาจากการชนเสาประตู ชนคานประตู ชนผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน หรือการสกัดกั้นของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนยิงประตูซ้ำอีกครั้ง หรือผู้เล่นคนเดิมที่ยิงประตูยิงซ้ำ

- **การโต้กลับเร็วในแดนของคู่ต่อสู้** (Fast breaks) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกตัดบอลจากผู้เล่นฝ่ายรับได้ในแดนของฝ่ายรับ แล้วทำการรุกเร็วทันที โดยไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามตั้งตัว

รูปแบบการยิงประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set Plays) หมายถึง รูปแบบการยิงประตูที่เกิดขึ้นจากการเริ่มเล่นใหม่ โดยที่ผู้ตัดสินสั่งหยุดการเล่นหรือ ลูกบอลได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างไม่ว่าจะเป็นบนพื้นดินหรือในอากาศออกไปทั้งลูก ได้แก่

- **การเตะเริ่มเล่น** (Kick off) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกเริ่มเล่นใหม่ ณ จุดกึ่งกลางสนาม โดยที่ผู้เล่นจะต้องทำให้บอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเพื่อทำให้การแข่งขันเริ่มต้น และสามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเริ่มเล่น

- **การทุ่ม** (Throw-in) หมายถึง การที่ลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปนอกสนามทั้งลูก ไม่ว่าจะบนพื้นดินหรือในอากาศ ผู้ตัดสินจะสั่งให้ทุ่มเข้าเล่นโดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับทีมที่สัมผัสบอลเป็นครั้งสุดท้าย โดยลูกบอลจะทุ่มเข้าไปในสนามตรงบริเวณที่ลูกบอลได้ผ่านเส้นข้างออกไป แล้วผู้เล่นฝ่ายเดียวกันกับผู้ทุ่มบอลรับบอล แล้วนำไปยิงประตู

- **การเตะโทษโดยตรง** (Direct free kick) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกได้เตะโทษโดยตรงจากการกระทำผิดกติกาข้อ 12 (การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด) ของผู้เล่นฝ่ายรับ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกสามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษโดยตรง

- **การเตะโทษโดยอ้อม** (Indirect free kick) หมายถึง การเริ่มเล่น ณ จุดที่มีการกระทำผิดกติกาว่าด้วยโทษโดยอ้อม ลูกบอลจะต้องถูกหรือสัมผัสผู้เล่นคนใดคนหนึ่งในสนามก่อนนอกจากผู้เตะ ถ้ายิงประตูเข้าจึงนับเป็นประตู

- **การเตะ ณ จุดโทษ** (Penalty kick) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรับกระทำผิดกติกาในความผิดที่เป็นโทษโดยตรงภายในเขตโทษของตนเอง ในขณะที่บอลอยู่ในการเล่น จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษ ณ จุดโทษ โดยวางลูกบอลตรงตำแหน่งบนจุดโทษ และผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นผู้ยิงประตูได้โดยตรง

- **การเตะจากประตู** (Goal kick) หมายถึง การที่ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูไปไม่ว่าจะเป็นทั้งบนพื้นดินหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นผู้สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็น

การทำประตูตามกติกาข้อ 10 (การนับประตู) ลูกบอลจะถูกเตะจากจุดใดก็ได้ภายในเขตประตู และสามารถทำประตูได้จากการเตะจากประตู

- **การเตะจากมุม (Corner kick)** หมายถึง การที่ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านออกเส้นประตูไปทั้งบนดินหรือในอากาศ โดยที่ผู้เล่นฝ่ายรับเป็นผู้สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 10 (การนับประตู) ลูกบอลจะถูกเตะเริ่มเล่นจากภายในส่วนโค้งที่มุมธงของฝ่ายรับ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกจะเป็นผู้เตะลูกบอล และสามารถเตะครั้งเดียวเข้าประตูหรือส่งให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตูก็ได้ โดยไม่เกิน 3 จังหวะของการเล่น ประกอบด้วย การเตะมุมสั้น (Short corner kick) และการเตะมุมยาว (Long corner kick)

ปัจจัยในการทำประตู หมายถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูและส่งผลให้เข้ากรอบประตู (รวมถึงการได้ประตู) ซึ่งประกอบด้วย ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู พื้นที่ที่ใช้ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู เทคนิคในการยิงประตู แทคติกในการทำประตู และช่วงเวลาในการยิงประตู ในการวิจัยนี้มุ่งเน้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

- **ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู** หมายถึง ตำแหน่งของผู้เล่นที่สามารถทำประตูได้ คือผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า กองกลาง กองหลัง และผู้รักษาประตู

- **ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู** หมายถึง ตำแหน่งของผู้เล่นที่สามารถส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู คือผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า กองกลาง กองหลัง และผู้รักษาประตู

- **พื้นที่ที่ใช้ทำประตู** หมายถึง พื้นที่ของสนามฟุตบอลที่ใช้ในการทำประตู โดยแบ่งออกเป็น 4 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และจุดโทษ

- **พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู** หมายถึง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู โดยแบ่งออกเป็น 9 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ

- **เทคนิคในการยิงประตู** หมายถึง เทคนิคในการทำประตูของผู้เล่น ได้แก่ การยิงด้วยหลังเท้า การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก การยิงด้วยการโหม่ง การยิงด้วยลูกชีพ การยิงด้วยหัวเข่า การยิงด้วยการฮาล์ฟวอลเลย์ และการยิงด้วยการวอลเลย์

- **แทคติกในการทำประตู** หมายถึง แทคติกในการเล่นของทีม ได้แก่ การเล่นด้านกว้าง การครอบครองบอล การส่งแล้วเคลื่อนที่ การหาพื้นที่ว่าง การส่งผ่านบอลยาว และการตั้งเตะลูก

- **ช่วงเวลาในการยิงประตู** หมายถึง การแบ่งช่วงเวลาในการทำประตู โดยแบ่งออกเป็น 12 ช่วงเวลา คือ นาทีที่ 1 - 15, นาทีที่ 16 - 30, นาทีที่ 31 - 45, นาทีที่ 46 - 60, นาทีที่ 61 - 75, นาทีที่ 76 - 90, นาทีที่ 91 - 105, นาทีที่ 106 - 120, ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก, ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง, ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก และช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. โค้ชและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จและปัจจัยที่อิทธิพลต่อการทำประตู โดยนำจุดเด่น มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกนักกีฬาและเตรียมทีมฟุตบอลเพื่อการแข่งขันให้ประสบความสำเร็จได้
2. โค้ชและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบการทำประตูรวมถึงปัจจัยที่มีผลให้ไม่ประสบความสำเร็จมาวิเคราะห์เพื่อปิดหรือป้องกันจุดอ่อนของทีมตนเองได้
3. โค้ชและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างรูปแบบการทำประตูฟุตบอลรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับทีมฟุตบอลของตนเองได้
4. เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นองค์ความรู้ในการทำการวิจัยประกอบด้วย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก

ตอนที่ 3 กติกาฟุตบอล

ตอนที่ 4 พื้นฐานการเล่นกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอล

ตอนที่ 6 รูปแบบการทำประตูฟุตบอล

ตอนที่ 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล

ตอนที่ 8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

ประวัติความเป็นมาของกีฬาฟุตบอลในต่างประเทศ

กีฬาฟุตบอลหรือที่ชาวอังกฤษนิยมเรียกว่า “SOCCER” เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่อยู่กันดีและได้รับความนิยมสูงสุด และแพร่หลายมากที่สุดในโลก เป็นที่ยอมรับกันว่าฟุตบอลได้เริ่มต้นเล่นกันในประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 19 ซึ่งมีหลักฐานการบันทึกเรื่องราวการสร้างกฎ กติกาการเล่น สถาบันทางกีฬาฟุตบอลที่ยังคงค้นพบได้ในปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันประเทศจีนก็มีหลักฐานที่ทำให้เข้าใจว่ากีฬาฟุตบอลอาจมีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีนก่อน ซึ่งมีหลักฐานการบันทึกเรื่องราวไว้ว่า เมื่อประมาณ 200 ปีก่อนคริสตศักราชว่า ชาวจีนได้มีการเล่นเกม ๆ หนึ่ง เรียกว่า “ทสิชู” (Tsu Chu) ทสิหมายถึง การเตะ และ ชู หมายถึง ลูกบอล ทหารจีนเล่นเกม Tsu Chu โดยมีประตูซึ่งทำด้วยเสาไม้ไผ่ และมีเน็ตด้วย ผู้เล่นที่ดีที่สุดก็จะมีรางวัล และในบางครั้งผู้แพ้ก็จะต้องถูกลงโทษด้วย

ส่วนชาวญี่ปุ่นก็เป็นชนชาติหนึ่งที่มีการเล่นเกมนี้เช่นเดียวกันนี้ เกมนี้เรียกว่า “เกมารี” (Kemari) มีผู้นิยมเล่นกันมาตั้งแต่ก่อนคริสตศักราช และได้รับการพัฒนาในช่วงศตวรรษที่ 17 ชาวญี่ปุ่นได้มีการกำหนดเขตและมุมของสนามเพื่อเล่นเกมนี้โดยต้นสน ต้นเชอร์รี่ ต้นเมเปิล และต้นวิลโล เป็นแนวเขตโดยธรรมชาติ

อย่างไรก็ตามจากหลักฐานชาวกรีกโบราณและโรมันโบราณ ก็มีการเล่นเกมประเภทฟุตบอล เช่นกัน ในประเทศกรีซ เรียกชื่อเกมว่า “อีพิสไครอส” (Episkyros) และชาวโรมันเรียกชื่อเกมว่า “ฮาพาสตัม” (Harpastum) เกมนี้เป็นการเล่นที่มีจุดมุ่งหมาย หรือประตูของฝ่ายที่อยู่ตรงกันข้าม แล้วก็เตะลูกฟุตบอลไปยังจุดที่ต้องการ จากหมู่บ้านหนึ่งไปยังหมู่บ้านหนึ่ง โดยทุ่มหรือขว้างไป ซึ่งคำว่า ฮาพาสตัม แปลว่า การเหวี่ยงไปข้างหน้า ชาวโรมันดัดแปลงเกมฮาพาสตัมใหม่ โดยกำหนดกติกาการเล่นใหม่ โดยใช้แต่เพียงเท้าเตะลูกบอลเท่านั้น ส่วนมือใช้ทุ่มลูก

ประชาชนชาวเมืองฟลอเรนซ์ในอิตาลีก็อ้างสิทธิว่า เกม “คาลซิโอ” (Calcio) เกมนี้นิยมเล่นกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษที่เมืองเปียซซา เดลลา โครเก (Piazza della Groce) ในศตวรรษที่ 16 โดยมีผู้เล่นข้างละ 27 คน แต่ละทีมจะสวมชุดเครื่องแต่งกายประจำถิ่นหรือประจำหมู่บ้านนั้น ๆ ซึ่งเป็นชุดในสมัยเรเนสซองส์ ในปัจจุบันนี้ก็ยังมีการแสดงนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวชม

ต่อมาชาวโรมันได้นำเกมนี้ไปเล่นที่อังกฤษ และชาวอังกฤษก็ได้ปรับปรุงวิธีการเล่น เทคนิคการเล่น ตลอดจนกติกาให้เหมือนปัจจุบัน เกมฟุตบอลได้เปลี่ยนมาใช้เท้าเล่นกันตอนแรก ๆ จะนิยมเล่นกันเป็นกลุ่ม ๆ เฉพาะพวกคนธรรมดาเท่านั้น ไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น ประตูห่างกันมาก ใช้เวลาเล่นนานเป็นชั่วโมง เกมนี้ได้กลายเป็นสิ่งฉลองในงานพิธีต่าง ๆ ของอังกฤษ เช่น วันโชรฟทิวส์เดย์ (Shrove Tuesday) นิยมเล่นกันที่แอสบราวน์ (Ashbourene) ในเดอบริไธร์ (Derbyshire) ชาวเมืองจะใช้ประตูทางเข้าของโบสถ์ และประตูของห้องโถงแอสบราวน์เป็นประตูของแต่ละฝ่าย เกมนี้เป็นที่นิยมมากและเผยแพร่ไปสู่ชนบท และกลายเป็นประเพณี นิยมเล่นในจังหวัดต่าง ๆ เกมสมัยนั้นเล่นกันรุนแรง บาดเจ็บกันมาก จึงมีพระราชบัญญัติห้ามเล่นเกมนี้ในปี ค.ศ.1314 ซึ่งออกโดยพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 2 กำหนดโทษจำคุกแก่บุคคลที่เล่นกีฬาฟุตบอลภายในเมืองลอนดอน

ในปี 1801 กีฬานี้ได้รับการขัดเกลาให้ดีขึ้น มีการกำหนดจำนวนผู้เล่นให้เท่ากันในแต่ละข้าง ขนาดของสนาม 80-100 หลา (73-91 เมตร) และมีประตูทั้งสองข้างที่ริมสุดของสนามซึ่งทำด้วยไม้ 2 อัน ห่างกัน 2-3 ฟุต ในปี ค.ศ.1850 ได้มีการออกกฎระเบียบไปยังดินแดนต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตาม จำกัดจำนวนผู้เล่นให้เหลือข้างละ 11 คน โดยมีผู้เล่นกองหน้า 9 คน และมีผู้รักษาประตู 2 คน ผู้รักษาประตูใช้เท้าเล่นเหมือน 9 คนแรก จนกระทั่งลดลงเหลือผู้รักษาประตู 1 คน และอนุญาตให้ใช้มือจับลูกบอลได้ในปี 1880

ในปี 1857 สโมสรฟุตบอลแรกได้ก่อตั้งเป็นครั้งแรกที่เมืองเชนนิลด์ ประเทศอังกฤษ ในวันที่ 26 ตุลาคม 1863 สโมสรฟุตบอล 11 แห่ง มาพบกันที่กรุงลอนดอน และก่อตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งลอนดอนขึ้น ทำให้ฟุตบอลเผยแพร่ไปทั่วประเทศและอาณานิคมของอังกฤษ และผู้เล่นฟุตบอลต้องเล่นตามกฎและกติกาของสมาคมฟุตบอล

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ฟุตบอลได้รับความนิยมน้อยกว่าอเมริกันฟุตบอลมาก จนกระทั่งได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกที่ประเทศอังกฤษ และทีมชาติอังกฤษเป็นผู้ชนะเลิศ จึงเป็นสิ่งบันดาลใจให้กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมในสหรัฐอเมริกา มีการริเริ่มจัดตั้งสโมสรฟุตบอลขึ้น มีการนำฟุตบอลทีมชาติต่าง ๆ ที่เด่น ๆ มาร่วมทีมสหรัฐอเมริกา ทำให้มีคนนิยมเล่นและเข้าชมกีฬาฟุตบอลมากขึ้น (สกายบุ๊กส์, 2540)

ประวัติกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

(กรมพลศึกษา กระทรวงการทอ่งเทียวและกีฬา, 2555) กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ได้มีการเล่นตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เนื่องจากสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าหลานเธอ และข้าราชการบริพารไปศึกษาวิชาการด้านต่าง ๆ ที่ประเทศอังกฤษและผู้ที่นำกีฬาฟุตบอลกลับมายังประเทศไทยเป็นคนแรก คือ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

พ.ศ. 2440 รัชกาลที่ 5 ได้เสด็จนิวัติพระนคร กีฬาฟุตบอลได้รับความนิยมมากขึ้นจากบรรดาครูอาจารย์ ตลอดจนชาวอังกฤษในประเทศไทยและผู้สนใจชาวไทยจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ ก่อปรกับครูเทพได้เพียรพยายามปลุกฝังการเล่นฟุตบอลในโรงเรียนอย่างจริงจังและแพร่หลายมากในโอกาสต่อมา

พ.ศ. 2443 (รศ. 119) การแข่งขันฟุตบอลเป็นทางการครั้งแรกของไทยได้เกิดขึ้นเมื่อวันเสาร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2443 (รศ.119) ณ สนามหลวง ซึ่งเป็นสถานที่ออกกำลังกายและประกอบงานพิธีต่าง ๆ การแข่งขันฟุตบอลคู่ประวัติศาสตร์ของไทย ระหว่าง “ชุดบางกอก” กับ “ชุดกรมศึกษาธิการ” จากกระทรวงธรรมการหรือเรียกชื่อการแข่งขันครั้งนี้ว่า “การแข่งขันฟุตบอลตามข้อบังคับของแอสโซซิเอชัน” สมัยก่อนเรียกว่า “แอสโซซิเอชันฟุตบอล” (Association Football) สมัยปัจจุบันอาจเรียกว่า “การแข่งขันของสมาคม” หรือ “ฟุตบอลสมาคม” ผลการแข่งขันฟุตบอลนัดพิเศษดังกล่าวปรากฏว่า “ชุดกรมศึกษาธิการ” เสมอกับ “ชุดบางกอก” 2-2

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรงมีความสนพระทัยในกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างยิ่งถึงกับทรงกีฬาฟุตบอลเอง และทรงตั้งทีมฟุตบอลส่วนพระองค์ชื่อทีม “เสือป่า” และได้เสด็จพระราชดำเนินประทับทอดพระเนตรการแข่งขันฟุตบอลเป็นพระราชกิจวัตรเสมอมา และจากพระราชกิจวัตรของพระองค์รัชกาลที่ 6 นับได้ว่าเป็นยุคทองของฟุตบอลไทยอย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีการเผยแพร่ข่าวสาร หนังสือพิมพ์ และบทความต่าง ๆ ด้วย

วิวัฒนาการของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยามขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2459 และตราข้อบังคับลักษณะปกครอง สมาคมฟุตบอลแห่งสยาม มีอักษรย่อว่า “ส.ฟ.ท.” ซึ่งเขียนภาษาอังกฤษว่า “The Football Association of Thailand and The Royal Patronage of His Majestic The King” อักษรย่อว่า “F.A.T และสมาคมได้จัดการแข่งขันถ้วยใหญ่และถ้วยน้อยเป็นครั้งแรกในปีนี้ด้วย

รัชกาลที่ 6 ทรงมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งสยาม ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เล่นฟุตบอลมีพลานามัยที่สมบูรณ์
2. เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี
3. เพื่อก่อให้เกิดไหวพริบและเป็นกีฬาที่ประหยัดดี
4. เพื่อเป็นการศึกษากลยุทธ์ในการรุกและการรับเช่นเดียวกับกองทัพทหารหาญ

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว นับเป็นสิ่งผลักดันให้สมาคมฟุตบอลแห่งสยามดำเนินกิจการเจริญก้าวหน้ามาจนถึงทุกวันนี้

พ.ศ. 2468 เป็นภาคีสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2468

พ.ศ. 2499 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ครั้งที่ 3 และเรียกว่าข้อบังคับ “ลักษณะปกครอง” โดยเปลี่ยนชื่อสมาคมฟุตบอลแห่งสยามเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ. 2499 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้สิทธิ์ส่งทีมฟุตบอลชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 16 นับเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยมีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขัน เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2499 ณ นครเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย

พ.ศ. 2500 เป็นภาคีสมาชิกสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ซึ่งมีชื่อย่อว่า A.F.C. และเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “Asian Football Confederation” พ.ศ. 2501 มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครอง ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2503 มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับลักษณะปกครอง ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2504 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดการแข่งขันฟุตบอลถ้วยน้อยและถ้วยใหญ่ ซึ่งภายหลังได้จัดการแข่งขันแบบเดียวกันกับสมาคมฟุตบอลอังกฤษ คือ จัดเป็นประเภทถ้วยพระราชทาน ก ข ค และ ง และยังจัดการแข่งขันประเภทอื่น ๆ อีก เช่น ฟุตบอลนักเรียน ฟุตบอลเตรียมอุดม ฟุตบอลอาชีวะ ฟุตบอลเยาวชนและอนุชน ฟุตบอลอุดมศึกษา ฟุตบอลเอฟเอคัพ ฟุตบอลควีนส์คัพ ฟุตบอลคิงส์คัพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดการแข่งขันและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกับทีมนานาชาติอีกมากมายจนถึงปัจจุบัน

การแข่งขันระบบลีก (League) ในประเทศไทย

ไทยพรีเมียร์ลีก (Thai Premire League) หรือไทยลีก (Thai League) เป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกสูงสุดในประเทศไทย ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกมีทีมสโมสรทั้งหมด 18 ทีม การเลื่อนชั้นจะนำ 3 ทีมอันดับสุดท้ายตกไปอยู่ดิวิชั่น 1 และ 3 ทีมแรกจากดิวิชั่น 1 จะมาเล่นในไทยพรีเมียร์ลีกและยังมีการแข่งขันลีกภูมิภาคที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลื่อนชั้นของดิวิชั่น 1 ด้วย ซึ่งการเลื่อนชั้นของลีกภูมิภาคชั้น อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมของข้อตกลงของคณะกรรมการจัดการแข่งขันลีกภูมิภาค

ลีกฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ก่อตั้งโดยนายกสมาคมฟุตบอล ดร.ดาโต๊ะ วิจิตร เกตุแก้ว ในปี พ.ศ.2539 โดยนำทีมที่ร่วมการแข่งขันฟุตบอลถ้วยพระราชถ้วย ก มาแข่งขันกันในระบบลีก ภายใต้ชื่อ ไทยลีก (Thai League) หรือชื่ออย่างเป็นทางการเปลี่ยนแปลงตามผู้สนับสนุน มีจำนวนทั้งหมด 12 ทีม จนกระทั่งปี พ.ศ. 2545 (ฤดูกาล 2545/2546) ได้ลดจำนวนทีมเหลือ 10 ทีม และในปี พ.ศ. 2549 ได้เพิ่มจำนวนทีมเป็น 12 ทีมอีกครั้งหนึ่ง ในฤดูกาล พ.ศ. 2550 เพิ่มจำนวนทีมอีก 4 ทีม รวมเป็น 16 ทีม ปัจจุบันมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 18 ทีม

การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้พยายามนำการแข่งขันโปรวิเชียลลีก หรือ โปรลีก รวมเข้ากับการแข่งขันไทยลีกหลายครั้ง และในที่สุดการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้นำทีมจังหวัดมารวมเข้าไปในฤดูกาล 2550 ได้สำเร็จ โดยได้รับการอนุเคราะห์จากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย และในปี พ.ศ. 2552 มีการเปลี่ยนชื่อการแข่งขันอย่างเป็นทางการ เรียกว่า ไทยพรีเมียร์ลีก (Thai Premier League) ซึ่งการแข่งขันอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามชื่อผู้สนับสนุน

ปี พ.ศ. 2539 - 2540	จัดการแข่งขันฟุตบอลจอห์นนี่ วอร์กเกอร์ ไทยแลนด์ ซอกเกอร์ลีก
ปี พ.ศ. 2541 - 2543	จัดการแข่งขันฟุตบอลคาลเท็กซ์ พรีเมียร์ลีก
ปี พ.ศ. 2544/45 - 2545/46	จัดการแข่งขันฟุตบอลจีเอสเอ็ม ไทยลีก
ปี พ.ศ. 2546/47 - 2547/48	จัดการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก
ปี พ.ศ. 2549 - 2551	จัดการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก
ปี พ.ศ. 2552 - ปัจจุบัน	จัดการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโลก

การแข่งขันฟุตบอลโลก

ผู้ริเริ่มให้มีการแข่งขันครั้ง คือ นายจูลส์ ริเมท์ (Jules Rime) เป็นชาวฝรั่งเศส ได้เสนอในที่ประชุมของประเทศสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเมื่อปี ค.ศ. 1902 แต่ว่าการแข่งขันครั้งแรกจะเริ่มต้นได้ก็ล่วงมาถึงปีค.ศ. 1930 ซึ่งประเทศอุรุกวัย รับผิดชอบจัดการแข่งขันโดยที่มี 13 ชาติเข้าร่วมการแข่งขัน และประเทศอุรุกวัยก็คว้าแชมป์ไปครอง และเพื่อเป็นเกียรติแด่ นายจูลส์ ริเมท์ (Jules Rime) ถ้วยรางวัลชนะเลิศจึงใช้ชื่อว่า ถ้วยจูลส์ ริเมท์ หลังจากฟุตบอลโลกครั้งที่ 3 ในปี ค.ศ. 1938 การแข่งขันฟุตบอลก็หยุดชะงักไป 12 ปี เนื่องจากเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 และได้มาเริ่มแข่งขันครั้งที่ 4 ในปี ค.ศ.1950 โดยประเทศบราซิล รับผิดชอบในการแข่งขันท่ามกลางความขัดแย้งของหลาย ๆ ชาติ และทีมชาติอุรุกวัยสามารถคว้าแชมป์ได้ในปีนั้น ต่อมาในปี ค.ศ.1970 ประเทศบราซิลได้เป็นแชมป์โลกเป็นสมัยที่ 3 จึงได้สิทธิ์ในการครองถ้วยจูลส์ริเมท์ (ซึ่งต่อมาภายหลังได้ถูกขโมยไป) ทางสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติจึงได้จัดทำถ้วยรางวัลขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่า ถ้วยฟีฟ่า (FIFA WORLD CUP) ทำด้วยทองคำ มีความสูง 36 เซนติเมตร มูลค่าประมาณ 4 แสนดอลลาร์สหรัฐและใช้มาจนถึงปัจจุบัน

สถิติในการแข่งขันฟุตบอลโลก

ครั้งที่	ปีที่ทำการแข่งขัน	ประเทศที่จัดการแข่งขัน	ทีมที่ชนะเลิศการแข่งขัน
1	พ.ศ.2473 (ค.ศ.1930)	อุรุกวัย	อุรุกวัย
2	พ.ศ.2477 (ค.ศ.1934)	อิตาลี	อิตาลี
3	พ.ศ.2481 (ค.ศ.1938)	ฝรั่งเศส	อิตาลี
4	พ.ศ.2493 (ค.ศ.1950)	บราซิล	อุรุกวัย
5	พ.ศ.2497 (ค.ศ.1954)	สวิสเซอร์แลนด์	เยอรมนีตะวันตก
6	พ.ศ.2501 (ค.ศ.1958)	สวีเดน	บราซิล
7	พ.ศ.2505 (ค.ศ.1962)	ชิลี	บราซิล
8	พ.ศ.2509 (ค.ศ.1966)	อังกฤษ	อังกฤษ
9	พ.ศ.2513 (ค.ศ.1970)	เม็กซิโก	บราซิล
10	พ.ศ.2517 (ค.ศ.1974)	เยอรมนีตะวันตก	เยอรมนีตะวันตก
11	พ.ศ.2521 (ค.ศ.1978)	อาร์เจนตินา	อาร์เจนตินา
12	พ.ศ.2525 (ค.ศ.1982)	สเปน	อิตาลี
13	พ.ศ.2529 (ค.ศ.1986)	เม็กซิโก	อาร์เจนตินา
14	พ.ศ.2533 (ค.ศ.1990)	อิตาลี	เยอรมัน
15	พ.ศ.2537 (ค.ศ.1994)	สหรัฐอเมริกา	บราซิล

ครั้งที่	ปีที่ทำการแข่งขัน	ประเทศที่จัดการแข่งขัน	ทีมที่ชนะเลิศการแข่งขัน
16	พ.ศ.2541 (ค.ศ.1998)	ฝรั่งเศส	ฝรั่งเศส
17	พ.ศ.2545 (ค.ศ.2002)	เกาหลีใต้/ญี่ปุ่น	บราซิล
18	พ.ศ.2549 (ค.ศ.2006)	เยอรมัน	อิตาลี
19	พ.ศ.2553 (ค.ศ.2010)	แอฟริกาใต้	สเปน
20	พ.ศ.2557 (ค.ศ.2014)	บราซิล	เยอรมัน

ประเทศบราซิลเป็นประเทศที่ชนะเลิศฟุตบอลโลกมากที่สุดถึง 5 ครั้ง คือเมื่อปี พ.ศ.2501, พ.ศ.2505, พ.ศ.2513, พ.ศ.2537 และ พ.ศ.2545

องค์กรที่จัดการแข่งขันฟุตบอล

(สุรพล คงลาภ, 2547) กล่าวว่า สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Fédération Internationale de Football Association) หรือ ฟีฟ่า (FIFA) เป็นองค์กรบริหารการแข่งขันฟุตบอลระดับโลก ก่อตั้ง ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ.1904 ประเทศที่ร่วมก่อตั้งมี 7 ประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส เบลเยียม เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ สเปน สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ ปัจจุบันมี สำนักงานใหญ่อยู่ ณ เมืองซูริก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประธานฟีฟ่าคนปัจจุบันคือ โจเซฟ เซพฟ์ บลัทเทอร์ (Joseph Sepp Blatter) ฟีฟ่าจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ปรับปรุงเกมของกีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ทั่วโลกมีการเล่นฟุตบอล เพื่อเป็นจุดรวมของค่านิยมด้านการศึกษา วัฒนธรรม และมนุษยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชน และผู้ที่ผ่านการพัฒนาฝึกฝน

2. จัดการแข่งขันระดับนานาชาติ

3. กำหนดระเบียบ บทบัญญัติ และตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กร

4. ควบคุมสมาคมฟุตบอลทุกประเภท ด้วยลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดบทบัญญัติ กฎระเบียบ หรือการตัดสินใจของฟีฟ่า หรือ กติกาการแข่งขัน

5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความยุติธรรม โดยการป้องกันวิธีการหรือการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การทุจริต การใช้สารกระตุ้น การจัดการแข่งขันที่อาจเป็นอันตรายต่อความสมบูรณ์ในเกมการแข่งขัน การแข่งขัน นักกีฬา เจ้าหน้าที่ และสมาชิก หรือก่อให้เกิดความรุนแรงในสมาคมฟุตบอล

สมาคมฟุตบอลในแต่ละประเทศจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสมาพันธ์ของแต่ละทวีปที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ(FIFA) ซึ่งประกอบด้วย

1. สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (Asian Football Confederation : AFC)

2. สหพันธ์ฟุตบอลแอฟริกา (Confédération Africaine de Football : CAF)

3. สหพันธ์ฟุตบอลอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง และแคริบเบียน (Confederation of North, Central American and Caribbean Association Football : CONCACAF)
4. สหพันธ์ฟุตบอลอเมริกาใต้ (Confederación Sudamericana de Fútbol : CONMEBOL)
5. สหพันธ์ฟุตบอลโอเชียเนีย (Oceania Football Confederation : OFC)
6. สหพันธ์ฟุตบอลยุโรป (Union des Associations Européennes de Football : UEFA)

รูปที่ 1 : สหพันธ์ฟุตบอลในแต่ละทวีปที่อยู่ภายใต้การดูแลของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

1. สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (Asian Football Confederation: AFC) หรือ เอเอฟซี เป็นองค์กรที่ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลในทวีปเอเชีย จัดการเกี่ยวกับทีมฟุตบอล เงินรางวัล กฏระเบียบ รวมถึงลิขสิทธิ์ในการถ่ายทอดฟุตบอล มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ เมืองกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 46 ประเทศ แบ่งองค์กรในกำกับดูแลออกเป็น 4 ภูมิภาค คือ

1.1 สหพันธ์ฟุตบอลอาเซียน (ASEAN Football Federation : AFF) หรือ เอเอฟเอฟ เป็นองค์กรที่จัดการแข่งขันฟุตบอลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิก จำนวน 12 ประเทศ คือ กัมพูชา ไทย บรูไน เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ติมอร์-เลสเต และออสเตรเลีย

1.2 สหพันธ์ฟุตบอลเอเชียตะวันออก (East Asian Football Federation : EAFF) เป็นองค์กรที่จัดการแข่งขันฟุตบอลในเอเชียตะวันออก มีประเทศสมาชิก จำนวน 9 ประเทศ คือ จีน ฮองกง กวม ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ มาเก๊า มองโกเลีย

1.3 สหพันธ์ฟุตบอลเอเชียตะวันตก (West Asian Football Federation : WAFF)

เป็นองค์กรที่จัดการแข่งขันฟุตบอลในเอเชียตะวันตก มีประเทศสมาชิก จำนวน 13 ประเทศ คือ อิหร่าน อิรัก ซาอุดีอาระเบีย บาห์เรน จอร์แดน คูเวต เลบานอน โอมาน ปาเลสไตน์ กาตาร์ ซีเรีย เยเมน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

1.4 สหพันธ์ฟุตบอลเอเชียกลางและเอเชียใต้ (Central and South Asian

Football Federation : CSAFF) เป็นองค์กรที่จัดการแข่งขันฟุตบอลในเอเชียกลางและเอเชียใต้ มีประเทศสมาชิก จำนวน 12 ประเทศ คือ อัฟกานิสถาน บังกลาเทศ ภูฏาน อินเดีย มัลดีฟส์ เนปาล ปากีสถาน ศรีลังกา คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และอุซเบกิสถาน

2. สหพันธ์ฟุตบอลแอฟริกา (Confédération Africaine de Football : CAF) หรือ ซี

เอเอฟ มีชื่อภาษาอังกฤษว่า Confederation of African Football เป็นองค์กรที่ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลในทวีปแอฟริกา มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ ประเทศอียิปต์ ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 54 ประเทศ คือ แอลจีเรีย โกตดิวัวร์ (เดิมชื่อ ไอวอริโคสต์) ไนจีเรีย กานา อียิปต์ ตูนิเซีย เซียร์ราลีโอน แคเมอรูน บุร์กินาฟาโซ เซเนกัล มาลี ลิเบีย กินี แอฟริกาใต้ กาบองเวสต์ แองโกลา เบนิน คองโก โมร็อกโก ยูกันดา แซมเบีย บอตสวานา โตโก ซิมบับเว สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก รวันดา กาบอง เคนยา เลโซโท มาลาวี โมซัมบิก แทนซาเนีย เอธิโอเปีย อิเควทอเรียลกินี นามิเบีย ซูดาน ไนเจอร์ ไลบีเรีย สาธารณรัฐแอฟริกากลาง กินี-บิสเซา บุรุนดี มอริเตเนีย ซาดี มาดากัสการ์ แกมเบีย สวาซิแลนด์ คอโมโรส เซาตูเมและปรินซิปี เซเชลส์ เซาท์ซูดาน มอริเชียส เจริเทรีย โซมาเลีย และจิบูตี

3. สหพันธ์ฟุตบอลอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง และแคริบเบียน (The Confederation

of North, Central American and Caribbean Association Football : CONCACAF) หรือ คอนคาแคฟ เป็นองค์กรที่เกิดจากรวมตัวของสมาพันธ์ฟุตบอลอเมริกาเหนือ (NAFC) และสมาพันธ์ฟุตบอลอเมริกากลางและแคริบเบียน (CCCF) มีหน้าที่ได้การจัดการจัดการการแข่งขันฟุตบอลระหว่างชาติต่างในทวีปอเมริกาเหนือ อเมริกากลางและแคริบเบียน มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ เมืองฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 35 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา คอสตาริกา เม็กซิโก ปานามา ฮอนดูรัส จาไมกา ตรินิแดดและโตเบโก ไฮติ แคนาดา คิวบา เอลซัลวาดอร์ อาร์บูบา สาธารณรัฐโดมินิกัน ซูรินาม กัวเตมาลา เซนต์ลูเชีย เกรเนดา เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์ แอนติกา และบาร์บูดา กายอานา เปอริโตริโก เซนต์คิตส์และเนวิส เบลีซ มอนต์เซอร์รัต ตอมินีกา บาร์เบโดส เบอร์มิวดา นิการากัว หมู่เกาะเติกส์และหมู่เกาะเคคอส กือราเซา หมู่เกาะเวอร์จินของสหรัฐอเมริกา บาฮามาส หมู่เกาะเคย์แมน หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน และแองกวิลลา

4. สหพันธ์ฟุตบอลอเมริกาใต้ (Confederación Sudamericana de Fútbol :

CONMEBOL) หรือ คอนเมบอล มีชื่อภาษาอังกฤษว่า South American Football Confederation เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลการแข่งขันหลักของฟุตบอลในทวีปอเมริกาใต้ มีสำนักงาน

ใหญ่อยู่ ณ เมืองลูเก ประเทศปารากวัย ประกอบด้วยประเทศสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ คือ บราซิล อาร์เจนตินา อูรุกวัย โคลอมเบีย ชิลี เอกวาดอร์ เวเนซุเอลา เปรู ปารากวัย และโบลิเวีย

5. สหพันธ์ฟุตบอลโอเชียเนีย (Oceania Football Confederation : OFC) หรือ โอเอฟซี เป็นองค์กรที่ดูแลการจัดการแข่งขันฟุตบอลในทวีปโอเชียเนีย มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ เมืองอ็อกแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 11 ประเทศ คือ นิวซีแลนด์ นิวแคลิโดเนีย ตาฮิติ หมู่เกาะโซโลมอน วานูอาตู ฟิจิ ซามัว ตองกา ปาปัวนิวกินี และอเมริกันซามัว

6. สหพันธ์ฟุตบอลยุโรป (Union des Associations Européennes de Football : UEFA) หรือ ยูฟ่า มีชื่อภาษาอังกฤษว่า Union of European Football Associations เป็นองค์กรที่ควบคุมการแข่งขันฟุตบอลในทวีปยุโรป จัดการเกี่ยวกับทีมฟุตบอล เงินรางวัล กฎระเบียบ รวมถึงลิขสิทธิ์ในการถ่ายทอดฟุตบอล มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ เมืองนียง ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 53 ประเทศ คือ สเปน เยอรมัน โปรตุเกส สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม กรีซ อังกฤษ โครเอเชีย บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ยูเครน ฝรั่งเศส เดนมาร์ก รัสเซีย สวีเดน สโลเวเนีย เซอร์เบีย อัลเบเนีย สาธารณรัฐเช็ก โรมาเนีย สกอตแลนด์ ตุรกี ออสเตรีย ฮังการี ไอซ์แลนด์ เวลส์ มอนเตเนโกร สโลวาเกีย อัลบาเนีย อิสราเอล นอร์เวย์ ฟินแลนด์ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ โปแลนด์ บัลแกเรีย เบลารุส มาเซโดเนีย ไอร์แลนด์เหนือ เอสโทเนีย อาเซอร์ไบจาน ลิทัวเนีย จอร์เจีย มอลโดวา ลัตเวีย ลักเซมเบิร์ก ไชปรัส คาซัคสถาน มอลตา ลิกเตนสไตน์ หมู่เกาะแฟโร อันดอร์รา และซานมาริโน

ตอนที่ 3 กติกาฟุตบอล

Fédération Internationale de Football Association (2013) หรือ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ได้กำหนดกติกาฟุตบอล 2013/2014 ไว้ดังนี้

กติกาข้อที่ 1	สนามแข่งขัน (The field of play)
กติกาข้อที่ 2	ลูกบอล (The ball)
กติกาข้อที่ 3	จำนวนผู้เล่น (The number of players)
กติกาข้อที่ 4	อุปกรณ์ของผู้เล่น (Player's equipment)
กติกาข้อที่ 5	ผู้ตัดสิน (The referee)
กติกาข้อที่ 6	ผู้ช่วยผู้ตัดสิน (The assistant referees)
กติกาข้อที่ 7	ระยะเวลาการแข่งขัน (The duration of the match)
กติกาข้อที่ 8	การเริ่มการแข่งขันและการเริ่มเล่นใหม่ (The start and restart of play)
กติกาข้อที่ 9	ลูกบอลอยู่ในและนอกการเล่น (The ball in and out of play)
กติกาข้อที่ 10	การนับประตู (The method of scoring)

กติกาข้อที่ 11	การล้ำหน้า (Offside)
กติกาข้อที่ 12	การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด (Fouls and misconduct)
กติกาข้อที่ 13	การเตะโทษ (Free kick)
กติกาข้อที่ 14	การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The penalty kick)
กติกาข้อที่ 15	การทุ่ม (Throw-in)
กติกาข้อที่ 16	การเตะจากประตู (The goal kick)
กติกาข้อที่ 17	การเตะจากมุม (The corner kick)
	เขตเทคนิค (The technical area)
	ผู้ตัดสินที่ 4 (The fourth official)

ตอนที่ 4 พื้นฐานการเล่นกีฬาฟุตบอล

(กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) กล่าวว่าพื้นฐานของการเล่นฟุตบอลมีดังนี้

1. การเลี้ยงลูกบอล (Dribbling) หมายถึง การนำพาหรือการที่ผู้เล่นเคลื่อนที่ไปพร้อมกับลูกบอล โดยใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของเท้าสัมผัสส่วนหนึ่งส่วนใดของลูกบอลให้เคลื่อนที่ไปบนพื้นของสนาม จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและตำแหน่งของคู่ต่อสู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

1.1 ความสำคัญของการเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอลเป็นเทคนิควิธีการเล่น การสัมผัสบังคับลูกบอล ขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทักษะการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ของร่างกายมาผสมผสานเป็นลีลาของผู้เล่นที่แสดงออกเหมือนเป็นศิลปะ โดยมีจุดมุ่งหมายของการเลี้ยง คือ

1.1.1 การเลี้ยงเพื่อการครอบครองบอล

1.1.2 การเลี้ยงเพื่อหลบหรือหลอกคู่ต่อสู้

1.1.3 การเลี้ยงเพื่อไปสู่พื้นที่ว่าง

การจะใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับเหตุและผลที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญในการเลี้ยงลูกบอล รู้และเข้าใจในเหตุและผลของการเลี้ยงลูกบอลแต่ละอย่าง แล้วก็จะใช้วิธีการได้อย่างถูกต้อง ทำให้ได้เปรียบในการเล่น และที่สำคัญผู้เล่นควรที่จะฝึกให้ได้ทั้งสองเท้า

1.2 ปัจจัยพื้นฐานในการเลี้ยงลูกบอล

1.2.1 ต้องมีเทคนิคในการสัมผัสลูกบอลที่ดี

1.2.2 มีทักษะเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ที่ถูกต้อง

1.2.3 มีการประสานงานสัมพันธ์ระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อที่ดี

1.2.4 มีความว่องไว รวดเร็วในการเคลื่อนที่

1.2.5 มีความรู้และเข้าใจในยุทธวิธีการเล่นเฉพาะบุคคล

1.3 ชนิดของการเลี้ยงลูกบอล

1.3.1 การเลี้ยงลูกบอลด้วยหลังเท้า

1.3.2 การเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

1.3.3 การเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

2. การส่งลูกบอล (Passing) หมายถึง การใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของเท้าไปกระทบลูกบอล โดยมี การส่งแรงจากสะโพกเพื่อให้ลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายในทิศทางที่ต้องการ ด้วยการสัมผัสลูกที่ ส่วนต่าง ๆ ของลูกบอล

2.1 ความสำคัญของการส่งลูกบอล

การส่งเป็นเทคนิคการจัดการกับลูกบอล เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการอย่างรวดเร็ว กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ใช้เท้าเพื่อการเล่น ดังนั้น จึงควรฝึกการใช้เท้าส่งลูกบอลให้ได้ในทุกส่วนของทั้งสองเท้า

2.2 ชนิดของการส่งลูกบอลด้วยเท้า

2.2.1 การส่งด้วยฝ่าเท้า

2.2.2 การส่งด้วยหัวรองเท้า

2.2.3 การส่งด้วยหลังเท้า

2.2.4 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน

2.2.5 การส่งด้วยข้างเท้าด้านนอก

2.2.6 การส่งด้วยสันเท้า

2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งลูกบอล

2.3.1 เท้าหลักในการยืน

2.3.2 เท้าที่ใช้ส่งลูกบอล (ลักษณะที่จะกระทบลูกบอล)

2.3.3 การเหวี่ยงและการส่งแรง

2.4 จุดสำคัญในการส่งลูกบอล

2.4.1 ความแน่นอน แม่นยำ

2.4.2 การให้น้ำหนักหรือใช้แรงกระทบส่งผ่านลูกบอล

2.4.3 การสัมผัสหรือกระทบลูกบอล (จุดกระทบขึ้นอยู่กับเป้าหมาย)

2.4.4 การทรงตัว การเหวี่ยงขาเพื่อส่งแรง

2.4.5 การมองเห็นเป้าหมายและเน้นมองที่ลูกบอลขณะที่ส่ง

2.4.6 ใช้ได้ทั้งสองเท้า

3. การรับลูกบอล (Receiving) หมายถึง การใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายสัมผัสลูกบอล เพื่อที่จะให้ลูกบอลหยุดหรือควบคุมเพื่อที่จะเล่นต่อเนื่อง ยกเว้นการใช้มือและแขนสำหรับผู้เล่น (ผู้รักษาประตูใช้มือและแขนได้)

3.1 ความสำคัญของการรับลูกบอล

การรับลูกบอล เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งถ้าผู้เล่นปฏิบัติได้อย่างดีจะส่งผลต่อการเล่นให้ได้เปรียบเหนือคู่แข่ง จากการส่งต่อให้เพื่อนร่วมทีมยิงประตูหรือเลี้ยงลูกบอลในลักษณะต่าง ๆ ด้วยตัวเอง การรับลูกบอลจะไม่ใช้แรงเข้าปะทะลูกบอล

3.1.1 ก่อนจะรับต้องมองเห็นตำแหน่งรอบ ๆ ตัว

3.1.2 ส่วนที่จะใช้รับลูกบอลต้องเป็นแนวเดียวกับลูกบอล

3.1.3 ไม่ใช้แรงปะทะผ่านส่วนที่จะรับลูกบอล (ปฏิบัติตรงข้ามกับการส่ง)

3.1.4 ลูกบอลต้องอยู่ด้านหน้าภายใต้การครอบครองที่จะเล่นต่อได้

3.1.5 ก่อนจะรับลูกบอลควรเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่หลอกล่อหรือเพื่อตรวจสอบตำแหน่งของคู่แข่งก่อนทุกครั้ง

3.2 ชนิดของการรับลูกบอล

3.2.1 การรับลูกบอลที่กลิ้งเรียบตามกับพื้นด้วย

3.2.1.1 ฝ่าเท้า

3.2.1.2 ข้างเท้าด้านใน

3.2.1.3 ข้างเท้าด้านนอก

3.2.1.4 หลังเท้า

3.2.2 การรับลูกบอลที่ลอยมาในอากาศ (Volley) ด้วย

3.2.2.1 หลังเท้า

3.2.2.2 หน้าอก

3.2.2.3 หน้าขา

3.2.2.4 ข้างเท้าด้านใน

3.2.2.5 ข้างเท้าด้านนอก

3.2.2.6 ศีรษะ

3.2.3 การรับลูกบอลที่กระดอนจากพื้น (Half-Volley) ด้วย

3.2.2.1 ฝ่าเท้า

3.2.2.2 ข้างเท้าด้านใน

3.2.2.3 ข้างเท้าด้านนอก

3.2.2.4 หน้าแข้ง

3.2.2.5 หน้าท้อง

4. การโหม่งลูกบอล (Heading) หมายถึง การใช้ศีรษะบริเวณหน้าผาก ซึ่งเป็นส่วนที่แข็งที่สุด สัมผัสหรือปะทะลูกบอลเพื่อการส่ง การทำประตูหรือเพื่อการป้องกันโดยใช้แรงจากร่างกายผ่านส่วนของหน้าผากเข้าปะทะแต่ละส่วนของลูกบอลเพื่อให้ลูกบอลพุ่งไปในระดับและทิศทางที่ต้องการ

4.1 ความสำคัญของการโหม่งลูกบอล

เป็นเทคนิคแบบหนึ่งผู้เล่นจะใช้เพื่อความได้เปรียบ ขณะที่ลูกบอลลอยอยู่ในอากาศและเป็นผลมาจากข้อกติกาการเล่น ซึ่งมีข้อกำหนดในการยกเท้าสูงในการเล่น ใช้เพื่อการส่ง การป้องกัน และหรือการทำประตู ถึงแม้ว่าในการเล่นกีฬาฟุตบอลจะใช้น้อยมาก แต่ก็ต้องฝึกผู้เล่นให้มีความชำนาญในเทคนิคการโหม่งลูกบอล เพื่อความได้เปรียบในทุกสถานการณ์การเล่น

4.1.1 ตาต้องมองที่ลูกบอลขณะที่จะโหม่ง

4.1.2 เอนตัวส่วนบนไปด้านหลังเพื่อเพิ่มแรงและจังหวะ

4.1.3 ส่วนของลำคอต้องแข็งแรงขณะที่โหม่ง

4.1.4 ดึงตัวกลับมาใช้หน้าผากปะทะที่ลูกบอล

4.1.5 จุดสัมผัสอยู่ตรงกลางลูกบอลเพื่อส่งผ่านแรง หรือ

4.1.6 เหนือเส้นสมมุติกลางลูกเฉียงลงพื้นเพื่อการทำประตู หรือ

4.1.7 ปะทะส่วนใต้ลูกบอลเพื่อให้ลอยโด่งเพื่อป้องกัน

4.2 ชนิดของการโหม่งลูกบอล

4.2.1 การโหม่งเพื่อป้องกัน

4.2.2 การโหม่งเพื่อการส่ง

4.2.3 การโหม่งเพื่อการทำประตู

5. การยิงประตู (Shooting) หมายถึง การส่งลูกบอลเข้าสู่ประตูคู่แข่งชั้นหรือฝ่ายตรงข้าม ด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามข้อกำหนดของกฎกติกาการเล่น

5.1 ความสำคัญของการยิงประตู

ผลของการยิงประตูไปสู่ชัยชนะของทีม การยิงประตูสามารถกระทำได้ทั้งลูกบอลที่มาเรียกกับพื้นหรือลูกบอลที่วางนิ่งกับพื้น ลูกบอลที่ลอยมาระดับลำตัวหรือกระดอนจากพื้น และลูกบอลที่ลอยสูงกว่าลำตัว การจะใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายเพื่อการทำประตูขึ้นอยู่กับสถานการณ์ จังหวะและโอกาสที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ผู้ฝึกสอนต้องจัดการฝึกให้ผู้เล่นปฏิบัติจนเกิดเป็นปฏิกิริยาที่ฉับพลัน มีความแม่นยำและเต็มไปด้วยพลังในการยิงประตู

5.2 ชนิดของการยิงประตู

ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเช่นเดียวกับการส่งและการรับลูกบอล โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ จังหวะ และโอกาสว่าจะใช้ส่วนใดในการยิงประตูจึงจะดีที่สุดในขณะนั้น

5.3 ส่วนสำคัญของการยิงประตู

5.3.1 ความแม่นยำ

5.3.2 ความเร็วและความแรง

5.3.3 ตามองเห็นเป้าหมายและมองเน้นที่ลูกบอล

5.3.4 ขณะที่ยิงประตู

5.3.5 ยิงประตูได้ทุกจังหวะและโอกาสที่มี

5.3.6 ความเป็นอัตโนมัติหรือสัญชาตญาณในสถานการณ์

(สุรพล คงลาภ, 2547) กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานของการเล่นฟุตบอลมีหลายอย่างดังนี้

1. การควบคุมบอล (Control)
2. การเลี้ยงบอล (Dribbling)
3. การส่งผ่านบอล (Passing)
4. การเปลี่ยนทิศทาง (Turning)
5. การโหม่ง (Heading)
6. การทุ่ม (Throw-in)
7. การยิงประตู (Shooting)
8. การหาพื้นที่ว่าง (Creating space)
9. การครอส หรือส่งข้ามฟาก (Crossing)
10. การสกัด (Tacking)

(ประโยค สุทธิสง่า, 2542) กล่าวว่า การฝึกทำเบื้องต้น นักฟุตบอลทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทราบวิธีการต่าง ๆ และหมั่นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญอย่างถูกต้องเสียก่อน เพื่อให้เกิดความสามารถเฉพาะตัวหรือมีความชำนาญส่วนบุคคลเสียก่อน แล้วจึงเข้าร่วมทีมต่อไป การฝึกเบื้องต้นมีดังนี้

1. การเตะลูก (Kicking) : ระบุพื้น ลูกกระดอนและลูกในอากาศ
2. การหยุดลูกหรือการบังคับลูก (Controlling) : โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการหยุดลูก เช่น ข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก หลังเท้า ฝ่าเท้า หน้าอก ศีรษะ เป็นต้น
3. การโหม่งลูก (Heading) : โดยมีการยืนโหม่งอยู่กับที่ การเคลื่อนที่โหม่ง การกระโดดโหม่ง และการพุ่งโหม่ง
4. การเลี้ยงบอล (Dribbling) : โดยมีการเลี้ยงด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก หลังเท้า ปลายเท้าและฝ่าเท้า
5. การทุ่มลูก (Throw-in) : โดยการยืนทุ่มและเคลื่อนที่

6. การยิงประตู (Shooting) : โดยมีการยิงด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก การช้อนหลังเท้า การยิงลูกโทษ การยิงลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ การยิงด้วยศีรษะและการยิงด้วยหลังเท้าแบบต่าง ๆ

7. การส่งบอล (Passing) : โดยมีการส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก การส่งลูกพร้อมด้วยหลังเท้า

8. การเป็นผู้รักษาประตู (Goalkeeping) : มีการรับลูกของผู้รักษาประตูจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ การรับลูกระดับพื้นดิน ระดับเอว ระดับอก ระดับศีรษะ และระดับเหนือศีรษะโดยมีการยืนรับอยู่กับที่ เคลื่อนที่และพุ่งปิด

ตอนที่ 5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเล่นฟุตบอล

(Asian Football Confederation, 2000) กล่าวว่า หลักการสำคัญในการสร้างโอกาสและจังหวะในการเล่นฟุตบอลมี 3 ประการ

1. การครอบครองบอล (Possession of the ball)
2. คู่ต่อสู้ครอบครองบอล (Possession of the ball by the opponent)
3. จังหวะการเปลี่ยนแปลงการครอบครองบอล (Change of possession)
 - 3.1 จังหวะในเชิงบวก คือ การแย่งบอลและตัดบอลได้
 - 3.2 จังหวะในเชิงลบ คือ ถูกแย่งบอลและตัดบอลไป

โอกาสและจังหวะที่ 1 การครอบครองบอล (Possession of the ball)

เป้าหมาย

1. สร้างเกมและการสร้างสรรค์โอกาส
2. การทำประตู

หลักการสำคัญทั่วไป

1. ทำพื้นที่ให้กว้างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คือ เล่นด้านกว้าง (Width) และในแนวลึก (Depth) เพื่อเปิดพื้นที่ในเกมรุก ดึงคู่ต่อสู้ให้ตามมา
2. ตระหนักถึงการเล่นในแนวลึกและเล่นในแนวลึกเมื่อไหร่ก็ตามที่มีโอกาส
3. รักษาการครอบครองบอลให้เหนียวแน่นที่สุด (เป็นเงื่อนไขสำคัญของเกมการแข่งขัน)
4. หลักการ คือ การเล่นด้านกว้างให้ทั่วทั้งสนาม ซึ่งจะสร้างจังหวะในการรุกในแนวลึกหรือแดนหน้า
5. ผู้เล่นแต่ละคนในสนามต้องยืนให้ถูกตำแหน่งที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

โอกาสและจังหวะที่ 2 คู่ต่อสู้ครอบครองบอล (Possession of the ball by the opponent)

เป้าหมาย

1. ครอบครองคู่ต่อสู้ไม่ให้สร้างเกมได้
2. แย่งบอลกลับมาครอบครองให้ได้เร็วที่สุด
3. ป้องกันไม่ให้คู่ต่อสู้ยิงประตู

หลักการสำคัญทั่วไป

1. บีบพื้นที่การรุกให้แคบลงเท่าที่จะเป็นไปได้
2. ขึ้นอยู่กับความแข็งแกร่งของคู่ต่อสู้ ในสถานการณ์ดังนี้
 - 2.1 บีบพื้นที่ โลกกดดันคู่ต่อสู้ทันที
 - 2.2 ถอยลงไปตั้งรับในแดนรับของตนเอง
 - 2.3 ผู้เล่นด้านข้างทั้งสองข้างบีบพื้นที่เข้าด้านใน
3. รักษาระดับความกดดันคู่ต่อสู้ที่ครอบครองบอลอยู่
4. ประกบคู่ต่อสู้ในบริเวณรอบ ๆ ที่คู่ต่อสู้ครอบครองบอลอยู่
5. ผู้เล่นคนอื่นที่ยืนห่างออกไป ให้รักษาตำแหน่งและคุมพื้นที่ไว้
6. รักษาวินัยในเกมรับให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

โอกาสและจังหวะที่ 3 จังหวะการเปลี่ยนแปลงการครอบครองบอล (Change of possession) จังหวะถูกแย่งบอลและตัดบอลไป (Negative)

เป้าหมาย

การเปลี่ยนแปลงจังหวะให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จากจุดมุ่งหมายของเกม (ตัวอย่างเช่น การครอบครองบอล) ไปสู่ผู้อื่น (ตัวอย่าง เช่น การถูกแย่งบอลหรือตัดบอลไป) เปลี่ยนจากรุกเป็นรับให้เร็วที่สุดเมื่อเสียการครอบครองบอล

3.1 ความตึงเครียดกับความเร็ว

3.1.1 จากการครอบครองบอลแล้วเสียการครอบครองบอล

- 3.1.1.1 ผู้เล่นที่อยู่ใกล้บอลจะต้องบีบเข้าหาคู่ต่อสู้เพื่อป้องกันไม่ให้ส่งบอลในแนวลึก (กดดันที่บอล) พยายามให้คู่ต่อสู้ส่งบอลด้านกว้างของสนาม เลี้ยงบอลเพื่อการครอบครองหรือส่งกลับหลัง
- 3.1.1.2 ผู้เล่นทุกคนต้องพยายามป้องกันไม่ให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามยิงประตู
- 3.1.1.3 บังการยิงจากคู่ต่อสู้
- 3.1.1.4 เลือกตำแหน่งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายใด ๆ โดยตรง (ซึ่งเรียกว่า การบีบ)

- 3.1.1.5 มาร์คคนที่อยู่ใกล้บอลเมื่อมีเพื่อนร่วมทีมเพียงพอ (เรียกว่า การกีดกันคนมีบอล)
- 3.1.1.6 รักษาตำแหน่ง ช่องว่าง เมื่อมีเพื่อนร่วมทีมไม่เพียงพอ (เรียกว่า การทำให้ข้างลง)
- 3.1.1.7 นอกเหนือจากหน้าที่ที่เฉพาะตัว ผู้เล่นทุกคนยังมีสิ่งหนึ่งที่ต้องทำ คือ ความพยายามอย่างสุดความสามารถในการที่จะไม่ให้คู่ต่อสู้ได้เปรียบ ตัวอย่าง เช่น การยิงในทันทีทันใด การส่งบอลยาว การเลี้ยงเป็นต้น

โอกาสและจังหวะที่ 3 จังหวะการเปลี่ยนแปลงการครอบครองบอล (Change of possession) จังหวะถูกแย่งบอลและตัดบอลได้ (Positive)

3.1.2 จากการเสียการครอบครองบอลเป็นได้การครอบครองบอล

- 3.1.2.1 ผู้เล่นที่แย่งบอลหรือตัดบอลได้ ต้องพยายามส่งบอลยาวไปข้างหน้าก่อนเป็นอันดับแรก
- 3.1.2.2 ผู้เล่นที่อยู่ในแดนหน้า (กองหน้า) หาพื้นที่ว่างเพื่อรับลูกบอลจากการส่งบอลยาวโดยระวังไม่ให้ล้ำหน้า
- 3.1.2.3 ผู้เล่นที่แย่งบอลหรือตัดบอลได้ ถ้าไม่สามารถส่งไปแดนหน้าได้ (ขึ้นอยู่กับสถานการณ์) สามารถที่จะเล่นบอลขึ้นไปเองได้ เพื่อหลบหลีกและหลีกเลี้ยงการล้ำหน้า
- 3.1.2.4 หนีจากการถูกตัวประกบ หาที่ว่าง หรือวิ่งตัดแนวหลังของคู่ต่อสู้
- 3.1.2.5 ผู้เล่นคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ต้องพร้อมที่จะช่วยเหลือ อ่านเกมในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น รับบอล ช่วยครองบอล เปิดพื้นที่หรือฉวยโอกาสในการรุก

การสร้างเกมรุก (Building up to attacking)

เป้าหมาย คือ การรุกจากบริเวณกรอบเขตโทษของทีมไปสู่กรอบเขตโทษของคู่ต่อสู้โดยที่ไม่เสียการครอบครองบอล

หลักการสำคัญทั่วไป : พยายามส่งบอลที่แม่นยำ โดยเฉพาะการส่งบอลยาว (long pass)

เงื่อนไขที่ 1

- 1.1 ต้องมีเทคนิคในการเตะที่ดี (ความเร็วของลูก ระยะทาง ทิศทาง)
- 1.2 ผู้เล่นที่ครอบครองบอลจะต้องมีพื้นที่ มีเวลาในการส่ง
- 1.3 ผู้เล่นในแดนหน้าต้องมีความสามารถในการควบคุมบอลทุกรูปแบบ

- 1.4 ผู้ส่งบอลและผู้รับบอลต้องมีจังหวะที่สัมพันธ์กัน
- 1.5 ผู้เล่นในแดนหน้าจะต้องอ่านเกมได้ถูกจังหวะ หนีจากการประกบ รับบอลจากการที่เพื่อนร่วมทีมส่งมาให้พอดี
- 1.6 ผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้าต้องยืนอยู่ในตำแหน่งที่ดี เพื่อสร้างจังหวะ สร้างพื้นที่ในการรับลูกโยนยาว

เงื่อนไขที่ 2

- 2.1 ผู้เล่นต้องเข้าใจเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเล่น อะไรคือสิ่งที่ต้องการ
- 2.2 เลือกส่งให้ผู้เล่นในตำแหน่งที่ได้เปรียบที่สุด มีที่ว่างและพร้อมที่จะรับลูกโยนยาว
- 2.3 จังหวะในการส่งและรับต้องมีความสัมพันธ์กัน
- 2.4 พัฒนาคุณภาพของการเล่นโดย
 - 2.4.1 ส่งลูกบอลด้วยความเร็ว
 - 2.4.2 จังหวะการเคลื่อนที่พอดีกับการส่ง ไม่ช้าและไม่เร็วจนเกินไป
 - 2.4.3 ยืนอยู่ในตำแหน่งที่ดี ไม่อยู่ลึกหรือห่างจนเกินไป

การรุกกับการยิงประตู

(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551) กล่าวว่า “**ประตู**” (Goal) เป็นสิ่งที่ทีมฟุตบอลทุกทีมใฝ่ฝันที่จะได้กันทั้งนั้น เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ ชัยชนะ แต่ประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายหรือยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกซ้อมที่ดีถูกต้องจากความสามารถ เป็นกลุ่ม จนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน ทำให้การรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่ได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด การรุกมากไปด้วยศิลปะ ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ มากมาย”

หลักการโจมตีหรือรุก (Principles of attacking play)

1. การเล่นในแนวลึก (Depth) โดยการประคองหรือสนับสนุน (Support)

หมายถึง ผู้เล่นอยู่ในแดนหน้า สามารถที่จะช่วยสนับสนุนในเกมรุกได้ หรือผู้เล่นที่อยู่ในแนวลึกด้านหลัง

- 1.1 ใช้ผู้เล่น 3 คน หรือมากกว่านั้น ในการช่วยสนับสนุนเป็นรูปสามเหลี่ยม
- 1.2 ผู้เล่นคนหนึ่งครอบครองบอลอยู่ แล้วส่งให้เพื่อนในลักษณะการขึ้นเกมเป็นกลุ่ม
- 1.3 การใช้วิธีประคองหรือสนับสนุน วิธีนี้เป็นวิธีรุกขั้นพื้นฐานที่ได้ผล เพื่อครอบครองบอล
- 1.4 สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ มุม ระยะทาง และจังหวะในการสนับสนุน

2. การเล่นด้านกว้าง (Width)

หมายถึง การเล่นบอลทางด้านกว้างของสนาม การใช้วิธีนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 2.1 เพื่อให้พื้นที่แนวรับของคู่ต่อสู้เปิดออก
- 2.2 สร้างพื้นที่ว่างในการจ่ายบอลทะลุทะลวงขึ้น
- 2.3 เพื่อหาพื้นที่ในการรับบอล เพื่อที่จะเล่นต่อไป

3. การทะลุทะลวง (Penetration)

- 3.1 โดยการเลี้ยงหลอกคู่ต่อสู้เข้าไปในแดนหน้า
- 3.2 โดยการส่งลูกผ่าน (Through) หรือลูกทแยงมุม (Diagonal Pass) วิ่งหาตำแหน่งที่

เหมาะสมเพื่อไปรับบอล

4. การเคลื่อนที่ (Mobility)

- 4.1 ผู้เล่นต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเคลื่อนที่ทั้งตัวผู้เล่นเองและลูกบอลว่าเป็นอย่างไร
- 4.2 การเคลื่อนที่ของลูกบอลมีผลต่อตำแหน่งของคู่ต่อสู้ในการเล่นไม่ว่าจะเป็นการเล่นอยู่ในส่วนไหนของสนามก็ตาม
- 4.3 เฉพาะบางพื้นที่ ผู้เล่นอาจจะโดนตาม หรือโดนประกบตัว (Mark) ดังนั้น ผู้เล่นคนนั้นต้องวิ่งสลับตำแหน่งเพื่อให้คู่ต่อสู้สับสน
- 4.4 การเคลื่อนที่ จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดจากการเคลื่อนที่ของผู้เล่นที่มีบอลและไม่มีบอล
 - 4.4.1 หาพื้นที่เพื่อจะรับบอล
 - 4.4.2 ในขณะที่เดียวกันก็เปิดพื้นที่ให้เพื่อรับบอล
- 4.5 เมื่อเริ่มเคลื่อนที่แล้วควรจะเคลื่อนที่ต่อไป ไม่ควรนิ่งอยู่กับที่
- 4.6 ควรมองสถานการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่เล่นในสนาม และควรจะรู้ว่ากองหลังของคู่ต่อสู้จะป้องกันอย่างไร

5. การรุกแบบทันทีทันใด (Improvisation)

คือ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้ความสามารถเฉพาะตัว

- 5.1 ควรใช้หลักการรุกขั้นพื้นฐาน โดยใช้ความสามารถเฉพาะตัวและทีม
- 5.2 ใช้ความสามารถเฉพาะตัวผสมผสานกับความสัมพันธ์ในทีมโจมตีอย่างรวดเร็ว
- 5.3 มองสถานการณ์ให้ออก และโจมตีคู่ต่อสู้แบบคาดไม่ถึง โดยใช้เทคนิคของผู้เล่นผสมผสาน
- 5.4 จะเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสิ่งต่อไปนี้
 - 5.4.1 จินตนาการในการเล่น และเทคนิคที่ฝึกมา

5.4.2 ความสามารถในการทำสิ่งที่คาดไม่ถึง

หลักในการป้องกัน (Principles of defending play)

1. การทำให้การรุกช้าลง (Delay)

1. การรุกจำเป็นที่จะต้องถูกสกัดกั้นก่อนที่คู่ต่อสู้จะมีจังหวะสร้างเกมรุกต่อไป
2. การรุกจะต้องทำให้ช้าลงด้วยการบีบคู่ต่อสู้ตั้งแต่แรก หรือโดยการถอยมาตั้งรับที่

กลางสนาม

3. วิธีนี้จะเกี่ยวข้องกับการบีบคู่ต่อสู้ซึ่งครองบอลอยู่
 - 3.1 คนที่อยู่ใกล้คนมีบอลจะเข้าหาก่อน
 - 3.2 ใช้การประกบตัวคู่ต่อสู้ที่เป็นตัวจ่าย
 - 3.3 ประกบตัวคู่ต่อสู้และปิดทางคู่ต่อสู้รอบบริเวณที่คู่ต่อสู้ที่มีบอลครอบครองอยู่
 - 3.4 ต้องเข้าใจว่าการบีบคู่ต่อสู้จะใช้กับคู่ต่อสู้คนไหน ที่ไหน และเมื่อไร และจะประกบ

ตัวและปิดทางคู่ต่อสู้รอบบริเวณที่คู่ต่อสู้มีบอลครอบครองอยู่ได้อย่างไร

ผู้เล่นที่อยู่ใกล้บอลคนแรก จะรับผิดชอบในการเข้าชะลอเกมรุกให้ช้าลงโดยมปิดมุม และระยะทาง เพื่อสกัดกั้นคู่ต่อสู้

2. การสนับสนุนในเกมรับ (Support)

- 2.1 อย่าปล่อยให้คู่ต่อสู้ผ่านบอลหรือเล่นบอลหลังแนวป้องกันโดยการจ่ายลูกส่งผ่าน

(Through)

- 2.2 ใช้ผู้เล่นกองหลังบีบทางคู่ต่อสู้บ่อย ๆ และคอยตัดลูกส่งผ่าน (Through)
- 2.3 ถ้ากองหลังลงต่ำเกินไป จะทำให้คู่ต่อสู้มีพื้นที่เล่นด้านหน้าแนวป้องกัน
- 2.4 ถ้ากองหลังขึ้นสูงเกินไป จะทำให้คู่ต่อสู้มีพื้นที่วิ่งด้านหลังแนวป้องกัน
- 2.5 การบีบพื้นที่การส่งบอลของคู่ต่อสู้จะต้องบีบพื้นที่ให้แคบลง เพื่อที่จะไม่ให้คู่ต่อสู้

เคลื่อนที่รับบอลได้

3. การมีสมาธิ บีบพื้นที่เป็นกลุ่ม (Concentration)

- 3.1 โดยการรวมกลุ่มผู้เล่นที่อยู่ใกล้คนมีบอล
 - 3.1.1 การบีบพื้นที่คู่ต่อสู้ซึ่งครองบอลอยู่โดยเข้าใกล้ให้เร็วที่สุด
 - 3.1.2 การยืนในตำแหน่งที่ถูกต้องระหว่างคู่ต่อสู้กับประตู
- 3.2 ผู้เล่นกับประตู ควรเข้าใจสิ่งต่อไปนี้
 - 3.2.1 แนวรับในการสอดคุ่มกัน
 - 3.2.2 เมื่อไรจะต้องสอดคุ่มกันเพื่อน เมื่อไรจะถอยลงมาซ้อนคุ่มกันเพื่อนอีกครั้ง
 - 3.2.3 ระยะในการสอดคุ่มกันห่างแค่ไหน และเร็วแค่ไหน
 - 3.2.4 หันหน้าเข้าหาลูกบอล และการอยู่ในตำแหน่งรับที่ถูกต้อง

3.3 สร้างความสัมพันธ์กับการปิดทางคู่ต่อสู้ คอยสอดคุ่มกัน การทำให้สมดุลขณะที่ใช้วิธีปิดพื้นที่ให้แคบลง

3.4 วิธีนี้ใช้ได้ตลอดเวลาในเกม แต่ต้องเข้าใจให้ชัดเจนว่าสามารถใช้ได้ในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะการนำวิธีนี้มาใช้ในพื้นที่ซึ่งห่างจากประตู 35 หลา ซึ่งเป็นเขตอันตราย

3.5 ใครจะเป็นผู้ส่งเกม

4. การสอดคุ่มกัน (Cover)

4.1 วิธีนี้จะใช้กับผู้เล่นตัวรับซึ่งทำหน้าที่คุ่มพื้นที่อยู่ทางด้านหลัง

4.2 ต้องเข้าใจการปิดมุม ปิดพื้นที่ของผู้เล่นตัวรับคนแรก

4.3 วิธีนี้ผู้เล่นตัวรับคนหลังที่คอยสอดคุ่มกัน จะทำได้สองหน้าที่ คือ ช่วยเพื่อนปิดทางคู่ต่อสู้ทางด้านหลัง แล้วก็สามารถคุ่มคนที่คุ่มอยู่ห่าง ๆ

4.4 การยืนตำแหน่งที่ถูกต้อง จะเคลื่อนที่ตามสถานการณ์ของเกมและลูกบอลโดยคำนึงถึงระยะในการยืนและมุมในการเข้าสอดคุ่มกัน

5. การสร้างความสมดุลในเกม (Balance)

5.1 เกมรับจะสมดุลขึ้นอยู่กับการช่วยเกมรับ (Support) และการสอดคุ่มกัน (Cover) การปิดพื้นที่ และการปิดมุมของคู่ต่อสู้

5.2 ต้องฝึกให้เข้าใจได้ว่าเมื่อไรจะคุ่มพื้นที่ (Space-marking) แลเมื่อไรจะคุ่มคน (Man-marking)

5.3 การสร้างความสมดุลโดยการคุ่มพื้นที่ จะใช้ก็ต่อเมื่อเรามีผู้เล่นฝ่ายรับน้อยกว่าฝ่ายรุก และจะใช้การคุ่มคนเมื่อเรามีผู้เล่นฝ่ายรับมากกว่าฝ่ายรุก

5.4 การสร้างความสมดุล บางครั้งต้องผสมระหว่าง การคุ่มพื้นที่ (Space-marking) และการคุ่มคน (Man-marking)

6. การควบคุมสถานการณ์การป้องกัน (Control)

6.1 ในการควบคุมสถานการณ์ในการป้องกันนั้น เป็นการเล่นที่ผู้เล่นทุกคนจะต้องรู้ว่ามีความเสี่ยงสูงมาก ซึ่งจำเป็นจะต้องคำนึงเสมอในขณะที่คู่ต่อสู้ครองบอลอยู่

6.2 ผู้เล่นฝ่ายรับทุกคนจะต้องทำหน้าที่ฝ่ายรับให้ดีที่สุด โดยการมีสมาธิและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

6.3 การขาดวินัยในการเกมรับ ขาดการควบคุมและการป้องกัน มักจะเกิดกับผู้เล่นตัวรับซึ่งซี้เกียจ และคอยดูแต่บอลจนลืมประกบตัวคู่ต่อสู้

6.4 ผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องควบคุมและป้องกันคู่ต่อสู้เมื่อมีโอกาสแย่งบอลกลับมาสู่ทีม หรือเพื่อนร่วมทีมสามารถแย่งบอลกลับมาได้จะเปลี่ยนจากเกมรับเป็นเกมรุกทันที

หลักสำคัญในขั้นนี้คือ

1. อย่าปล่อยให้ผู้เล่นฝ่ายรุกส่งบอลมาหน้าประตู หรือสร้างโอกาสในการยิงประตู
2. อย่ามองแต่บอลอย่างเดียว (Ball watcher)
3. อย่าฟาล์วโดยไม่จำเป็น บริเวณหน้าประตูหรือในเขตโทษ

หลัก 4 P's ของการเล่นเกมรับ

(Galustian A. and Cooke C. A, 1998.) ได้กล่าวไว้ว่า

การเข้าประกบ (Pressure) คือ การเข้าไปประชิดตัวให้เร็ว แต่ก็อย่าให้ติดจนเกินไป ระยะที่ดีคืออยู่ห่างผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม 1-2 หลา โดยปรับระยะห่างตามการประเมินศักยภาพผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามของคุณ เขามีความเร็วหรือไม่ ช้า ครองบอลฉลาดหรือเปล่า พยายามเข้าไปให้ใกล้พอที่จะสามารถแย่งบอลออกจากเท้าของคู่แข่งได้ถ้ามีโอกาสเข้าปะทะล่อหลอกเพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามต้องคาดเดา

ตำแหน่ง (Position) : เล่นให้คู่ต้น อยู่ให้ต่ำกว่าฝ่ายตรงข้าม งอเข่า เล็กน้อยเพื่อช่วยให้คุณสามารถขยับไปได้ในทุกทิศทาง จัดมุมของร่างกายเพื่อชี้นำฝ่ายตรงข้ามไปในทิศทางที่คุณต้องการให้พวกเขาไป

ความอดทน (Patience) : ตั้งสติให้ดี และจงอดทน อย่าสไลด์ นอกเสียจากว่าคุณจะมั่นใจว่าคุณสามารถเอาบอลมาได้ เหลือบมองหากองหลังอีกคนที่เข้ามาช่วยรองบอล ถ้าคุณไม่แน่ใจว่าคุณจะแย่งเอาบอลมาได้ก็ให้เตรียมพร้อมเพื่อรอจังหวะให้เพื่อนร่วมทีมจะเข้ามาช่วย หรือให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเป็นฝ่ายทำพลาดเอง จำไว้ว่าเป้าหมายของคุณคือการทำให้ฝ่ายตรงข้ามชะงัก หรือ เพื่อแย่งบอลมาให้ได้สำเร็จเท่านั้น

การเข้าปะทะ (Physical) : กล้าที่จะเข้าปะทะและกล้าตัดสินใจ แต่ก็จะต้องเล่นอย่างชาวสะอาดเสมอ เตรียมพร้อมที่จะขับพลังงานออกมาใช้ให้มากเมื่อคุณตกเป็นฝ่ายรับ

(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548) ได้กล่าวว่า หน้าที่ของผู้ฝึกสอน คือ การสอนวิธีการเล่นฟุตบอลให้กับผู้เล่น ทั้งเป็นรายบุคคล กลุ่มและการเล่นเป็นทีมเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ผู้ฝึกสอนต้อง

1. มีการทำงานด้วยความรู้เกี่ยวกับฟุตบอลอย่างแท้จริง
2. ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ทั้งผู้เล่นเป็นรายบุคคลและทีม เพื่อการตัดสินใจในการพัฒนาความสามารถและแก้ไขจุดอ่อน
3. มีความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้เพื่อที่จะจัดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์
4. มีการจัดเตรียมการฝึกซ้อมประจำวันเพื่อความได้เปรียบในการบริหารการฝึกซ้อม
5. ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้เล่นมีความทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

หลักการโค้ชฟุตบอล

1. ความรอบรู้ในกีฬาฟุตบอล (Knowledge of Soccer)

ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลอย่างลึกซึ้งซึ่งอาจจะได้มาจากประสบการณ์ของการเป็นนักฟุตบอลมาก่อน จากการเข้ารับการอบรม หรือการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ

1.1 ความสามารถจากประสบการณ์ (Performance Experience) จะช่วยให้การสาธิตของผู้ฝึกสอนมีความชัดเจนมากขึ้นและได้รับการยอมรับจากผู้เล่น นอกจากนี้การมีประสบการณ์ในการเล่นมาก่อนจะทำให้ผู้ฝึกสอนให้คำแนะนำได้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการแข่งขันกับผู้เล่นได้ถูกต้อง

1.2 วิธีการฝึกสอน (Coaching Methods) ทำให้ผู้ฝึกสอนสามารถกำหนดขอบข่ายในการฝึกซ้อมได้เหมาะสมกับอายุและความสามารถของผู้เล่นในแต่ละระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวิเคราะห์การเล่น (Analyzing Play)

ผู้ฝึกสอนจะต้องสามารถวิเคราะห์การเล่นของผู้เล่นเป็นรายบุคคลและทีม เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนการฝึกซ้อมประจำวัน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยคำนึงถึงองค์ประกอบ คือ

2.1 ปัญหาในการวิเคราะห์การเล่น (Problems in Analyzing Play) มีความเข้าใจในหลักและวิธีการในการสังเกตและวิเคราะห์การแข่งขันได้อย่างถูกต้อง

2.2 การวิเคราะห์เทคนิคด้วยแบบทดสอบ (Analyzing Technique Through Test) เพื่อให้รู้ความสามารถของผู้เล่นเป็นรายบุคคล

2.3 การกำหนดศักยภาพของผู้เล่น (How to Spot Potential) ผู้เล่นต้องมีความสามารถเบื้องต้น คือ ความสามารถในการครองบอลและมีความฉลาดในการเล่น มีรูปร่างและสมรรถภาพทางกายที่ดีและมีเจตคติที่ดีต่อเกมฟุตบอล

2.4 การจัดตำแหน่งที่เหมาะสมให้กับผู้เล่น (Determine Proper Potential for Players) เพื่อให้ผู้เล่นได้ใช้ศักยภาพที่มีของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับระบบการเล่นของทีม

3. ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ (Understanding the Learning Process)

ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานกระบวนการเรียนรู้ทางทักษะกลไกและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับอายุและความสามารถในการเรียนของผู้เล่น

4. การวางแผนการฝึกซ้อมประจำวัน (Planning Training Session)

การวางแผนการฝึกซ้อมที่ดีจะช่วยให้การบริหารจัดการการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลา และตรงตามวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม

5. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation)

การกระตุ้นให้ผู้เล่นมีความตั้งใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้ฝึกสอน เพื่อให้ผู้เล่นได้แสดงออกในศักยภาพของตนเอง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่นกับผู้ฝึกสอน

ตอนที่ 6 รูปแบบการทำประตูฟุตบอล

รูปแบบการทำประตูฟุตบอล

1. รูปแบบการทำประตูระหว่างบอลอยู่ในการเล่น (Open Plays)

1.1 การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)

(Bangsbo J. and Peitersen B., 2004) กล่าวว่า การเล่นเกมรุกแบบการส่งลูกชิ่ง (Wall pass) เป็นการนำบอลไปด้านหลังของฝ่ายรับ คือหัวใจสำคัญของเทคนิคการทำเกมรุกแบบการส่งลูกชิ่ง (Wall pass) โดยทั่วไปจะเป็นการร่วมมือระหว่างผู้เล่นเกมรุก 2 คนเมื่อต้องเผชิญหน้ากับผู้เล่นฝ่ายรับ

หลักการของการทำ Wall pass คือ ผู้เล่นที่ครอบครองบอลส่งบอลให้กับผู้เล่นทีมเดียวกัน ผู้ซึ่งทำตัวเหมือนเป็นกำแพง เขาจะส่งบอลจังหวะเดียวคืนกลับมาให้ผู้เล่นที่ส่งบอลมาให้ครั้งแรก โดยส่งบอลไปยังพื้นที่ว่างด้านหลังคู่ต่อสู้ การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) สามารถทำได้ในทุกพื้นที่ของสนาม โดยเฉพาะพื้นที่ใดก็ตามที่เป็นพื้นที่ว่างด้านหลังผู้เล่นฝ่ายรับ

1.2 การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)

(Bangsbo J. and Peitersen B., 2004) กล่าวว่า การทำ Overlap คือการวิ่งไปในแนวกว้าง ไปทางด้านข้างผู้เล่นที่กำลังเลี้ยงบอล เป็นการสร้างสรรค์อาวุธในการทำเกมรุกในแนวลึก และแนวกว้างอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการของการทำ Overlap คือ ผู้เล่นที่วิ่งมาจากด้านหลัง (ผู้เล่นที่เป็นตัววิ่งสอด) จะเป็นผู้วิ่งแซง ผู้เล่นทีมเดียวกันที่กำลังเลี้ยงบอลเพื่อการดึงตัวประกบขึ้นมา เพื่อเปิดพื้นที่ว่างด้านหลังของฝ่ายรับ แล้วตัววิ่งจากด้านหลังจะวิ่งไปรับบอลในพื้นที่ว่างด้านหน้าเพื่อทำประตู

1.3 การเลี้ยงบอลไปแล้วให้เพื่อนร่วมทีมนำบอลไปเล่นต่อจากเท้าของผู้เลี้ยงบอล (Takeover)

(Bangsbo J. and Peitersen B., 2004) กล่าวว่า การเปลี่ยนทิศทางของเกมสามารถทำได้บ่อยครั้ง มันทำให้ยากที่จะมีโอกาสในการป้องกัน ในการผลิตเปลี่ยนการครอบครองระหว่างผู้เล่น 2 คนภายในทีมเดียวกัน ผู้เล่นที่ทำการเปลี่ยนบอลสามารถเปลี่ยนเกมและมีโอกาสที่ดีในการชนะคู่ต่อสู้โดยตรง การใช้ทักษะนี้ได้ในทุกพื้นที่ของสนาม

1.4 การส่งลูกซิงสองครั้ง (Double pass) หมายถึง การส่งบอลไปมาระหว่างผู้เล่นคนที่ 1 และ ผู้เล่นคนที่ 2 โดยผู้เล่นคนที่ 1 ส่งบอลให้ผู้เล่นคนที่ 2 แล้วผู้เล่นคนที่ 2 ส่งบอลคืนให้ผู้เล่นคนที่ 1 แล้วผู้เล่นคนที่ 1 ส่งบอลคืนให้ผู้เล่นคนที่ 2 เป็นคนทำประตู

1.5 การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) หมายถึง การส่งบอลด้วยลูกเร็วหรือลูกโค้งทะลุไปตามช่องว่างข้างหน้า เพื่อเจาะทะลุแนวรับฝ่ายตรงข้ามและให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตู

1.6 การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) หมายถึง การส่งบอลของผู้เล่นฝ่ายรุกเมื่อพบบอลบุกเข้าไปสู่แนวประตูแล้วส่งกลับหลังออกมาให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่ขึ้นมาสนับสนุนเกมรุกเข้าทำประตู

1.7 การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) หมายถึง การส่งบอลจากพื้นที่ด้านข้างมาหน้าประตู เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตู

1.8 การยิงระยะไกล (Shooting from long range) หมายถึง การยิงประตูจากนอกกรอบเขตโทษตั้งแต่ระยะ 30 หลาขึ้นไปและสามารถยิงประตูได้

1.9 การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) หมายถึง การใช้ความสามารถเฉพาะตัวพบบอลเคลื่อนที่หลบหลีกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเพื่อเข้าไปทำประตู

1.10 การส่งบอลระยะไกล (Long pass) หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกส่งบอลยาวโค้งข้ามแนวรับของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเข้าทำประตู

(Brigger J. P. and Kwok K. M, 2014) กล่าวถึง รูปแบบในการทำเกมรุกในระหว่างที่บอลอยู่ในการเล่น ไว้ดังนี้

1.11 การโต้กลับเร็ว (Counter Attack) หมายถึง การที่บอลเคลื่อนที่ด้วยความเร็วมากกว่า 20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จากพื้นที่ในแดนของฝ่ายรับ และถูกครอบครองบอลไปจนถึงพื้นที่ในการยิงประตู

1.12 การโต้กลับเร็วในแดนของคู่ต่อสู้ (Fast breaks) หมายถึง เมื่อบอลเคลื่อนที่ด้วยความเร็วมากกว่า 20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จากพื้นที่ของฝ่ายตรงข้าม และถูกครอบครองบอลไปจนถึงพื้นที่ในการยิงประตู

1.13 การยิงประตูซ้ำ (Rebound) หมายถึง การยิงประตูจากลูกที่กระดอนกลับมาภายหลังจากการยิงประตูของฝ่ายเดียวกันในครั้งแรก โดยบอลมาจากการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้าม เสาประตู คานประตูหรือผู้เล่นทีมเดียวกับผู้ยิงประตูในครั้งแรก โดยการยิงซ้ำจะต้องอยู่ในเขตโทษและไม่ผิดกติกาการแข่งขัน

(Turner, 2013) กล่าวว่า รูปแบบการทำประตู Combination Play คือ การเล่นเกมรุกร่วมกันของผู้เล่นสองคนหรือมากกว่านั้น เช่น การทำลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run) การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover) เป็นต้น

2. รูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set Plays)

(Ceccomori, 2004) กล่าวว่า รูปแบบการประตูในสถานการณ์ที่บอลตายในการรุก สิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในสถานการณ์ที่บอลตาย โดยทีมรุกจะต้องทำตามกรณี ดังนี้

1. การเตะเริ่มเล่น (Kick off)
2. การเตะจากประตู (Keeper putting the ball back into play หรือ Goal kick)
3. การเตะโทษโดยตรง (Free kick)
4. การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)
5. การทุ่ม (Throw-in)
6. การเตะจากมุม (Corner kick)
7. การเตะโทษ ณ จุดโทษ (Penalty kick)

ถ้าโค้ชต้องการให้ทีมเป็นทีมที่ดีที่สุด มีความสามารถในการทำเกมรุกให้ประสบความสำเร็จ โค้ชจำต้องฝึกซ้อมผู้เล่นตามสถานการณ์ข้างต้น โดยการทำความเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง และมีแผนการเล่นที่เฉพาะเจาะจงทั้งในการฝึกซ้อมด้านเทคนิคและยุทธวิธี เพื่อรองรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 8 การเริ่มการแข่งขันและการเริ่มเล่นใหม่ (The start and restart of play) ไว้ว่า

1. การเตะเริ่มเล่น (Kick off)

การเตะเริ่มเล่นเพื่อเริ่มต้นการแข่งขันหรือเพื่อเริ่มเล่นใหม่

- 1.1 เมื่อเริ่มต้นการแข่งขัน
- 1.2 ภายหลังจากที่มีการทำประตู
- 1.3 เมื่อเริ่มต้นการแข่งขันครึ่งเวลาหลัง
- 1.4 เมื่อเริ่มต้นการแข่งขันแต่ละครึ่งเวลาของการต่อเวลาพิเศษที่นำมาใช้
สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเริ่มเล่น

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 13 การเตะโทษ (Free kick) ไว้ว่า

ประเภทของการเตะโทษ (Types of Free kicks) แบ่งออกเป็น การเตะโทษมีทั้งโทษโดยตรง (Direct) และโดยอ้อม (Indirect) ซึ่งในการเตะโทษทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ในขณะที่

เตะบอลต้องตั้งลูกบอลให้ตั้งอยู่กับที่ และผู้เตะต้องไม่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งที่สอง ก่อนที่จะถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อน

2. การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)

2.1 ถ้าเตะครั้งเดียวเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามโดยตรง ถือว่าเป็นประตู

2.2 ถ้าเตะครั้งเดียวเข้าประตูของตนเองโดยตรง จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะจากมุม

3. การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)

สัญญาณ (Signal)

ผู้ตัดสินจะแสดงสัญญาณการเตะโทษโดยอ้อม โดยการยกแขนชูขึ้นเหนือศีรษะ โดยค้างไว้ในตำแหน่งนั้นจนกว่าได้ทำการเตะไปแล้ว และลูกบอลถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อนหรือได้ออกนอกการเล่นไปแล้ว

ลูกบอลเข้าประตู (Ball Enters the goal)

การถือว่าเป็นประตู ก็ต่อเมื่อลูกบอลได้ถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อนที่จะเข้าประตูเท่านั้น

3.1 ถ้าเตะครั้งเดียวเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามโดยตรง จะให้เป็นการเตะจากประตู

3.2 ถ้าเตะครั้งเดียวเข้าประตูของตนเองโดยตรง จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะจากมุม

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 14 การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The penalty kick) ไว้ว่า

4. การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The penalty kick)

การเตะโทษ ณ จุดโทษ จะลงโทษแก่ทีมที่กระทำผิด 1 ใน 10 ข้อของความผิดที่เป็นโทษโดยตรง ซึ่งกระทำผิดภายในเขตโทษของตนเอง และในขณะที่ลูกบอลอยู่ในการเล่น สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษ ณ จุดโทษ

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 15 การทุ่ม (The throw-in) ไว้ว่า

5. การทุ่ม (Throw-in)

การทุ่ม เป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการทุ่ม

การทุ่ม หมายถึง เมื่อลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปทั้งไปไม่ว่าจะบนพื้นดินหรือในอากาศ ผู้ตัดสินจะให้ทุ่มเข้าเล่นโดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับทีมที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย โดยลูกบอลจะถูกทุ่มเข้ามาจากนอกสนามตรงบริเวณที่ลูกบอลได้ผ่านเส้นข้างออกไป

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 16 การเตะจากประตู (The goal kick) ไว้ว่า

6. การเตะจากประตู (The goal kick)

การเตะจากประตู เป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะจากประตู แต่ต้องเป็นประตูฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น

Fédération Internationale de Football Association (Association FIFA, 2013) กล่าวถึง กติกาข้อที่ 17 การเตะจากมุม (The corner kick) ไว้ว่า

7. การเตะจากมุม (Corner kick)

การเตะจากมุม เป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะมุม แต่ต้องทำประตูฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น

(ชาญวิทย์ ผลชีวิน, 2558) กล่าวว่า กลยุทธ์ในการเล่นลูกตาย (Stationary Tactics) มีดังนี้

1. ลูกเริ่มเล่น (Start of play)
2. การเตะโทษ (Free kick)
3. การเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ (Penalty)
4. ลูกทุ่ม (Throw-in)
5. เตะจากประตู (Goal kick)
6. ลูกเตะมุม (Corner kick)

การเตะเริ่มเล่น (Kick off) โดยทั่ว ๆ ไปการเตะเริ่มเล่นไม่ได้รับพิจารณากลยุทธ์ในการเล่นเบื้องต้นของการเริ่มเล่นและทำให้ไม่มีการฝึกเพื่อพัฒนาการเตะลูกเริ่มอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การเน้นการครอบครองบอล เป็นยุทธวิธีที่มีความจำเป็นของการเตะเริ่มเล่นอย่างมาก เมื่อมีการเตะเริ่มเล่นเกิดขึ้น ทีมนั้นจะเริ่มได้เปรียบการเล่นทันทีในเรื่องของการครอบครองบอล แต่สิ่งนี้จะเกิดความสมดุลกับฝ่ายตรงข้ามซึ่งผู้เล่นทุกคนอยู่ในแดนของเขา จุดมุ่งหมายของทีมในการครอบครองลูกบอลต้องทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเปิดที่ว่างเพื่อสามารถใช้พัฒนาต่อการรุกเข้าโจมตี ดังนั้น การรักษาการครอบครองลูกบอลอาจจะช่วยให้ทีมมีการรวมกำลังและทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง และในทีม ในสถานการณ์เช่นนี้เหมือนกับการเล่นหมากรุก ซึ่งต้องศึกษาการเปิดเกมการเล่นพื้นฐานของเกมการแข่งขัน การเตะเริ่มเล่นจะสามารถทำให้คู่ต่อสู้ตื่นตะลึงโดยการเตะลูกยาวที่เขาคาดไม่ถึง และเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อนในการรุก แต่สิ่งนี้ก็อาจจะเป็นไปได้ที่ทีมต้องสูญเสียการครอบครองลูกบอลและถูกโจมตีกลับโดยฝ่ายคู่ต่อสู้ เมื่อการเล่นไม่สัมฤทธิ์ การประเมินผลขั้นสุดท้ายเป็นสิ่งที่ยากมาก ๆ

ว่าจำนวนครั้งของการเตะเริ่มเล่นจะสำเร็จหรือล้มเหลวมากน้อยเพียงใด อารมณ์และสภาพจิตใจของผู้เล่นเป็นสิ่งจำเป็น เมื่อใช้กลยุทธ์พิเศษในการเตะเริ่มเล่น

การเตะโทษ (Free kick) ตามธรรมชาติการเล่นของกองหน้าจะมีวิธีการเล่นที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ในการดิ่งเกมให้ช้าลงและพยายามหลอกล่อให้ฝ่ายคู่ต่อสู้กระทำผิดเพื่อจะได้เตะลูกโทษ ซึ่งจากสถิติของการแข่งขันฟุตบอลโลกแสดงให้เห็นว่าบางทีการได้เตะลูกโทษเป็นสิ่งที่สำคัญโดยใช้เวลาในการฝึกอย่างหนัก

การเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ (Penalty) เมื่อผลการแข่งขันเสมอกันมักจะจบการแข่งขันด้วยการเตะลูกโทษ การเตะลูกโทษ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือการเตะด้วยความรุนแรงโดยใช้พลังในการเตะลูกบอล และลักษณะของการเตะวางตำแหน่งของลูกบอลในทิศทางที่แม่นยำโดยใช้ความแน่นอนและความสามารถในการหลอกหลอผู้รักษาประตูโดยไม่ผิดกติกา ผู้เล่นที่จะเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ ต้องเป็นผู้ที่ต้องการเตะในสถานการณ์บีบบังคับ ผู้ฝึกสอนต้องตัดสินใจให้แน่นอนในการกำหนดตัวผู้เล่นที่จะเตะ โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา คือ ผู้เล่นที่ถูกกระทำฟาล์วไม่ควรเตะโทษ และผู้เล่นที่บาดเจ็บหรือผู้เล่นที่เล่นผิดพลาดในวันนั้น ไม่ควรให้เตะลูกโทษ ผู้เล่นที่จะเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษจะต้องรักษาจิตใจให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และผู้ฝึกสอนต้องเตรียมผู้เล่นไว้อย่างน้อย 6 คนที่จะฝึกการเตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษ

การทุ่มลูกเข้าเล่น (Throw-in) การทุ่มลูกในการรุกจะได้เปรียบ ในกติกาของการล้ำหน้าที่ไม่สามารถนำมาใช้ได้กับการทุ่มลูกเข้าเล่น การทุ่มลูกสามารถปฏิบัติได้เหมือนกับการเล่นในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ความได้เปรียบที่เป็นไปได้ด้วยการหลอกหลอ ซึ่งต้องแน่ใจว่าจะไม่เป็นการเสียโอกาส หลักการฝึกการทุ่มลูกนี้จะนำไปตามทฤษฎีของการแข่งขัน การเริ่มต้นด้วยการฝึกขั้นพื้นฐานกับคู่ต่อสู้และเพื่อนร่วมทีม ไปจนถึงการฝึกเป็นทีมที่สมบูรณ์

การเตะจากประตู (Goal kick) ทีมที่เตะลูกจากประตูต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของเขาไปให้ผู้เล่นที่ไม่ถูกประกบและเปิดที่ว่าง ดังนั้นเมื่อมีการเตะเกิดขึ้นเขาสามารถรับลูกบอลภายใต้ความกดดันเพียงเล็กน้อยเท่าที่จะเป็นไปได้ การสร้างที่ว่างทฤษฎีการเตะเริ่มเล่นถูกเลือกนำมาใช้อีกครั้งหนึ่งผู้เล่นทุกคนจะต้องเคลื่อนที่

ผู้เล่นที่อยู่ใกล้ลูกบอลต้องเป็นตัวประกบ คนอื่นที่อยู่ไกลใช้ประโยชน์ในการเปิดที่ว่างที่มีการสร้างขึ้น

จากผลและระบบการเคลื่อนที่เป็นไปได้ 3 ประการที่จะเปิดทางสำหรับผู้รักษาประตู คือ ประคองบริเวณเขตโทษโดยการส่งกลับหลัง ส่งโดยตรงไปให้ผู้เล่นที่ไม่ถูกประกบในกลางสนามและติดตามการส่งกลับหลังจากการเตะลูกสั้น เขาสามารถส่งไปให้ผู้เล่นศูนย์หน้า

การเตะจากมุม (Corner kick) การศึกษาถึงสถิติของการทำประตูในฟุตบอลโลก ค.ศ.1972 ที่ประเทศสเปน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ประตูหลาย ๆ ประตูเป็นผลจากการเตะจากมุม ทีมจากประเทศอเมริกาได้แสดงให้เห็นอีกครั้งว่าเหนือกว่าทีมจากประเทศยุโรป รวมทั้งทีมจากประเทศเอเชีย

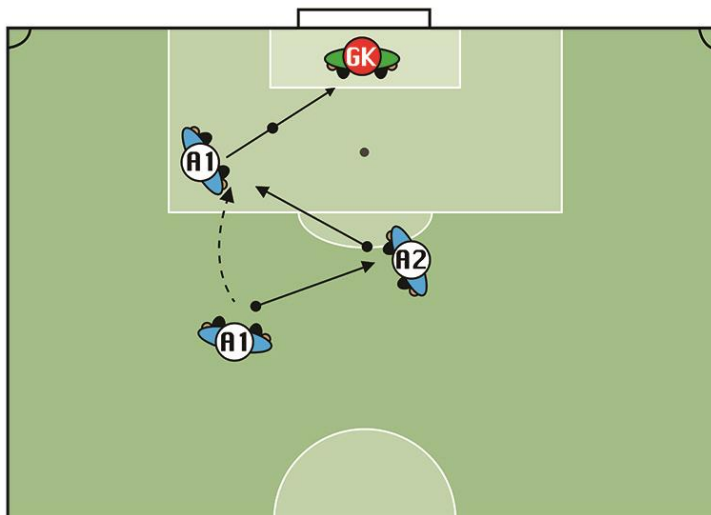
แอฟริกาและทีมจากประเทศอเมริกากลาง ในการเตะจากมุมที่มีประสิทธิภาพ ในการเล่นลูกสั้นที่มุมสนามหรือการเตะผ่านมายังหน้าประตูโดยตรง เช่นเดียวกับการเตะลูกโทษ

จากการศึกษารูปแบบการทำประตูฟุตบอลลักษณะต่าง ๆ จากตำรา เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัย สามารถสรุปเป็นรูปแบบการทำประตูฟุตบอลในการวิจัย ได้ทั้งหมด 20 รูปแบบ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ รูปแบบการทำประตูระหว่างบอลอยู่ในการเล่น (Open plays) มี 13 รูปแบบ และรูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set plays) มี 7 รูปแบบ ดังนี้

	การส่งลูกบอล
	การเคลื่อนที่ของผู้เล่นฝ่ายรุกที่ไม่ได้ครอบครองลูกบอล
	การเลี้ยงลูกบอล
	การยิงประตูฟุตบอล
	ผู้เล่นฝ่ายรุก
	ผู้เล่นฝ่ายรับ
	ผู้รักษาประตู
	ลูกบอล

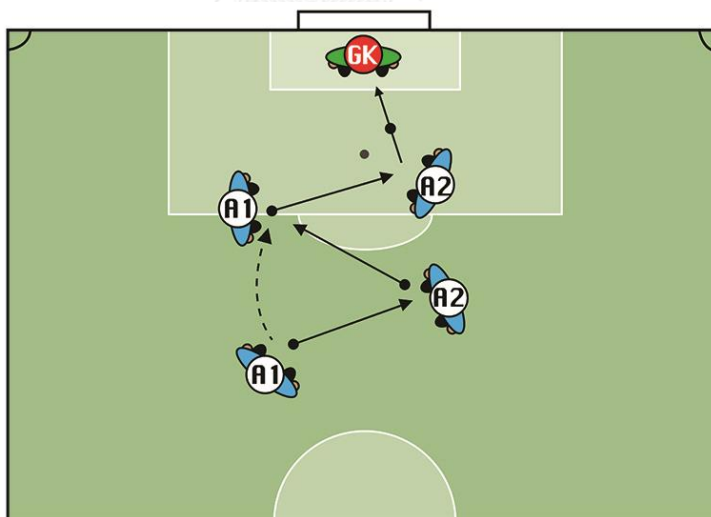
รูปที่ 2 : สัญลักษณ์ประกอบรูปแบบการทำประตู

รูปแบบการทำประตูระหว่างบอลอยู่ในการเล่น (Open plays) มีทั้งหมด 13 รูปแบบ

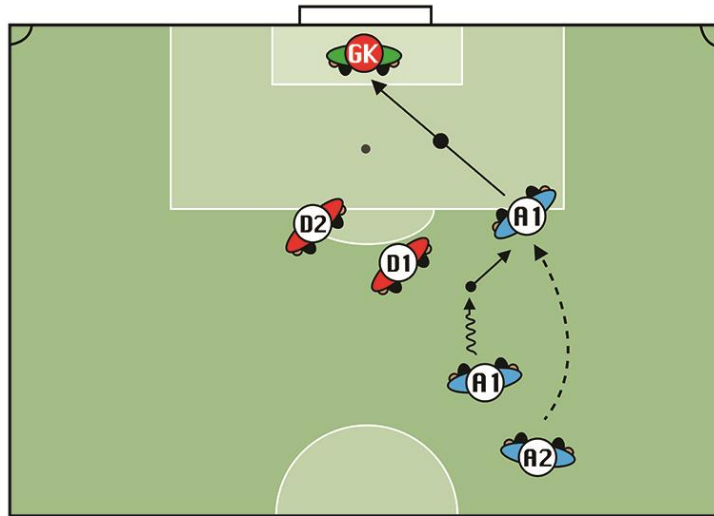
รูปที่ 3 : รูปแบบที่ 1 การส่งลูกซิ่ง (Wall pass)

รูปแบบที่ 1 การส่งลูกซิ่ง (Wall pass) คือ การส่งบอลระหว่างผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 กับผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 แล้วเคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 ที่ส่งบอลคืนกลับมาให้ แล้วยิงประตู

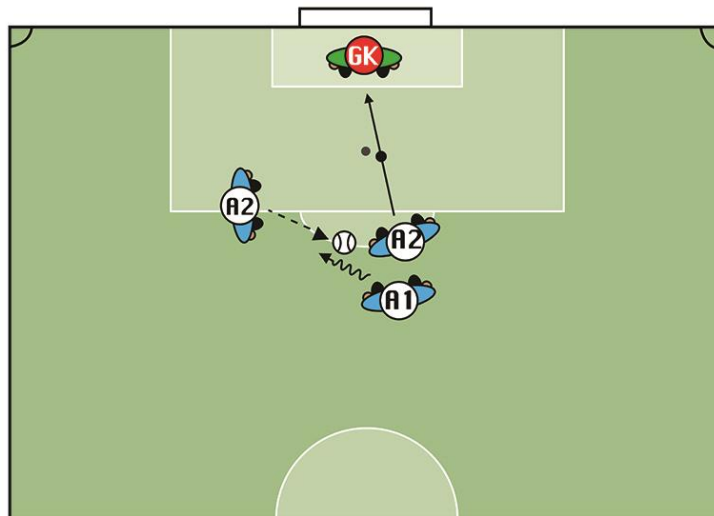
รูปที่ 4 : รูปแบบที่ 2 การส่งซิ่งสองครั้ง (Double pass)

รูปแบบที่ 2 การส่งลูกซิ่งสองครั้ง (Double pass) คือ การส่งบอลระหว่างผู้เล่น 2 คน โดยที่ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 แล้วเคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 ที่ส่งบอลกลับคืนมาให้ แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 เคลื่อนที่ไปรับบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 เป็นผู้ยิงประตู

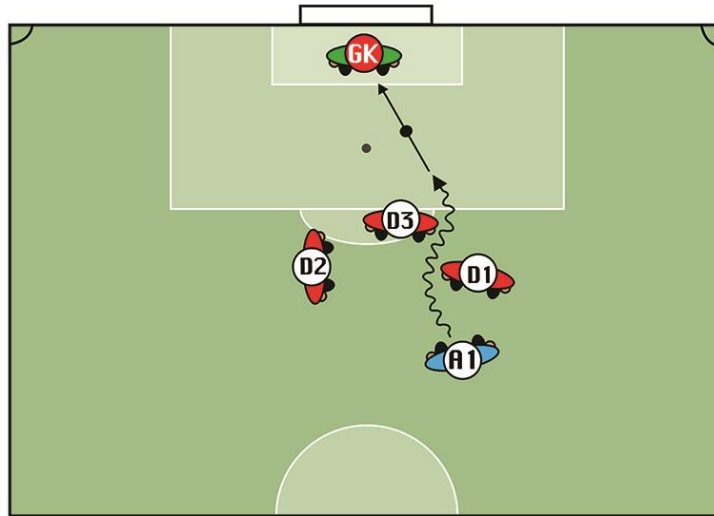
รูปที่ 5 : รูปแบบที่ 3 การส่งให้ตัวหลังวิ่งสอดขึ้นมายิง (Overlap run)

รูปแบบที่ 3 การส่งให้ตัวหลังวิ่งสอดขึ้นมายิง (Overlap run) คือ การหลอกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามด้วยการเลี้ยงบอลเพื่อดึงตัวประกบให้เข้ามาหา เพื่อเปิดพื้นที่ว่างด้านหลัง แล้วส่งบอลไปด้านหน้าให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่อยู่ด้านหลังผู้เล่นฝ่ายรุกที่ครอบครองบอลอยู่ แล้ววิ่งไปข้างหน้าเพื่อขึ้นมายิงประตู

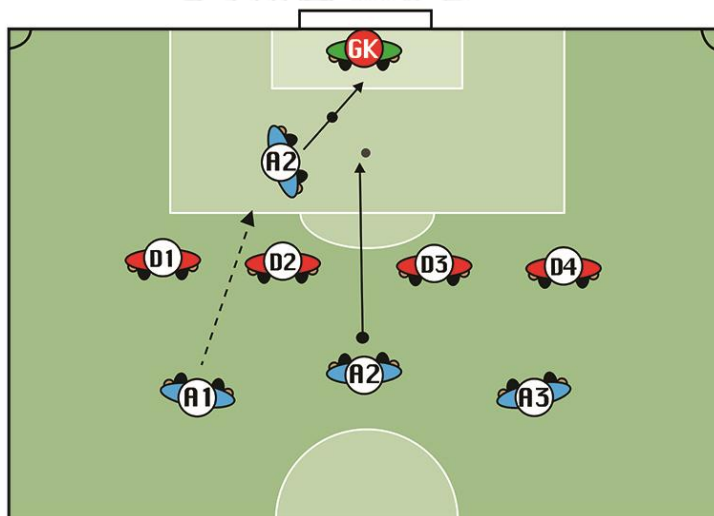
รูปที่ 6 : รูปแบบที่ 4 การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)

รูปแบบที่ 4 การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover) คือ การผลัดเปลี่ยนการครอบครองบอลระหว่างผู้เล่นฝ่ายรุก 2 คน ภายในทีมเดียวกัน โดยผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 เลี้ยงครอบครองบอลไว้ แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 2 วิ่งสวนทางมาเพื่อนำลูกบอลจากเท้าของผู้เล่นฝ่ายรุกคนที่ 1 ไปยิงประตู

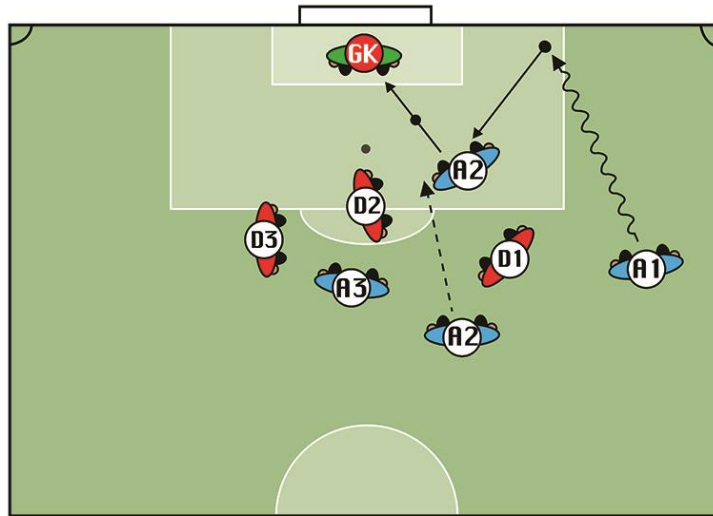
รูปที่ 7 : รูปแบบที่ 5 การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)

รูปแบบที่ 5 การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการเลี้ยงพบบอลให้เคลื่อนที่เพื่อหลบหลีกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเพื่อเข้าไปยิงประตู

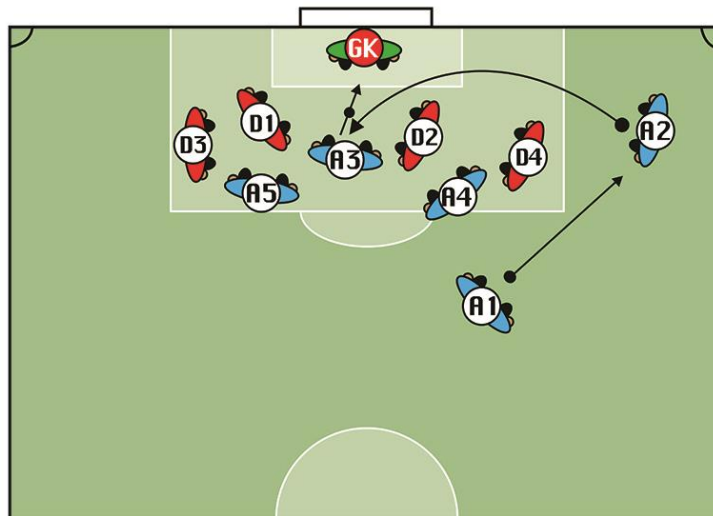
รูปที่ 8 : รูปแบบที่ 6 การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)

รูปแบบที่ 6 การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) คือ การส่งบอลด้วยลูกเร็วหรือลูกโค้งให้ทะลุไปตามช่องว่างด้านหน้าหรือในแนวลึกของฝ่ายรับ เพื่อเจาะทะลุแนวรับของฝ่ายตรงข้าม แล้วให้ผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนหนึ่งวิ่งไปรับบอลเพื่อยิงประตู

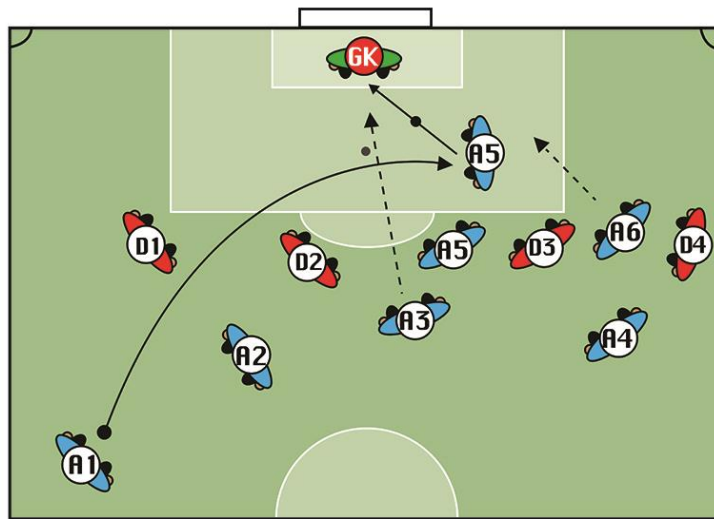
รูปที่ 9 : รูปแบบที่ 7 การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)

รูปแบบที่ 7 การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) คือ การส่งบอลของผู้เล่นฝ่ายรุก เมื่อพบบอลบุกเข้าไปสู่แนวเส้นประตูของฝ่ายตรงข้าม แล้วส่งบอลกลับหลังมาให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่ขึ้นมาสนับสนุนเกมรุกยิงประตู

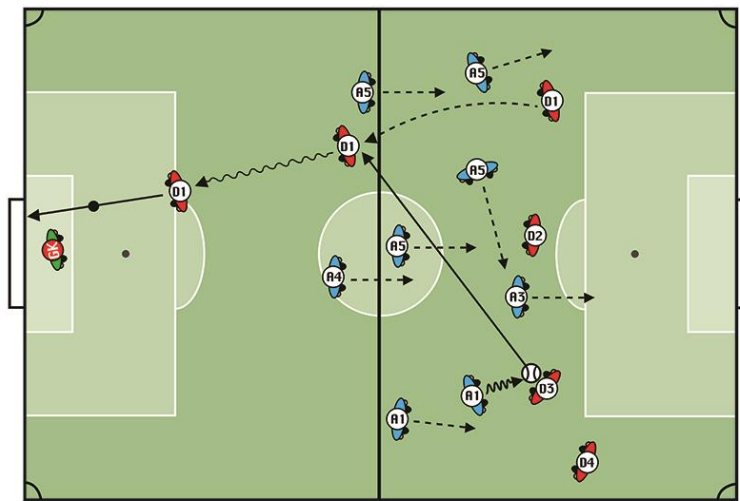
รูปที่ 10 : รูปแบบที่ 8 การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)

รูปแบบที่ 8 การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) คือ การส่งบอลจากพื้นที่ในการโยนบอลด้านข้าง (Crossing Area) ของผู้เล่นฝ่ายรุกมายังบริเวณหน้าประตูของฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันยิงประตู ประกอบด้วย Early cross และ Late cross

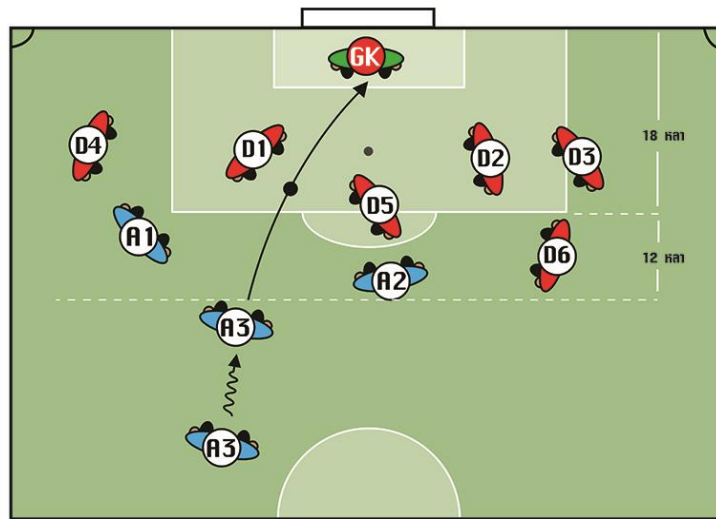
รูปที่ 11 : รูปแบบที่ 9 การส่งบอลระยะไกล (Long pass)

รูปแบบที่ 9 การส่งบอลระยะไกล (Long pass) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกส่งบอลยาวโด่งข้ามแนวรับของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเข้าทำประตู

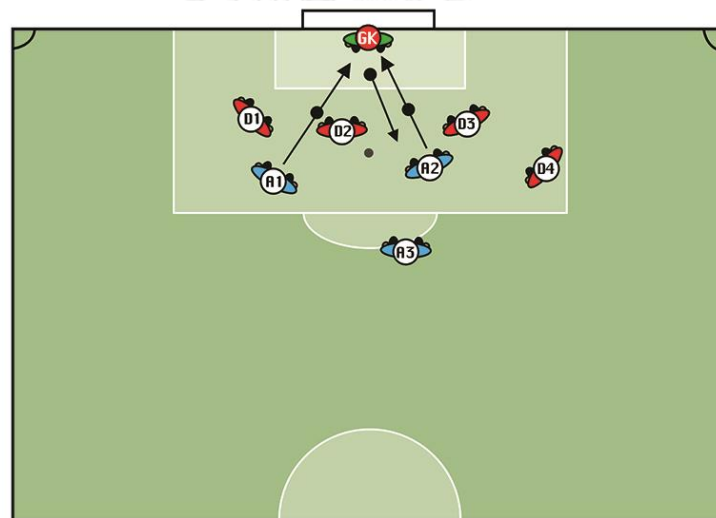
รูปที่ 12 : รูปแบบที่ 10 การโต้กลับเร็ว (Counter attack)

รูปแบบที่ 10 การโต้กลับเร็ว (Counter attack) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรับตั้งรับอยู่ในแดนของตนเอง เมื่อแย่งบอลหรือตัดบอลได้ ก็เปิดเกมรุกสวนกลับขึ้นไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม โดยที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่ทันตั้งตัว

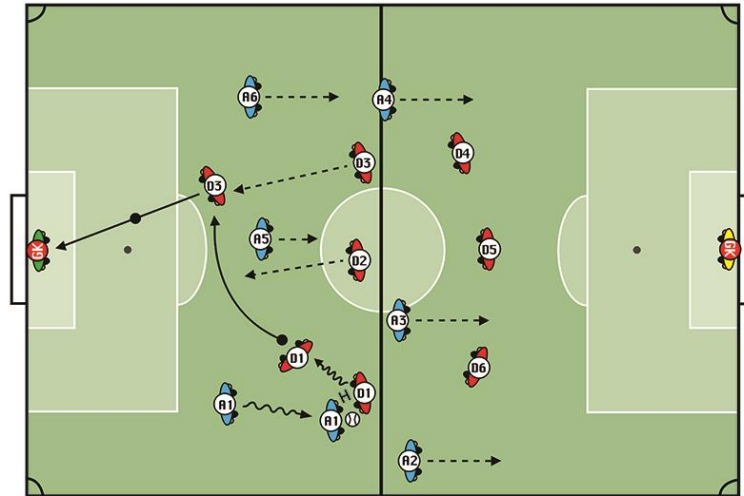
รูปที่ 13 : รูปแบบที่ 11 การยิงระยะไกล (Shooting from long range)

รูปแบบที่ 11 การยิงระยะไกล (Shooting from long range) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกครอบครองบอลแล้วทำการยิงประตูไปยังประตูของฝ่ายตรงข้ามในระยะห่างจากประตูตั้งแต่ 30 หลาขึ้นไป

รูปที่ 14 : รูปแบบที่ 12 การยิงประตูซ้ำ (Rebound)

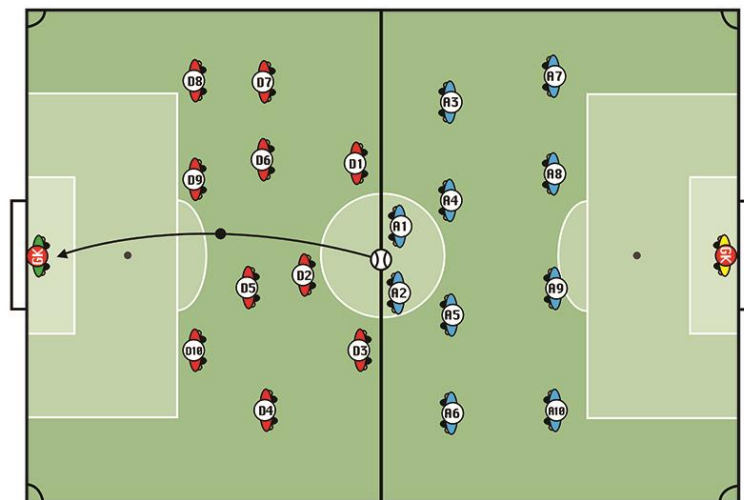
รูปแบบที่ 12 การยิงประตูซ้ำ (Rebound) คือ การยิงประตูซ้ำ โดยเกิดจากการที่ผู้เล่นฝ่ายรุกยิงประตูแล้วลูกบอลกระดอนกลับมาจากการชนเสาประตู ชนคานประตู ชนผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน หรือ การสกัดกั้นของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม แล้วผู้เล่นฝ่ายรุกอีกคนยิงประตูซ้ำอีกครั้ง หรือผู้เล่นคนเดิมที่ยิงประตูยิงซ้ำ

รูปที่ 15 : รูปแบบที่ 13 การโต้กลับเร็วในแดนของคู่ต่อสู้ (Fast breaks)

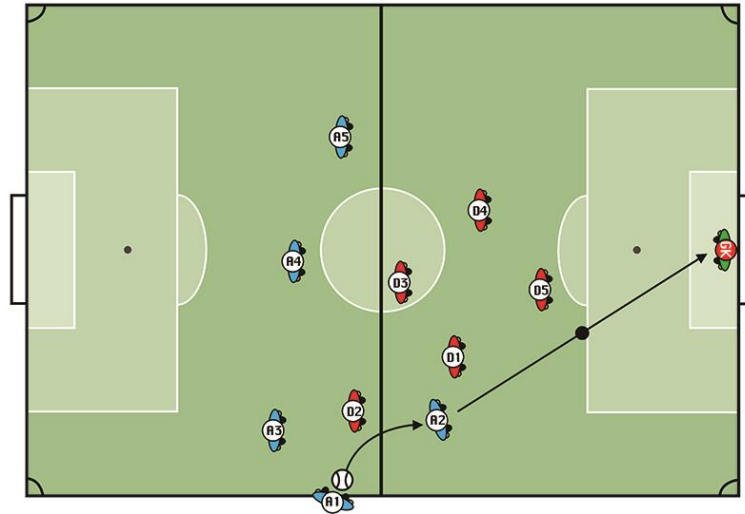
รูปแบบที่ 13 การโต้กลับเร็วในแดนของคู่ต่อสู้ (Fast breaks) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกตัดบอลจากผู้เล่นฝ่ายรับได้ในแดนของฝ่ายรับ แล้วทำการรุกเร็วทันที โดยไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามตั้งตัว

รูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set plays) มีทั้งหมด 7 รูปแบบ

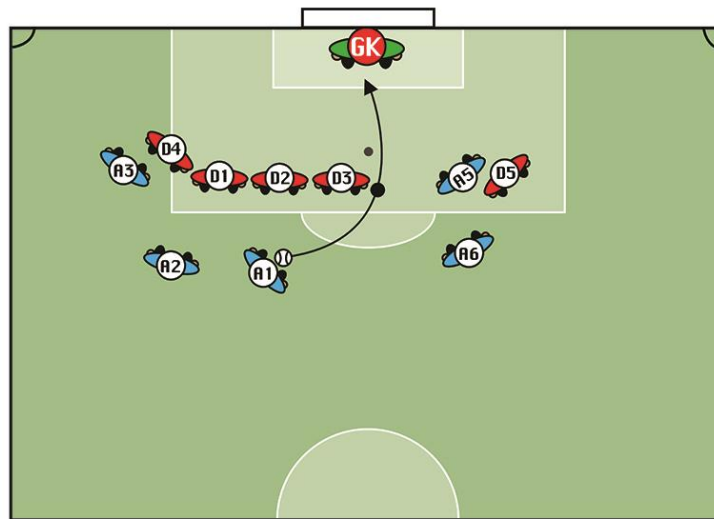
รูปที่ 16 : รูปแบบที่ 1 การเตะเริ่มเล่น (Kick off)

รูปแบบที่ 1 การเตะเริ่มเล่น (Kick off) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกเริ่มเล่นใหม่ ณ จุดกึ่งกลางสนาม โดยที่ผู้เล่นจะต้องทำให้บอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเพื่อทำให้การแข่งขันเริ่มต้น และสามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเริ่มเล่น

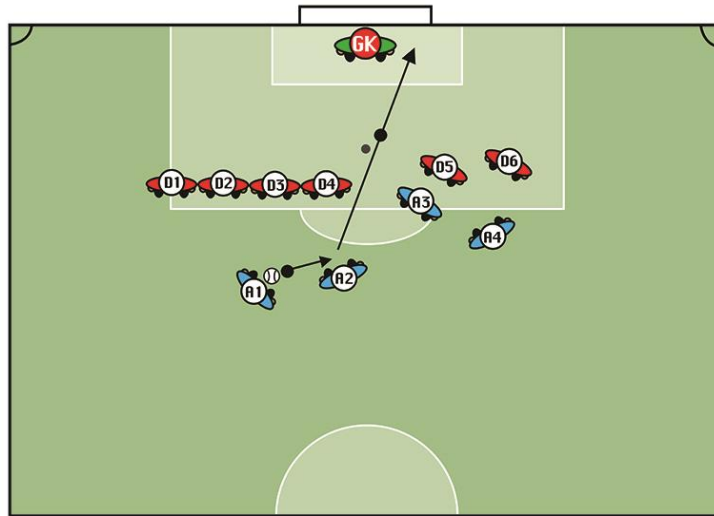
รูปที่ 17 : รูปแบบที่ 2 การทุ่ม (Throw-in)

รูปแบบที่ 2 การทุ่ม (Throw-in) คือ การที่ลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปนอกสนามทั้งลูก ไม่ว่าจะบนพื้นดินหรือในอากาศ ผู้ตัดสินจะสั่งให้ทุ่มเข้าเล่นโดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับทีมที่สัมผัสบอลเป็นครั้งสุดท้าย โดยลูกบอลจะทุ่มเข้าไปในสนามตรงบริเวณที่ลูกบอลได้ผ่านเส้นข้างออกไป แล้วผู้เล่นฝ่ายเดียวกันกับผู้ทุ่มบอลรับบอล แล้วนำไปยิงประตู

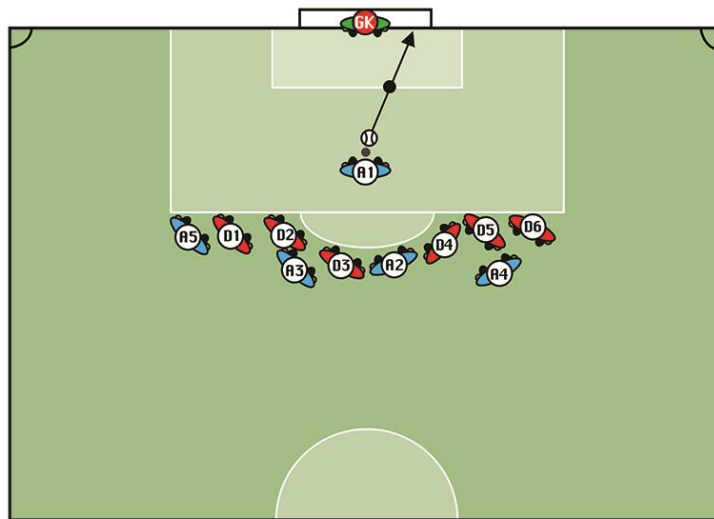
รูปที่ 18 : รูปแบบที่ 3 การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)

รูปแบบที่ 3 การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรุกได้เตะโทษโดยตรงจากการกระทำผิดกติกาข้อ 12 (การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด) ของผู้เล่นฝ่ายรับ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกสามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษโดยตรง

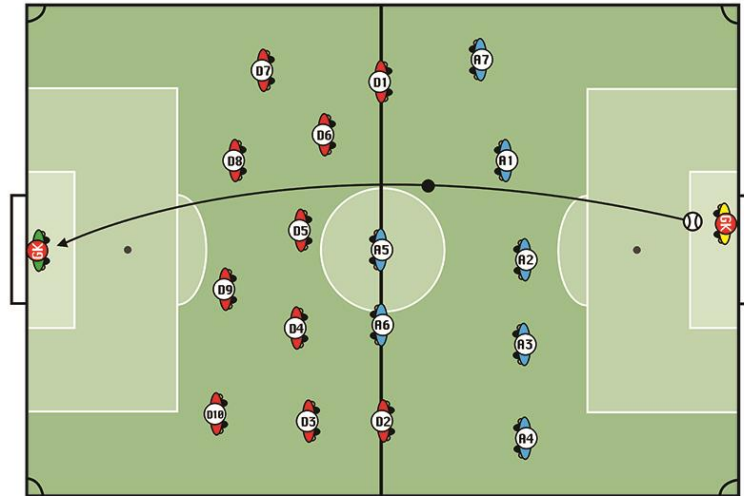
รูปที่ 19 : รูปแบบที่ 4 การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)

รูปแบบที่ 4 การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick) คือ การเริ่มเล่น ณ จุดที่มีการกระทำผิดกติกาว่าด้วยโทษโดยอ้อม ลูกบอลจะต้องถูกหรือสัมผัสผู้เล่นคนใดคนหนึ่งในสนามก่อนนอกจากผู้เตะ ถ้ายิงประตูเข้าจึงนับเป็นประตู

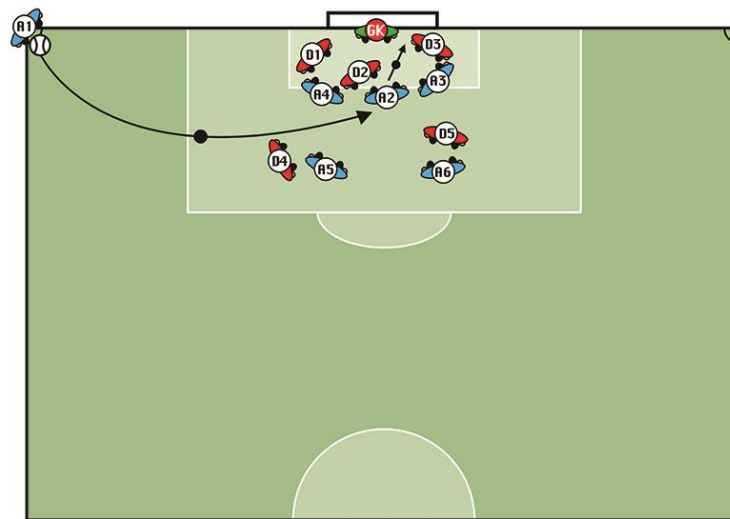
รูปที่ 20 : รูปแบบที่ 5 การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)

รูปแบบที่ 5 การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) คือ การที่ผู้เล่นฝ่ายรับกระทำผิดกติกาในความผิดที่เป็นโทษโดยตรงภายในเขตโทษของตนเอง ในขณะที่บอลอยู่ในการเล่น จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษ ณ จุดโทษ โดยวางลูกบอลตรงตำแหน่งบนจุดโทษ และผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นผู้ยิงประตูได้โดยตรง

รูปที่ 21 : รูปแบบที่ 6 การเตะจากประตู (Goal kick)

รูปแบบที่ 6 การเตะจากประตู (Goal kick) คือ การที่ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูไปไม่ว่าจะเป็นทั้งบนพื้นดินหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นผู้สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามกติกาข้อ 10 (การนับประตู) ลูกบอลจะถูกเตะจากจุดใดก็ได้ภายในเขตประตู และสามารถทำประตูได้จากการเตะจากประตู

รูปที่ 22 : รูปแบบที่ 7 การเตะจากมุม (Corner kick)

รูปแบบที่ 7 การเตะจากมุม (Corner kick) คือ การที่ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านออกเส้นประตูไปทั้งบนดินหรือในอากาศ โดยที่ผู้เล่นฝ่ายรับเป็นผู้สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 10 (การนับประตู) ลูกบอลจะถูกเตะเริ่มเล่นจากภายในส่วนโค้งที่มุมธงของฝ่ายรับ โดยผู้เล่นฝ่ายรุกจะเป็นผู้เตะลูกบอล และสามารถเตะครั้งเดียวเข้าประตูหรือส่งให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตูก็ได้ โดยไม่เกิน 3 จังหวะของการเล่น ประกอบด้วย การเตะมุมสั้น (Short corner kick) และการเตะมุมยาว (Long corner kick)

ตอนที่ 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล

1. ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู หมายถึง ผู้เล่นคนสุดท้ายที่เล่นบอล และทำประตู
2. ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู หมายถึง ผู้เล่นที่ส่งบอลให้เพื่อนทำประตู
3. พื้นที่ที่ใช้ทำประตู หมายถึง พื้นที่ที่ผู้เล่นฝ่ายรุกคนสุดท้าย เข้าทำประตู
4. พื้นที่ที่ส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมทำประตู หมายถึง พื้นที่ที่ส่งให้เพื่อนร่วมทีมก่อนที่จะมีการทำประตู
5. เทคนิคที่ใช้ในการทำประตู หมายถึง วิธีการทำประตูลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ การยิงด้วยหลังเท้า การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก การยิงด้วยการโหม่ง การยิงด้วยลูกชิพ การยิงด้วยหัวเข่า การยิงด้วยการฮาล์ฟวอลเลย์ และการยิงด้วยการวอลเลย์
6. แนวคิดในการทำประตู หมายถึง กลยุทธ์ที่ใช้ในการเข้าทำประตู ได้แก่ การเล่นด้านกว้าง การครอบครองบอล การส่งแล้วเคลื่อนที่ การหาพื้นที่ว่าง การส่งผ่านบอลยาว และการตั้งเตะลูก
7. ช่วงเวลาในการทำประตู หมายถึง การแบ่งช่วงเวลาในการทำประตูได้ในเกมการแข่งขัน

ตำแหน่งในการเล่นฟุตบอล

(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548) กล่าวว่า หน้าที่เฉพาะตำแหน่งหลักของฟุตบอลจะมีอยู่ 7 ตำแหน่ง คือ

1. ผู้รักษาประตู (Goalkeeper)
2. แบ็ค (Full back)
3. กองกลางตัวรับ (Defensive Midfield)
4. กองกลางตัวรุก (Offensive Midfield)
5. กองหลังตัวรุก (Stopper)
6. กองหลังตัวสุดท้าย หรือ สวีปเปอร์ (Sweeper) หรือ ตัวอิสระ (Liberero)
7. กองหน้า หรือ ศูนย์หน้า (Stiker)

อีก 3 ตำแหน่งที่เหลือ จะขึ้นอยู่กับระบบการเล่นของแต่ละทีมว่าจะวางรูปแบบการเล่นอย่างไร เช่น บางระบบจะเล่นไม่มีสวีปเปอร์ (Sweeper) หรือตัวอิสระ (Liberero) เช่น ระบบ 4 : 4 : 2 จะเพิ่มกองหลัง 1 คน กองกลางอีก 2 คน ศูนย์หน้าอีก 1 คน บางระบบจะเล่นในระบบ 3 : 5 : 2 จะเพิ่มกองหลังตัวรุกหรือตัวรับ 1 คน ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ของโค้ชแต่ละคน และศูนย์หน้าอีก 1 คน

(สุรพล คงลาภ, 2547) กล่าวว่า ตำแหน่งต่าง ๆ ในทีมฟุตบอลนั้น ประกอบไปด้วยผู้รักษาประตู ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง กองกลาง และกองหน้า

ผู้รักษาประตู ต้องมีปฏิริยาตอบสนองที่รวดเร็ว และต้องตื่นตัว สามารถคิดได้เร็วและ
ความมีความอ่อนตัว

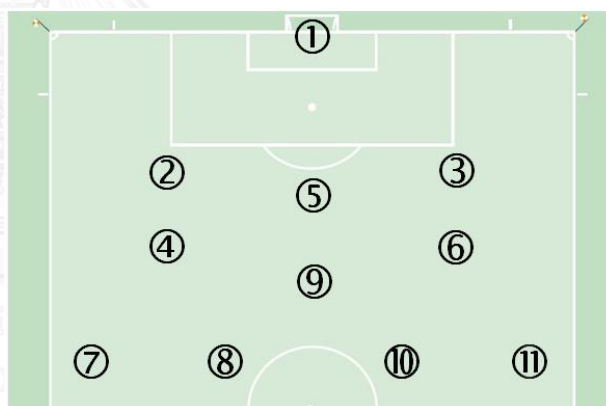
กองหลัง มีหน้าที่สกัดกั้นคู่แข่งที่บุกเข้ามา รวมทั้งมีหน้าที่ประกบผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม กอง
หลังตัวกลาง เรียกว่า เซนเตอร์ฮาล์ฟ (Centre half) หรือเซนเตอร์แบ็ก (Centre back) ซึ่งแยกเป็น
ตำแหน่งสตอปเปอร์ (Stopper) ที่คอยประกบศูนย์หน้าฝ่ายตรงข้าม และสวีปเปอร์ (Sweeper) ที่
เป็นตัวกวาดคนสุดท้ายก่อนถึงผู้รักษาประตู ส่วนตัวอิสระ (Libero) เป็นผู้ไล่สวีปเปอร์ ซึ่งนอกจาก
เล่นเกมรับแล้ว ยังต้องสร้างเกมบุกด้วย

กองกลาง ผู้เล่นในตำแหน่งกองกลาง เราอาจเรียกผู้เล่นในตำแหน่งนี้ว่า Midfield player
หรือMidfield ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนของทีม เนื่องจากหน้าที่ของผู้เล่นกองกลางคือเป็น
ตัวเชื่อม คอยส่งผ่านบอลระหว่างกองหน้ากับกองหลัง

กองหน้า แปลว่าผู้เล่นที่มีหน้าที่บุกและทำประตู

ประโยค สุทธิสง่า (2542) กล่าวว่า ตำแหน่งในการเล่นฟุตบอล มีดังนี้

1. ผู้รักษาประตู (Goalkeeper)
2. แบ็คขวา (Right Back)
3. แบ็คซ้าย (Left Back)
4. ฮาฟขวา (Right Half)
5. เซ็นเตอร์ฮาล์ฟ (Center Half)
6. ฮาฟซ้าย (Left Half)
7. ปีกขวา (Right Wing)
8. ในขวา (Inside Right)
9. ศูนย์หน้า (Center Forward)
10. ในซ้าย (Inside Left)
11. ปีกซ้าย (Left Wing)

รูปที่ 23 : ตำแหน่งของผู้เล่นฟุตบอล

เทคนิคที่ใช้ทำประตู

(กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) กล่าวว่า

1. การยิงประตู (Shooting) หมายถึง การส่งลูกบอลเข้าสู่ประตูคู่แข่งชั้นหรือฝ่ายตรงข้าม ด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามข้อกำหนดของกฎกติกาการเล่น

1.1 ความสำคัญของการยิงประตู

ผลของการยิงประตูไปสู่ชัยชนะของทีม การยิงประตูสามารถกระทำได้ทั้งลูกบอลที่มาเรียดกับพื้นหรือลูกบอลที่วางนิ่งกับพื้น ลูกบอลที่ลอยมาระดับลำตัวหรือกระดอนจากพื้น และลูกบอลที่ลอยสูงกว่าลำตัว การจะใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายเพื่อการทำประตูขึ้นอยู่กับสถานการณ์จังหวะและโอกาสที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ผู้ฝึกสอนต้องจัดการฝึกให้ผู้เล่นปฏิบัติจนเกิดเป็นปฏิกิริยาที่ฉับพลัน มีความแม่นยำและเต็มไปด้วยพลังในการยิงประตู

1.2 ชนิดของการยิงประตู

ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเช่นเดียวกับการส่งและการรับลูกบอล โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ จังหวะ และโอกาสว่าจะใช้ส่วนใดในการยิงประตูจึงจะดีที่สุดในขณะนั้น

1.3 ส่วนสำคัญของการยิงประตู

1.3.1 ความแม่นยำ

1.3.2 ความเร็วและความแรง

1.3.3 ตามองเห็นเป้าหมายและมองเน้นที่ลูกบอล

1.3.4 ขณะที่ยิงประตู

1.3.5 ยิงประตูได้ทุกจังหวะและโอกาสที่มี

1.3.6 ความเป็นอัตโนมัติหรือสัญชาตญาณในสถานการณ์

2. การส่งลูกบอล (Passing) หมายถึง การใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของเท้าไปกระทบลูกบอล โดยมีการส่งแรงจากสะโพกเพื่อให้ลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายในทิศทางที่ต้องการ ด้วยการสัมผัสลูกที่ส่วนต่าง ๆ ของลูกบอล

2.1 ความสำคัญของการส่งลูกบอล

การส่งเป็นเทคนิคการจัดการกับลูกบอล เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการอย่างรวดเร็ว กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ใช้เท้าเพื่อการเล่น ดังนั้น จึงควรฝึกการใช้เท้าส่งลูกบอลให้ได้ในทุกส่วนของทั้งสองเท้า

2.2 ชนิดของการส่งลูกบอลด้วยเท้า

2.2.1 การส่งด้วยฝ่าเท้า

2.2.2 การส่งด้วยหัวรองเท้า

- 2.2.3 การส่งด้วยหลังเท้า
- 2.2.4 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน
- 2.2.5 การส่งด้วยข้างเท้าด้านนอก
- 2.2.6 การส่งด้วยสันเท้า
- 2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งลูกบอล
 - 2.3.1 เท้าหลักในการยืน
 - 2.3.2 เท้าที่ใช้ส่งลูกบอล (ลักษณะที่จะกระทบลูกบอล)
 - 2.3.3 การเหวี่ยงและการส่งแรง
- 2.4 จุดสำคัญในการส่งลูกบอล
 - 2.4.1 ความแน่นอน แม่นยำ
 - 2.4.2 การให้น้ำหนักหรือใช้แรงกระทบส่งผ่านลูกบอล
 - 2.4.3 การสัมผัสหรือกระทบลูกบอล (จุดกระทบขึ้นอยู่กับเป้าหมาย)
 - 2.4.4 การทรงตัว การเหวี่ยงขาเพื่อส่งแรง
 - 2.4.5 การมองเห็นเป้าหมายและเน้นมองที่ลูกบอลขณะที่ส่ง
 - 2.4.6 ใช้ได้ทั้งสองเท้า

3. การรับลูกบอล (Receiving) หมายถึง การใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายสัมผัสลูกบอล เพื่อให้จะให้ลูกบอลหยุดหรือควบคุมเพื่อที่จะเล่นต่อเนื่อง ยกเว้นการใช้มือและแขนสำหรับผู้เล่น (ผู้รักษาประตูใช้มือและแขนได้)

3.1 ความสำคัญของการรับลูกบอล

การรับลูกบอล เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งถ้าผู้เล่นปฏิบัติได้อย่างดีจะส่งผลต่อการเล่นให้ได้เปรียบเหนือคู่ต่อสู้ จากการส่งต่อให้เพื่อนร่วมทีมยิงประตูหรือเลี้ยงลูกบอลในลักษณะต่าง ๆ ด้วยตัวเอง การรับลูกบอลจะไม่ใช้แรงเข้าปะทะลูกบอล

- 3.1.1 ก่อนจะรับต้องมองเห็นตำแหน่งรอบ ๆ ตัว
- 3.1.2 ส่วนที่จะใช้รับลูกบอลต้องเป็นแนวเดียวกับลูกบอล
- 3.1.3 ไม่ใช้แรงปะทะผ่านส่วนที่จะรับลูกบอล (ปฏิบัติตรงข้ามกับการส่ง)
- 3.1.4 ลูกบอลต้องอยู่ด้านหน้าภายใต้การครอบครองที่จะเล่นต่อได้
- 3.1.5 ก่อนจะรับลูกบอลควรเคลื่อนไหวเคลื่อนที่หลอกล่อหรือเพื่อตรวจสอบตำแหน่งของคู่ต่อสู้ก่อนทุกครั้ง

3.2 ชนิดของการรับลูกบอล

- 3.2.1 การรับลูกบอลที่กลิ้งเรื่อยตามากับพื้นด้วย
 - 3.2.1.1 ฝ่าเท้า

3.2.1.2 ข้างเท้าด้านใน

3.2.1.3 ข้างเท้าด้านนอก

3.2.1.4 หลังเท้า

3.2.2 การรับลูกบอลที่ลอยมาในอากาศ(Volley) ด้วย

3.2.2.1 หลังเท้า

3.2.2.2 หน้าอก

3.2.2.3 หน้าขา

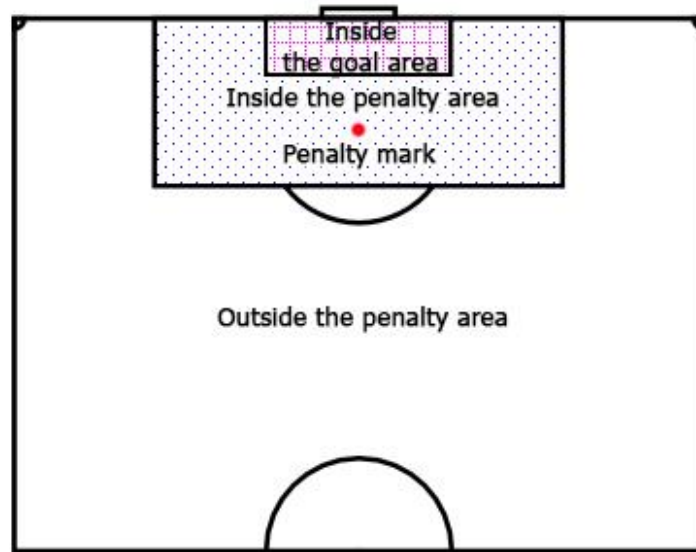
3.2.2.4 ข้างเท้าด้านใน

(สุรพล คงลาภ, 2547) กล่าวว่า การยิงประตูเป็นศิลปะที่สร้างความสวยงามให้แก่เกมลูกหนัง การวอลเลย์ (Volley) เป็นการเตะบอลจังหวะเดียวในขณะที่บอลยังอยู่กลางอากาศ นอกจากจะใช้ยิงประตูแล้วยังใช้สกัดบอลให้พ้นจากไปจากแนวรับ ส่วนฮาล์ฟวอลเลย์ (Half volley) เป็นการเตะทันทีที่บอลกระทบพื้นแล้วเด้งขึ้นมาต่ำ ๆ

การแบ่งพื้นที่ของสนาม

Fédération Internationale de Football Association (2010) กำหนดพื้นที่ในการทำประตู ดังนี้

1. พื้นที่ภายในเขตประตู (Inside the goal area)
2. พื้นที่ภายในเขตโทษ (Inside the penalty area)
3. พื้นที่นอกเขตโทษ (Outside the penalty area)
4. จุดโทษ (Penalty Mark)

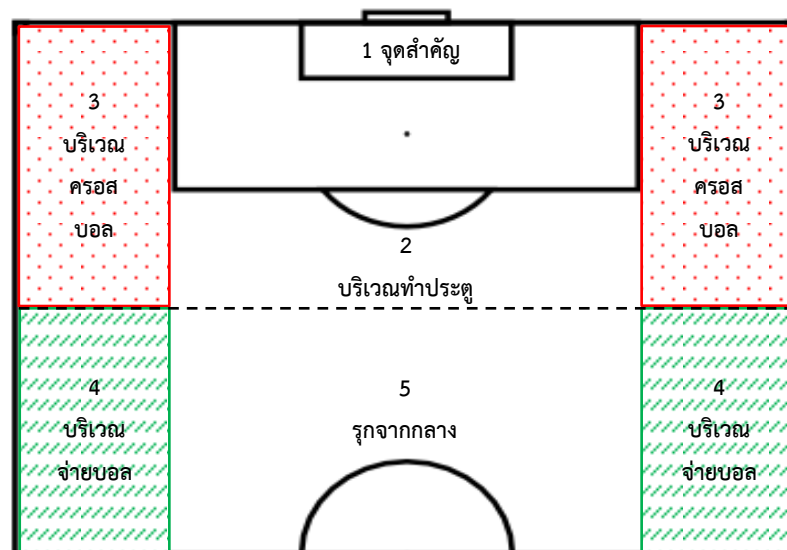

รูปที่ 24 : การแบ่งพื้นที่ในการทำประตูของ FIFA

ดังนี้

(วิทยา เลาทกุล, 2542) ได้แบ่งพื้นที่ของสนามออกเป็น พื้นที่อันตรายและพื้นที่ทำประตู

1. จุดสำคัญ
2. บริเวณทำประตู
3. บริเวณครอสบอล
4. บริเวณจ่ายบอล
5. รุกจากกลาง

รูปที่ 25 : แบ่งพื้นที่อันตรายและพื้นที่ทำประตู

แนวคิดในการทำประตู

(ชาญวิทย์ ผลชีวิน, 2551) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่นเกมฟุตบอลทางด้านกว้างของสนามก็เพื่อที่จะดึงให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างขึ้น การเล่นเกมฟุตบอลสมัยใหม่ นักฟุตบอลจะต้องมีทั้งเทคนิคและทักษะในการเล่นบอลที่ดีเยี่ยมในการครอบครองบอลไว้กับตัว และใช้เทคนิคในการส่งบอลแบบสี่เหลี่ยมหรือส่งลูกขวางสนาม(Square pass) ที่แน่นอนและแม่นยำ เพื่อเปิดการโจมตีฝ่ายป้องกันและทำให้เกิดที่ว่างที่จะพบบอลเข้าไปเล่น ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องใช้ความกว้างของสนามให้เป็นประโยชน์ในการเล่นแบบนี้ ต้องการเพิ่มความสามารถในการที่จะครอบครองบอลไว้กับทีม ทำเกมให้ช้าลงและทำเกมรุกอย่างมีประสิทธิภาพและการครอบครองบอลเป็นส่วนประกอบสำคัญของการเล่นเกมฟุตบอลสมัยใหม่ ทีมที่ได้ครอบครองลูกบอลจะมีโอกาสในการรุก ดังนั้นผลที่ตามมาอย่างสมเหตุสมผล คือ ทีมที่ครอบครองลูกบอลจะมีโอกาสในการทำประตู และการทำประตูได้ก็เป็นการตัดสินการแข่งขัน ความสัมพันธ์ระหว่างการครอบครองลูกบอล และชัยชนะ

การเคลื่อนที่ของผู้เล่นทุกคนในทีมขณะที่ทีมได้ครอบครองบอล สามารถคิดแปลงหลักสำคัญของการสร้างรูปแบบการเปิดเกมรุกในพื้นที่ช่องว่างได้อย่างดีจากเทคนิคนี้ การเลี้ยงลูกไปทางขวาจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างทางซ้าย ซึ่งทำให้ผู้เล่นอีกคนได้เข้ามาโจมตีทางพื้นที่ว่างนี้ การเลี้ยงลูกไปทางด้านหน้าจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างทางด้านหลังทำให้สามารถเปิดเกมในที่ที่ว่างได้โดยผู้เล่นอีกคน การเล่นในปัจจุบันได้ใช้พื้นที่ว่างเหล่านี้ในการรุกอย่างมากที่สุด เช่นเดียวกันกับการส่งบอลแล้วเคลื่อนที่ไปหาที่ว่างในการรับบอล

(สุรพล คงลาภ, 2547) กล่าวว่า การหาพื้นที่ว่างเป็นการวิ่งโดยไม่มีบอล เพื่อไปหาพื้นที่ว่างที่จะรับบอล หรือเป็นการวิ่งหาที่ว่าง หรือวิ่งไปเพื่อรับบอล การหาที่ว่างนั้นแม้บางครั้งเพื่อนร่วมทีมจะไม่ส่งบอลให้ แต่ก็เป็นการดึงกองหลังให้มาประกบในลักษณะเป็นตัวหลอก และในการเล่นฟุตบอลสมัยแรก ๆ นั้นเน้นให้ผู้เล่นเลี้ยงบอล แต่ต่อมาเปลี่ยนไปใช้วิธีเตะบอลยาวไปยังแดนของฝ่ายตรงข้ามตามแนวคิดที่เรียกว่า Direct approach หรือ Route one ซึ่งถือว่าพื้นที่หนึ่งในสามของสนามเป็นพื้นที่อันตราย ถ้าบอลอยู่ในพื้นที่หนึ่งในสามของฝ่ายตรงข้าม ย่อมมีโอกาสทำประตูได้มาก ดังนั้นเราจึงเห็นฟุตบอลอังกฤษใช้วิธีส่งผ่านบอลเร็วไปให้ผู้เล่นกองหน้าที่แข็งแกร่ง เร็ว และเล่นลูกกลางอากาศได้ดี ซึ่งเรียกว่ากองหน้าตัวเป้า (The target man หรือ Target player) การส่งผ่านบอลจะส่งไปที่กองหน้าตัวเป้า ซึ่งคอยพบบอลไปสร้างความปั่นป่วนในเขตโทษ เมื่อกองหน้าตัวเป้าเข้าหาบอล กองหน้าอีกคนหนึ่งก็จะรอบอลที่หลุดเข้ามา การเตะบอลโค้งไปหน้าประตูเพื่อให้กองหลังของคู่ต่อสู้ปั่นป่วนและให้กองหน้าโหม่งทำประตูนี้ ทีมวัตฟอร์ดและทีมวิมเบิลดันเคยใช้ได้ผลจนสามารถขึ้นสู่ลีกสูงสุดได้

(ประโยค สุทธิสง่า, 2541) กล่าวว่า การแข่งขันที่สำคัญ ๆ ทีมที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ได้รับชัยชนะมาจากการเตะลูกโทษ การเตะจากมุม และการทุ่มเข้าเล่น ทำให้การเล่นลูกตายจึงอันตราย เพราะฟุตบอลกติกาได้อนุญาตให้ผู้เล่นสามารถเล่นลูกตาย โดยไม่มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามภายในระยะ 10 หลา ดังนั้นการจัดการการเล่นของฝ่ายรุกที่ดูเหมือนธรรมดา แต่เมื่อการรุกได้เริ่มขึ้นจึงจะเล็งเห็นถึงการได้รับชัยชนะจากการเล่นลูกตายอย่างแท้จริง

ช่วงเวลาในการทำประตู (การแบ่งช่วงเวลาในการทำประตูได้ในแต่ละเกมการแข่งขัน)

Fédération Internationale de Football Association (2014) (Association. FIFA, 2014) กำหนดช่วงเวลาของการเล่นฟุตบอลออกเป็น

การแข่งขันในครึ่งแรก (1 st half)	นาทีที่ 1-45
การแข่งขันในครึ่งหลัง (2 nd half)	นาทีที่ 46-90
การแข่งขันในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งแรก (1 st half extra time)	นาทีที่ 91-105
การแข่งขันในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง (2 nd half extra time)	นาทีที่ 106-120

และแบ่งช่วงเวลาในการทำประตูออกเป็น 8 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1	นาทีที่ 1 - 15
ช่วงที่ 2	นาทีที่ 16 - 30
ช่วงที่ 3	นาทีที่ 31 - 45
ช่วงที่ 4	นาทีที่ 46 - 60
ช่วงที่ 5	นาทีที่ 61 - 75
ช่วงที่ 6	นาทีที่ 76 - 90
ช่วงที่ 7	นาทีที่ 91 - 105
ช่วงที่ 8	นาทีที่ 106 - 120

และแบ่งช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงทดเวลาบาดเจ็บในการทำประตูออกเป็น 4 ช่วง คือ

ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งแรก (1 st half (after 45 minutes)
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง (2 nd half (after 90 minutes)
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งแรก (1 st half extra time)
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง (2 nd half extra time)

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอลต่าง ๆ จากตำรา เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัย สามารถสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอลเป็นในการวิจัยดังนี้

1. ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู ได้แก่

- 1.1 กองหน้า
- 1.2 กองกลาง
- 1.3 กองหลัง
- 1.4 ผู้รักษาประตู

2. ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู ได้แก่

- 2.1 กองหน้า
- 2.2 กองกลาง
- 2.3 กองหลัง
- 2.4 ผู้รักษาประตู

3. พื้นที่ที่ใช้ทำประตู ได้แก่

3.1 พื้นที่ภายในเขตประตู คือ พื้นที่จากขอบเสาประตูด้านในแต่ละข้าง วัตออกไปตามแนวเส้นประตูด้านละ 5.50 เมตร (6 หลา) และจากจุดนี้ลากเส้นเป็นแนวตั้งฉากกับเส้นประตูเข้าไปในสนามเป็นระยะทาง 5.50 เมตร (6 หลา) เส้นทั้งสองเส้นนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นอีกเส้นหนึ่งที่ขนานกับเส้นประตู

3.2 พื้นที่ภายในเขตโทษ คือ พื้นที่จากเสาประตูด้านในแต่ละข้าง วัตออกไปตามแนวเส้นประตูด้านละ 16.50 เมตร (18 หลา) และจากจุดลากเส้นเป็นแนวตั้งฉากกับเส้นประตูเข้าไปในสนามเป็นระยะทาง 16.50 เมตร (18 หลา) เส้นทั้งสองเส้นนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นอีกเส้นหนึ่งที่ขนานกับเส้นประตู

3.3 พื้นที่นอกเขตโทษ คือ พื้นที่ในสนามแข่งขัน ที่ไม่ใช่พื้นที่ภายในเขตประตูและพื้นที่ภายในเขตโทษ

3.4 จุดโทษ คือ จุดที่อยู่กึ่งกลางระหว่างเสาประตู วัตจากเส้นประตูเข้ามาในสนามเป็นระยะทาง 11 เมตร (12 หลา) ที่อยู่ภายในเขตโทษ

รูปที่ 26 : การแบ่งพื้นที่ที่ใช้ทำประตูในการวิจัย

4. พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู ได้แก่

4.1 พื้นที่ภายในเขตประตู คือ พื้นที่จากขอบเสาประตูด้านในแต่ละข้าง วัตออกไปตามแนวเส้นประตูด้านละ 5.50 เมตร (6 หลา) และจากจุดนี้ลากเส้นเป็นแนวตั้งฉากกับเส้นประตูเข้าไปในสนามเป็นระยะทาง 5.50 เมตร (6 หลา) เส้นทั้งสองเส้นนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นอีกเส้นหนึ่งที่ขนานกับเส้นประตู

4.2 พื้นที่ภายในเขตโทษ คือ พื้นที่จากเสาประตูด้านในแต่ละข้าง วัตออกไปตามแนวเส้นประตูด้านละ 16.50 เมตร (18 หลา) และจากจุดลากเส้นเป็นแนวตั้งฉากกับเส้นประตูเข้าไปในสนามเป็นระยะทาง 16.50 เมตร (18 หลา) เส้นทั้งสองเส้นนี้จะเชื่อมต่อกับเส้นอีกเส้นหนึ่งที่ขนานกับเส้นประตู

4.3 พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ คือ พื้นที่บริเวณหน้าเขตโทษ ที่ลากต่อจากเส้นกรอบเขตโทษที่ขนานกับเส้นข้างไปในสนามแข่งขันข้างละ 11 เมตร (12 หลา) และลากเส้นเชื่อมต่อโดยขนานกับเส้นประตู

4.4 พื้นที่ในการทดสอบอลด้านซ้าย คือ พื้นที่ของฝ่ายตรงข้ามที่เริ่มจากมุมธงด้านซ้าย ลากไปตามแนวเส้นประตวจนถึงเส้นจุดตัดของเส้นกรอบเขตโทษ และลากตามเส้นกรอบเขตโทษเข้าไปสนามเป็นระยะทาง 27.5 เมตร (30 หลา) และลากเส้นขนานกับเส้นประตูป้บรรจบกับเส้นข้างสนามด้านซ้าย

4.5 พื้นที่ในการทดสอบอลด้านขวา คือ พื้นที่ของฝ่ายตรงข้ามที่เริ่มจากมุมธงด้านขวา ลากไปตามแนวเส้นประตวจนถึงเส้นจุดตัดของเส้นกรอบเขตโทษ และลากตามเส้นกรอบเขตโทษเข้าไปสนามเป็นระยะทาง 27.5 เมตร (30 หลา) และลากเส้นขนานกับเส้นประตูป้บรรจบกับเส้นข้างสนามด้านขวา

4.6 พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย คือ พื้นที่ของฝ่ายตรงข้ามที่เริ่มจากจุดตัดของเส้นทดสอบอลด้านซ้าย ลากขนานกับเส้นข้างสนามด้านซ้ายไปบรรจบกับเส้นแบ่งแดน

4.7 พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา คือ พื้นที่ของฝ่ายตรงข้ามที่เริ่มจากจุดตัดของเส้นทดสอบอลด้านขวา ลากขนานกับเส้นข้างสนามด้านขวาไปบรรจบกับเส้นแบ่งแดน

4.8 พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง คือ พื้นที่ที่อยู่ระหว่างพื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย และพื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา

4.9 พื้นที่ในแดนรับ คือ พื้นที่ในแดนของตนเองที่เชื่อมกันด้วยเส้นแบ่งแดน เส้นข้างสนามทั้งสองข้าง และเส้นประตูป้

รูปที่ 27 : การแบ่งพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูในการวิจัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. เทคนิคที่ใช้ในการทำประตู ได้แก่

- 5.1 การยิงด้วยหลังเท้า
- 5.2 การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน
- 5.3 การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก
- 5.4 การยิงด้วยการโหม่ง
- 5.5 การยิงด้วยลูกชิพ
- 5.6 การยิงด้วยหัวเข่า
- 5.7 การยิงด้วยการฮาล์ฟวอลเลย์
- 5.8 การยิงด้วยการวอลเลย์

6. เทคนิคในการทำประตู ได้แก่

- 6.1 การเล่นด้านกว้าง
- 6.2 การครอบครองบอล
- 6.3 การส่งแล้วเคลื่อนที่
- 6.4 การหาพื้นที่ว่าง
- 6.5 การส่งผ่านบอลยาว
- 6.6 การตั้งเตะลูก

7. ช่วงเวลาในการทำประตู ได้แก่

- 7.1 นาทีที่ 1 - 15
- 7.2 นาทีที่ 16 - 30
- 7.3 นาทีที่ 31 - 45
- 7.4 นาทีที่ 46 - 60
- 7.5 นาทีที่ 61 - 75
- 7.6 นาทีที่ 76 - 90
- 7.7 นาทีที่ 91 - 105
- 7.8 นาทีที่ 106 - 120
- 7.9 ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก (1st half (after 45 minutes))
- 7.10 ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง (2nd half (after 90 minutes))
- 7.11 ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก (1st half extra time)
- 7.12 ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง (2nd half extra time)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

(นิพล โนนจ้อย, 2547) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2002 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นทีมฟุตบอลที่ผ่านเข้ารอบ 32 ทีมสุดท้ายที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เครื่องเล่นวีซีดีและวีดีโอ แผ่นซีดีและม้วนวีดีโอที่บันทึกภาพการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การยิงประตูจากการส่งจากด้านข้างของสนามเป็นการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือการส่งทะลุทะลวง และการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดคือการส่งแบบวอลพาส

2. ลักษณะการยิงประตูโดยการใช้เท้าเป็นการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือการยิงประตูโดยใช้ศีรษะและการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ ลักษณะการยิงประตูโดยใช้ข้อนิ้วอื่น ๆ

3. พื้นที่เขตประตูเป็นการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือพื้นที่เขตโทษ และพื้นที่การยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดคือ พื้นที่นอกเขตโทษ

4. ตำแหน่งกองหน้าเป็นตำแหน่งการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือ ตำแหน่งกองกลาง ตำแหน่งกองหลังและตำแหน่งผู้รักษาประตูเป็นตำแหน่งที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด

(อดุลย์ หมื่นสมาน, 2549) ได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำ ประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ทีมชาติไทยแชมป์ฟุตบอลซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนามจากการแข่งขันจำนวน 5 นัด ทีมชาติญี่ปุ่นแชมป์ฟุตบอลเอเชียนคัพ ครั้งที่ 13 ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจากการแข่งขันจำนวน 6 นัด และทีมชาติบราซิลแชมป์ฟุตบอลโลก ครั้งที่ 17 ที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ จากการแข่งขันจำนวน 7 นัด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแผ่นวีซีดีบันทึกการแข่งขันโดยการเปิดดูภาพซ้ำ หลายๆ ครั้งจากเครื่องเล่นวีซีดี แล้วนำมาเขียนเป็นแผนผังรูปภาพของแบบแผนการทำประตูฟุตบอลและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องลงในแบบบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ใช้มากที่สุดในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น เมื่อรวมทั้งสามชาติ คือ แบบแผนการส่งจากด้านข้าง (42.54%) รองลงมาคือ การส่งทะลุแนวป้องกัน (25.37%) และแบบแผนที่ใช้น้อยที่สุดคือ การส่งลูกกลับหลัง (2.98%) ในขณะที่แบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ใช้มากที่สุดจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ คือ ลูกเตะโทษ จังหวะเดียว (36.36%) รองลงมาคือ ลูกเตะโทษสองจังหวะ (32.73%) และแบบแผนที่ใช้น้อยที่สุดคือ ลูกเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ (3.64%)

2. เมื่อเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอล แต่ละแบบแผนในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นพบว่า การส่งจากด้านข้าง (30.00%) เป็นแบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตุมากที่สุดของทีมชาติบราซิล เช่นเดียวกับทีมชาติญี่ปุ่นที่ได้ประตุมากที่สุดจากการส่งจากด้านข้าง (27.27%) ขณะที่ทีมชาติไทยได้ประตุมากที่สุดจากการส่งลูกกลับหลัง (66.67%) ในขณะเดียวกันพบว่า ลูกเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ (100.00%) เป็นแบบแผนการทำประตูฟุตบอลจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ ที่ได้ประตุมากที่สุดของทีมชาติบราซิล ขณะที่ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติไทยได้ประตุมากที่สุดจากลูกเตะจากมุมเหมือนกัน (50.00%) และ (33.33%) ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำประตูฟุตบอล เมื่อรวมทั้งสามชาติ พบว่า บริเวณที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอลส่วนใหญ่มาจากบริเวณเขตโทษ (69.31%) เทคนิคที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอลส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคหลังเท้า (42.33%) และการสัมผัสบอลของผู้ทำประตูจะอยู่ที่ 1 ครั้ง (59.25%) ในส่วนของจำนวนครั้งของการส่งบอลก่อนจะมีการทำประตูฟุตบอลในขณะที่อยู่ ระหว่างการเล่นส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 3 ครั้ง (25.00%) แต่จากการเริ่มต้นเล่นใหม่ใช้การส่งบอล 1 ครั้ง (84.85%) และเวลา 6-10 วินาที คือ เวลาที่ใช้ในการครอบครองบอลก่อนที่จะมีการทำประตูฟุตบอลในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น (34.32%) แต่จากการเริ่มต้นเล่นใหม่ใช้เวลาเพียง 1-2 วินาที (85.45%)

(นิพิฐพนธ์ มาลาหอม, 2554) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยทำการศึกษา วิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอลระหว่างทีมชาติสเปนและทีมคู่แข่งในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 โดยกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ทีมชาติสเปนกับทีมคู่แข่งทั้งหมด 7 ชาติ ได้แก่ ทีมชาติสวีเดนแลนด์ ฮอนดูรัส ซิลิ โปรตุเกส ปารากวัย เยอรมัน และฮอลแลนด์ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดการแข่งขันจาก DVD บันทึกการแข่งขัน โดยใช้โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ทำการบันทึกข้อมูลที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน แล้วนำผลที่บันทึกได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ นำเสนอเป็นตารางความถี่และคำร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการทำประตูที่นิยมใช้มากที่สุดในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ของทีมชาติสเปนและทีมคู่แข่งคือ รูปแบบการส่งจากด้านข้าง (17.48%) รูปแบบการทำประตูที่มีการยิงเข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ รูปแบบการโด้กลับเร็ว (100%) รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดคือ รูปแบบการส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (100%) และในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ครั้งนี้ไม่พบรูปแบบการทำประตูในรูปแบบใหม่

2. เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูระหว่างทีมชาติสเปนกับทีมคู่แข่งพบว่า รูปแบบการทำประตูที่นิยมใช้มากที่สุดของทีมชาติสเปนคือ รูปแบบการส่งจากด้านข้าง (16.35%) ซึ่งสอดคล้องกับทีมคู่แข่ง คือ รูปแบบการส่งจากด้านข้าง (20.51%) เช่นกัน รูปแบบการทำประตูที่มีการยิงเข้ากรอบประตูมากที่สุดของทีมชาติสเปนคือ รูปแบบลูกโทษ 2 จังหวะ (100%) ส่วนทีมคู่แข่งคือ รูปแบบการส่งลูกกลับหลัง(100%) รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดของทีมชาติสเปนคือ รูปแบบการส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง(100%) ส่วนทีมคู่แข่งคือ รูปแบบการโด้กลับเร็ว (100%)

3. ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการทำประตู พบว่าตำแหน่งของผู้เล่นที่ใช้ในการทำประตู ที่นิยมใช้มากที่สุดคือ ตำแหน่งกองหน้า (27.97%) ตำแหน่งของผู้เล่นที่ใช้ในการทำประตูที่ยิงเข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ ตำแหน่งปีกขวา (77.78%) และตำแหน่งของผู้เล่นที่ใช้ในการทำประตูที่ได้ประตู

มากที่สุดคือ ตำแหน่งปีกซ้าย(18.18%) ปัจจัยด้าน แทคติกที่นิยมใช้มากที่สุด คือแทคติกการเล่น ด้านกว้าง (32.17%) แทคติกที่ใช้ในการทำประตูที่ยิงเข้ากรอบประตูมากที่สุด คือ การหาที่ว่าง (95.45%) และแทคติกที่ใช้ในการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดก็คือ การหาที่ว่าง (16.67%) เช่นเดียวกัน

4. เปรียบเทียบปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการทำประตู พบว่าตำแหน่งของผู้เล่นที่นิยมใช้ในการทำประตูของทีมชาติสเปนคือ ตำแหน่งกองหน้า (28.85%) ซึ่งสอดคล้องกับทีมคู่แข่งที่ใช้ ตำแหน่งกองหน้า (25.64%) แทคติกที่ใช้ในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมชาติสเปน คือ การผ่านบอลยาว (20%) ซึ่งต่างจากทีมคู่แข่งที่ใช้การส่งแล้วเคลื่อนที่ (20%)

(กฤตยา ศุภมิตร, 2556) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดย ทำการศึกษาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกลยุทธ์การตบในกีฬาวอลเลย์บอลหญิงของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ 2012 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์การตบและประสิทธิภาพการตบในกีฬาวอลเลย์บอลหญิงของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ 2012 กลุ่มตัวอย่างเป็นเทปบันทึกภาพการแข่งขันของทีมวอลเลย์บอลหญิง 4 ทีม แบ่งเป็นทีมที่ประสบความสำเร็จ คือทีมที่ได้อันดับ 1 และ 2 (ทีมบราซิลและทีมสหรัฐอเมริกา) ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือทีมที่ได้สองอันดับสุดท้าย (ทีมอัลจีเรียและทีมเซอร์เบีย) เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Focus X2 Version 1.5 วิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way analysis of variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลยุทธ์การตบที่นิยมใช้มากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ กลยุทธ์การตบบอลสูง ตบบอลสูงหน้าแบบรุนแรง (18.43%) รองลงมาคือ กลยุทธ์การตบบอลเร็ว E แบบรุนแรง (14.73%) และกลยุทธ์การตบบอลเร็ว F แบบรุนแรง (12.44%) กลยุทธ์การตบที่ได้คะแนนมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ กลยุทธ์การตบบอลเร็ว A แบบรุนแรง (65.25%) รองลงมาคือ กลยุทธ์การตบบอลเร็ว C แบบรุนแรง (59.09%) และกลยุทธ์การตบบอลเร็ว B แบบรุนแรง (57.32%) ประสิทธิภาพการตบที่ปรารถมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ การตบที่ได้คะแนน (44.37%) รองลงมาคือ การตบที่ฝ่ายรับสามารถรุกตอบโต้ได้ (30.48%) และการตบที่ถูกสกัดกั้นแล้วสามารถตบได้อีกครั้ง (6.72%)

2. จากการเปรียบเทียบกลยุทธ์การตบที่ได้คะแนนเป็นรายคู่ พบค่าเฉลี่ยกลยุทธ์การตบที่ได้คะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลยุทธ์การตบบอลเร็ว A แบบรุนแรง กลยุทธ์การตบบอลเร็ว C แบบรุนแรง และกลยุทธ์การตบบอลเร็ว E แบบรุนแรง กลยุทธ์การตบที่นิยมใช้มากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ กลยุทธ์การตบบอลสูงตบบอลสูงหน้าแบบรุนแรง (18.43%) รองลงมาคือ กลยุทธ์การตบบอลเร็ว E แบบรุนแรง กลยุทธ์การตบบอลเร็ว F แบบรุนแรง กลยุทธ์การตบบอล 3 เมตร แบบรุนแรง กลยุทธ์การตบบอลเร็ว E แบบเบาหรือหยอด กลยุทธ์การตบบอลเร็ว F แบบเบาหรือหยอด และกลยุทธ์การตบบอล 3 เมตร แบบเบาหรือหยอด โดยทีมที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของกลยุทธ์การตบที่ได้คะแนนมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในทุกกลยุทธ์การตบข้างต้น ส่วนประสิทธิภาพการตบพบว่า ทีมที่ประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยการตบที่ได้คะแนนมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยการตบที่โดนสกัดกันมากกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ

(ธรรมรัฐ อากาศวิภาต, 2555) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยทำการศึกษาวเคราะห์และเปรียบเทียบเทคนิคการส่งบอลและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งบอลระหว่างทีมแชมป์โลกกับทีมคู่แข่งในการแข่งขันฮอกกี้น้ำแข็งแชมป์โลก 2010 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ดำเนินการวิจัย คือ ทีมแชมป์โลก (ออสเตรเลีย) และทีมคู่แข่ง (อังกฤษ ปากีสถาน แอฟริกาใต้ สเปน เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี) รวม 8 ทีม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทำการวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล จากเกมการแข่งขันที่ทีมแชมป์โลกทำการแข่งขันจำนวน 7 เกม ผ่านโปรแกรม Focus X2 Version 1.5 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบรายคู่ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) โดยถ้าพบความแตกต่างจึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการ แอล เอส ดี (LSD) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. เทคนิคที่นิยมใช้มากที่สุดคือ การผลักด้วยหน้าไม้ 1,552 ครั้ง (45.26%) รองลงมาคือ การกวาดด้วยหน้าไม้ 477 ครั้ง (13.91%) และการผลักด้วยหน้าไม้โดยการยกบอล 342 ครั้ง (9.97%) พบเทคนิคการส่งบอลที่ไม่มีการกล่าวถึงในตำรา คือ เทคนิคการส่งบอลโดยการวางไม้ให้ลูกกระทบเพื่อเปลี่ยนทิศทางในการเคลื่อนที่ของบอลในทันที จำนวน 86 ครั้ง (2.51%) ประสบความสำเร็จ 70 ครั้ง (2.54%) ส่งผลต่อความได้เปรียบในเกมรุก 52 ครั้ง (7.47%)

2. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลของการส่งบอลระหว่างเทคนิคการส่งบอล โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า เทคนิคการส่งบอลที่แตกต่างกันมีผลการส่งบอลที่ประสบความสำเร็จ และส่งผลต่อความได้เปรียบในการรุกแตกต่างกัน โดยเทคนิคการผลักด้วยหน้าไม้ มี

ค่าเฉลี่ยผลการส่งบอล ที่ประสบความสำเร็จและส่งผลต่อความได้เปรียบในการรุกมากกว่าทุกเทคนิค จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งบอลพบว่า พื้นที่เป้าหมายในการส่งบอล และทิศทางในการส่งบอลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความได้เปรียบในการรุกแตกต่างกัน โดย 1. พื้นที่แดนรุกเหนือ เส้น 23 เมตร ระหว่างด้านซ้ายและขวา

2. ทิศทางการส่งบอลไปด้านหน้า มีค่าเฉลี่ยผลการส่งบอล ที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการรุกมากกว่าพื้นที่เป้าหมายในการส่งบอลและทิศทางในการส่งบอลแบบอื่น ๆ

3. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลของการส่งบอลระหว่างทีมแชมป์โลกกับทีมคู่แข่งชั้นโดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ทั้งสองทีมมีผลการส่งบอลที่ประสบความสำเร็จไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ผลการส่งบอลที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการรุกแตกต่างกัน โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลของการส่งบอลระหว่างทีมแชมป์โลกกับทีมคู่แข่งชั้นในแต่ละเทคนิคการส่งบอลเป็นรายคู่ พบเทคนิคการส่งบอลจำนวน 5 เทคนิคที่ทีมแชมป์โลกมีค่าเฉลี่ยผลการส่งบอล ที่มีผลต่อความได้เปรียบในการรุกมากกว่าทีมคู่แข่งชั้น คือ 1. เทคนิคการผลักด้วยหน้าไม้ 2. กระแทกบอลด้วยการตั้งไม้ 3. การผลักด้วยหน้าไม้โดยการยกบอล 4. การตีด้วยหน้าไม้แบบจับด้ามไม้ยาว และ 5. การผลักด้วยการพลิกหน้าไม้โดยการยกบอล

งานวิจัยต่างประเทศ

(Yamanaka K. Hughes M. and Lott M, 1993) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 1990 (An Analysis of playing in the 1990 World cup for Association Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นทั้งหมดในเครื่องจักรภาพซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการสร้างเกมรุกจากการเป็นฝ่ายรับ โดยใช้การเตะส่งระยะไกลและการเตะจากประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยุโรปสร้างการเล่นโดยการส่งสั้น การวิ่งและการเลี้ยง การครอบครองบอลมีความอันตรายต่อการพ่ายแพ้

2. ทีมอเมริกาได้มีอัตราการยิงประตูโดยผ่านบอลจากด้านข้างสนามสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ของการผ่านบอลเข้าจากช่วงสุดท้ายของสนาม

(Jinshan and Others, 1993) ได้วิเคราะห์การได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 (Analysis of the Goals in the 14th World cup) ทั้งหมด 52 นัด โดยการดูจากวีดีโอเทป และทำการวิเคราะห์ทั้ง 115 ประตู โดยดูการปฏิบัติประกอบพื้นที่ที่กำหนดขึ้นว่าใช้เทคนิค และเทคนิคใด เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการเล่นฟุตบอลโลกครั้งที่ 13

ผลการวิจัยพบว่า

แทคติกที่ใช้ 115 ประตู คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คือ การผ่านบอลจากพื้นที่ B 4.3 % การเลี้ยงบอลและผ่านบอล 27 % เทคนิคที่ใช้ยิงประตูได้สำเร็จ คือ การเตะบอลด้วยหลังเท้า 28.7 % การโหม่ง 24.4 % การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน 24.4 % ด้านหน้า 18.3 % เมื่อเปรียบเทียบฟุตบอลโลก ครั้งที่ 13 และฟุตบอลโลก ครั้งที่ 14 เปอร์เซ็นต์ของการได้ประตูจากการผ่านบอลจากพื้นที่ B การได้ประตูในครั้งแรก พบว่าอยู่ในระดับต่ำ ($P > .05$) เมื่อเปรียบเทียบกับ การได้ประตูในครั้งเวลาหลังมีความแตกต่างกับผลจากการโหม่ง มีนัยระดับสูง ($P > .05$)

(Miyamura O.S. Set. S. and Kobayashi H, 1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่อยู่ในการเล่นและเวลาที่อยู่นอกการเล่นในการแข่งขันฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลกปี 1991 ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการศึกษาปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับข้อสรุปของเวลาที่อยู่ในการเล่นและเวลาที่อยู่นอกการเล่น ทำการวิเคราะห์จากวีดีโอเทปและเปรียบเทียบการแข่งขันครั้งนี้กับ การแข่งขันฟุตบอลหญิงชิงแชมป์เอเชียปี 1991 และลีกฟุตบอลหญิงในประเทศญี่ปุ่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการแข่งขันนัดชิงชนะเลิศของฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลก เวลาที่อยู่ในการเล่นของการแข่งขันในครั้งแรกและครั้งเวลาหลัง คือ 27.31 และ 23.54 นาที ตามลำดับ ส่วนเวลาที่อยู่นอกการเล่น คือ 12.31 และ 16.54 นาที ตามลำดับ
2. เวลาที่อยู่นอกการเล่นในการแข่งขันฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลกจะน้อยกว่าในการแข่งขันลีกฟุตบอลหญิงในประเทศญี่ปุ่น
3. เวลาที่อยู่ในการเล่นในการแข่งขันฟุตบอลหญิงชิงแชมป์โลกมีค่าดีกว่าในการแข่งขันลีกฟุตบอลหญิงในประเทศญี่ปุ่น

(Grant, 1999) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์ จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จและทีมที่ล้มเหลว จากการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 1998 ณ ประเทศฝรั่งเศส โดยทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ ทีมที่เข้าสู่รอบรองชนะเลิศ ขณะที่ทีมที่ล้มเหลว คือ ทีมที่ไม่สามารถเข้าสู่รอบสองได้ โดยทำการวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขันจำนวน 30 เกมการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทีมที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยความพยายามในการทำประตู การส่งบอล และการโยนบอลต่อเกมมากกว่าทีมที่ล้มเหลว
2. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีผลที่ดีของการส่งบอลต่อเกมในพื้นที่แดนรุก ทั้งในกรอบเขตโทษและนอกเขตโทษเมื่อเปรียบเทียบกับทีมที่ล้มเหลว

3. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถในการเจาะทะลุแนวรับของฝ่ายป้องกันโดยการส่งบอล การวิ่ง หรือการเลี้ยงบอลไปข้างหน้าดีกว่าทีมที่ล้มเหลว

4. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีความพยายามสูงในการสร้างสรรค์โอกาสในการทำประตู ขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นในเรื่องการส่งบอลจะอยู่ที่ 4 ครั้ง และใช้เวลา 15 วินาที ในการสร้างสรรค์โอกาสทำประตูเมื่อเป็นฝ่ายครอบครองบอล

(Grant A. G. Williams A. M. and Reilly, 1999) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์ จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การทำประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 ณ ประเทศฝรั่งเศส ตัวแปรสำหรับวิเคราะห์ประกอบด้วย เวลาของการทำประตู การสร้างโอกาสในการทำประตู เทคนิคที่ใช้ในการทำประตู จำนวนการสัมผัสบอลของผู้ทำประตู พื้นที่ที่สามารถแย่งบอลมาครอบครองแล้วทำให้เกิดการได้ประตู จำนวนการส่งบอลก่อนการได้ประตู เวลาของการครอบครองบอลก่อนการได้ประตู และการทำประตูจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ วิเคราะห์จาก 171 ประตู ใน 64 เกมการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 เฉลี่ย 2.67 ประตูต่อเกม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประตูที่ได้ในช่วง 15 นาทีสุดท้ายของการแข่งขันจะมากกว่าช่วงเวลา 15 นาทีช่วงอื่น ๆ และจากการเปรียบเทียบ ประตูจำนวนมากเกิดขึ้นในช่วงทดเวลาบาดเจ็บของครึ่งแรกและช่วง 3 นาทีแรกของครึ่งเวลาหลัง

2. ประตูที่เกิดขึ้นในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น คิดเป็นร้อยละ 63.20 และประตูที่เกิดขึ้นจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ คิดเป็นร้อยละ 24.60

3. เทคนิคส่วนใหญ่ที่ทำให้ได้ประตูจะใช้ข้างเท้าด้านในและหลังเท้า

4. จำนวนการสัมผัสบอลของผู้ทำประตู มากกว่าร้อยละ 50.00 ของประตูในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นและการเริ่มต้นเล่นใหม่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสบอลจังหวะเดียว อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 16.70 ของประตูที่ทำได้ในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นมาจากการสัมผัสบอล 4 จังหวะ หรือมากกว่า ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของผู้เล่นที่มีความสามารถในการเลี้ยงลูกหรือไปกับบอล เพื่อสร้างสรรค์โอกาสในการทำประตูและเช่นเดียวกัน ความสามารถเฉพาะตัวจะเป็นส่วนสำคัญในการได้ประตูซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น

5. ประตูที่เกิดขึ้นจากการแย่งบอลมาครอบครองจะเกิดขึ้นในแดนป้องกันมากกว่าแดนรุก

6. จำนวนการส่งบอลก่อนการได้ประตูที่เกิดขึ้นในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นอยู่ที่ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.30

7. เวลาของการครอบครองบอลก่อนการได้ประตู อยู่ในช่วง 6-10 วินาที คิดเป็นร้อยละ 25.90

8. ประตูที่เกิดขึ้นจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ 42 ลูก มาจากการเตะโทษจังหวะเดียวและสองจังหวะ (Free Kick) คิดเป็นร้อยละ 50.00 มาจากการเตะจากมุม (Corner Kick) คิดเป็นร้อยละ 47.60 และมาจากการทุ่มลูกเข้าเล่น (Throw In) คิดเป็นร้อยละ 2.40

(Mouron, 2014) ได้ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการทำประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรป ปี 2012 ณ ประเทศโปแลนด์-ยูเครน โดยนำเครื่องวิเคราะห์ทางการกีฬามาช่วยในการวิเคราะห์เกมการแข่งขันทั้งหมด 31 เกม จำนวนการทำประตู 76 ประตู

ผลการวิจัยพบว่า

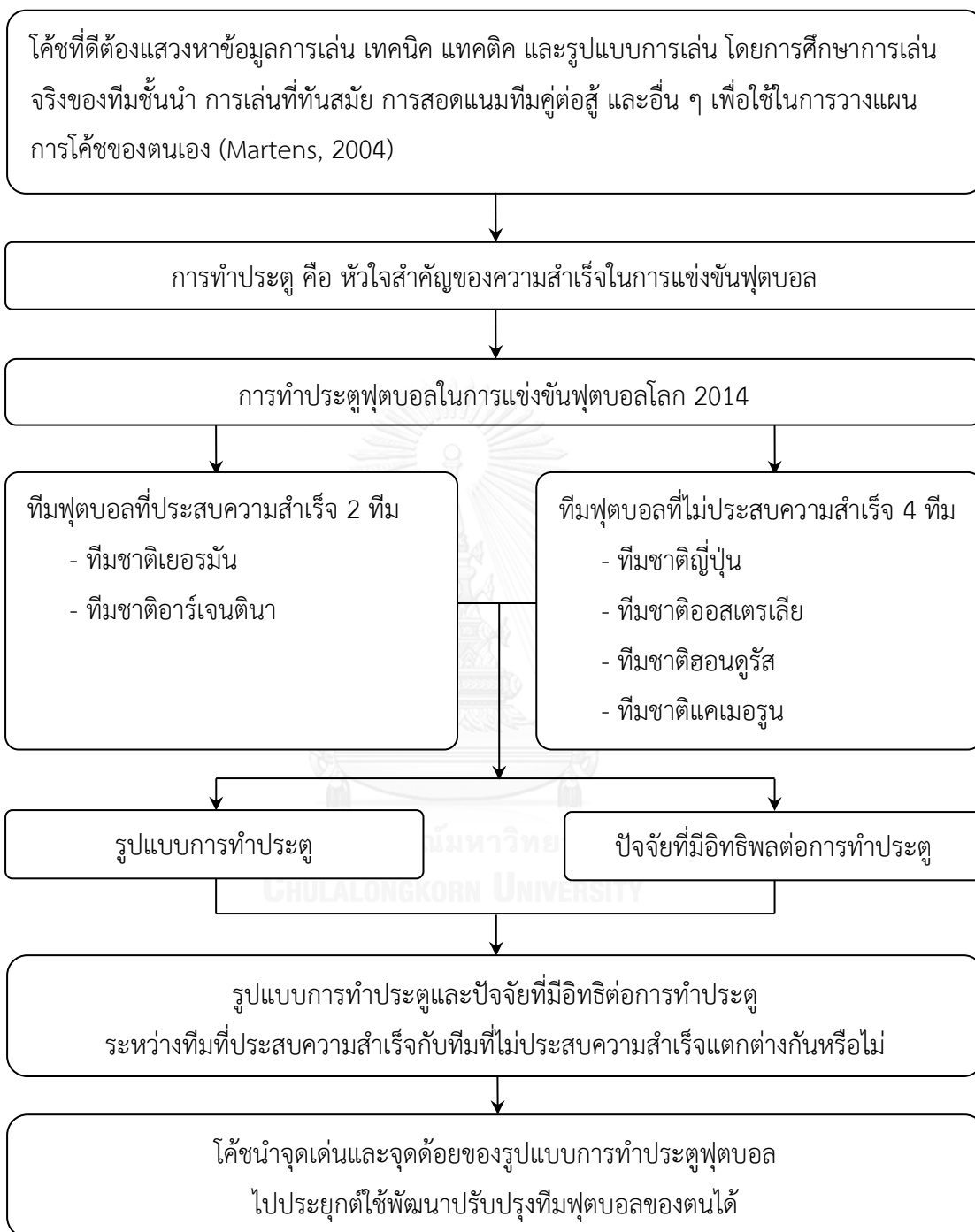
1. การทำประตูจะเกิดขึ้นในครึ่งเวลาหลัง คิดเป็น 57.9% และการทำประตูส่วนใหญ่จะเกิดในช่วง 15 นาทีสุดท้ายของการแข่งขัน และการได้ประตูแรกมีความสำคัญต่อผลการแข่งขัน

2. การทำประตูได้ส่วนใหญ่การยิงประตูขณะที่บอลอยู่ในการเล่น (Open Plays) คิดเป็น 72.4% และ การทำประตูได้จากการเริ่มต้นเล่นใหม่ (Set Plays) คิดเป็นร้อยละ 27.6% โดยมาจากลูกเตะมุมและการเตะโทษ

3. พื้นที่ในการบุกมีผลต่อการได้ประตู คิดเป็น 56.6% โดยครอบคลุมพื้นที่ครึ่งหนึ่งของพื้นที่การบุก และการได้ประตูส่วนใหญ่มาจากการโยนบอลจากด้านข้าง คิดเป็น 43.7% ในขณะที่พื้นที่ในการทำประตูมากกว่า 90% อยู่ในเขตโทษและพื้นที่ระหว่างจุดโทษกับเขตประตู คิดเป็นร้อยละ 42.1%

4. เกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนการทำประตูที่ทำได้ เป็นการยิงที่ปราศจากแรงกดดันจากฝ่ายรับ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014” เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ทีมฟุตบอลทีมชาติที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 (FIFA World Cup 2014) รอบชิงชนะเลิศ ระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน ถึง วันที่ 13 กรกฎาคม 2014 ณ ประเทศบราซิล จำนวน 32 ทีม ได้แก่ ทีมชาติบราซิล ทีมชาติโครเอเชีย ทีมชาติเม็กซิโก ทีมชาติแคเมอรูน ทีมชาติสเปน ทีมชาติเนเธอร์แลนด์ ทีมชาติชิลี ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติโคลัมเบีย ทีมชาติกรีซ ทีมชาติไอวอรีโคสต์ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติอุรุกวัย ทีมชาติคอสตาริกา ทีมชาติอังกฤษ ทีมชาติสวีตเซอร์แลนด์ ทีมชาติอิตาลี ทีมชาติเอกวาดอร์ ทีมชาติฝรั่งเศส ทีมชาติฮอนดูรัส ทีมชาติบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติอิหร่าน ทีมชาติไนจีเรีย ทีมชาติเยอรมนี ทีมชาติโปรตุเกส ทีมชาติสหรัฐอเมริกา ทีมชาติกานา ทีมชาติเบลเยียม ทีมชาติรัสเซีย และทีมชาติเกาหลีใต้

Group A	Brazil	Croatia	Mexico	Cameroon
Group B	Spain	Netherlands	Chile	Australia
Group C	Colombia	Greece	Côte d'Ivoire	Japan
Group D	Uruguay	Costa Rica	England	Italy
Group E	Switzerland	Ecuador	France	Honduras
Group F	Argentina	Iran	Nigeria	Bosnia and Herzegovina
Group G	Germany	Portugal	Ghana	USA
Group H	Belgium	Algeria	Russia	Korea Republic

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน โดยการศึกษาจากเทปบันทึกภาพการแข่งขันกีฬาฟุตบอลรายการฟุตบอลโลก 2014 (FIFA World Cup 2014) ระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน ถึง วันที่ 13 กรกฎาคม 2014 ณ ประเทศบราซิล ซึ่งเป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนำเทปบันทึกภาพการแข่งขันของทีมที่ประสบความสำเร็จ เปรียบเทียบกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันรวมทั้งสิ้นจำนวน 6 ทีม ทีมที่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมที่ได้อันดับ 1 และอันดับ 2 ได้แก่ ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติอาร์เจนตินา จำนวน 13 เกม และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ หมายถึง ทีมฟุตบอลที่ได้คะแนนรวมต่ำสุดในแต่ละกลุ่มของการแข่งขันรอบแรก จำนวน 4 ทีม ได้แก่ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน จำนวน 12 เกม รวมทั้งหมด 25 เกม

การแข่งขันในรอบ 32 ทีม (รอบแรก)

เกมการแข่งขัน	วันที่
ทีมชาติเม็กซิโก กับ ทีมชาติแคเมอรูน	13 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติชิลี กับ ทีมชาติออสเตรเลีย	13 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติไอวอรีโคสต์ กับ ทีมชาติญี่ปุ่น	14 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติฝรั่งเศส กับ ทีมชาติฮอนดูรัส	15 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	15 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติโปรตุเกส	16 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติออสเตรเลีย กับ ทีมชาติเนเธอร์แลนด์	18 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติแคเมอรูน กับ ทีมชาติโครเอเชีย	18 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติญี่ปุ่น กับ ทีมชาติกรีซ	19 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติฮอนดูรัส กับ ทีมชาติเอกวาดอร์	20 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติอิหร่าน	21 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติกานา	21 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติออสเตรเลีย กับ ทีมชาติสเปน	23 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติแคเมอรูน กับ ทีมชาติบราซิล	23 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติญี่ปุ่น กับ ทีมชาติโคลัมเบีย	24 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติไนจีเรีย กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา	25 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติฮอนดูรัส กับ ทีมชาติสวิตเซอร์แลนด์	25 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติสหรัฐอเมริกา กับ ทีมชาติเยอรมัน	26 มิถุนายน ค.ศ.2014

การแข่งขันในรอบ 16 ทีม

ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติแอลจีเรีย	30 มิถุนายน ค.ศ.2014
ทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติสวีตเซอร์แลนด์	1 กรกฎาคม ค.ศ.2014

การแข่งขันในรอบ 8 ทีม

ทีมชาติฝรั่งเศส กับ ทีมชาติเยอรมัน	4 กรกฎาคม ค.ศ.2014
ทีมชาติอาร์เจนตินา กับ ทีมชาติเบลเยียม	5 กรกฎาคม ค.ศ.2014

การแข่งขันในรอบรองชนะเลิศ

ทีมชาติบราซิล กับ ทีมชาติเยอรมัน	8 กรกฎาคม ค.ศ.2014
ทีมชาติเนเธอร์แลนด์ กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา	9 กรกฎาคม ค.ศ.2014

การแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศ

ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา	13 กรกฎาคม ค.ศ.2014
---------------------------------------	---------------------

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

ในการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูฟุตบอล โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานเพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1, 2, 3 และ 4 ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานการวิจัยที่ 1 รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ตัวแปรต้น คือ ทีมที่ประสบผลสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบผลสำเร็จ

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู

สมมุติฐานการวิจัยที่ 2 รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ตัวแปรต้น คือ ทีมที่ประสบผลสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบผลสำเร็จ

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

สมมุติฐานการวิจัยที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.5 เทคนิคในการยิงประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ตัวแปรต้น คือ ทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตัวแปรตาม คือ เทคนิคในการยิงประตูส่งผลต่อรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.6 แทคติคในการทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ตัวแปรต้น คือ ทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตัวแปรตาม คือ แทคติคในการทำประตูส่งผลต่อรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ตัวแปรต้น คือ ทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตัวแปรตาม คือ ช่วงเวลาในการยิงประตูส่งผลต่อรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตารางการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)
2. กล้องรับสัญญาณดิจิทัลทีวี
3. ฮาร์ดดิสก์สำหรับเก็บบันทึกไฟล์การแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติอาร์เจนตินา จำนวน 13 เกม และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน จำนวนรวม 12 เกม รวมทั้งสิ้น 25 เกม
4. เครื่องคอมพิวเตอร์
5. โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 (โปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นสูงที่ใช้ในการวิเคราะห์การแข่งขันกีฬา)
6. โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows Version 17

ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ได้แก่ ทักษะ เทคนิค แทคติก กลยุทธ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล กติกาการแข่งขัน รวมทั้งรูปแบบในการทำประตูและปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. วิเคราะห์สาระของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูจากข้อมูลเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้สาระสำคัญในการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 คือ รูปแบบการทำประตู 2 ลักษณะ คือ Open Plays และ Set Plays รวม 20 รูปแบบ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู 7 ปัจจัย เพื่อเป็นกรอบการวิจัยในการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

3. จัดหากุ่มตัวอย่างจากการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จัดหาเทปบันทึกการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 6 ทีม ได้แก่ ทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติเยอรมัน และทีมชาติอาร์เจนตินา จำนวน 13 เกม ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน จำนวน 12 เกม รวมทั้งสิ้น 25 เกม

4. ศึกษาวิธีการเก็บข้อมูลด้วยโปรแกรม Focus X2 กำหนดรูปแบบเทมเพลท (Template) และสร้างรูปแบบเทมเพลท (Template) เพื่อใช้ในการบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรม Focus X2 เพื่อที่จะใช้บันทึกข้อมูลที่วิเคราะห์ผ่านโปรแกรม Focus X2 จากนั้นนำไฟล์บันทึกภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำนวน 25 เกม มาแปลงข้อมูลให้เป็นไฟล์นามสกุลเอวีไอ (AVI) เพื่อที่จะนำมาใช้เปิดดูภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ผ่านคอมพิวเตอร์โดยผ่านโปรแกรม Focus X2

5. เปิดไฟล์เทปบันทึกภาพการแข่งขันที่ทำการศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านโปรแกรม Focus X2 โดยการยิงประตู 1 ครั้ง ผู้วิจัยจะทำการพิจารณาจากภาพที่ปรากฏโดยการวิเคราะห์ รูปแบบการทำประตูที่นักกีฬาแสดงออก รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในแต่ละครั้งตามรูปแบบเทมเพลท (Template) ที่ได้กำหนดไว้จนครบทุกเงื่อนไข โดยการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเป็นผู้ทำการวิเคราะห์ด้วยตนเอง โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสาร ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล (ในขั้นตอนที่ 1) ซึ่งรูปแบบการทำประตูแต่ละรูปแบบและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู จะมีคำจำกัดความและคำจำกัดความที่แตกต่างกัน จึงสามารถจำแนกความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู โดยในการยิงประตู 1 ครั้ง ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ จำแนก และบันทึกผลตามรูปแบบเทมเพลท (Template) ที่กำหนดไว้ดังนี้ รูปแบบการทำประตู 20 รูปแบบ และ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู จำนวน 7 ปัจจัย เมื่อวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลครบตามรูปแบบของ เทมเพลท (Template) แล้วจึงเริ่มวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลรูปแบบการยิงประตูและปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการทำประตูครั้งต่อไป จนครบทุกครั้งจนกระทั่งจบการแข่งขัน

6. นำข้อมูลที่ทำกรวิเคราะห์จากโปรแกรม Focus X2 มาบันทึกผลและโอนย้ายข้อมูลเข้าสู่ โปรแกรม SPSS Version 17 วิเคราะห์ค่าทางสถิติขั้นสูง ทำการจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจง ความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำมาเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ 2 ส่วน มีดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดย แสดงข้อมูลเป็นตารางความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงข้อมูล ความสำเร็จของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในการแข่งขัน

ฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล ของทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ ทีมชาติเยอรมัน และทีมชาติ อาร์เจนตินา ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และ ทีมชาติแคเมอรูน ดังนี้

1.1 เปรียบเทียบรูปแบบการทำประตู

1.1.1 เปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู

1.1.2 เปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

1.2 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู

1.2.1 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู

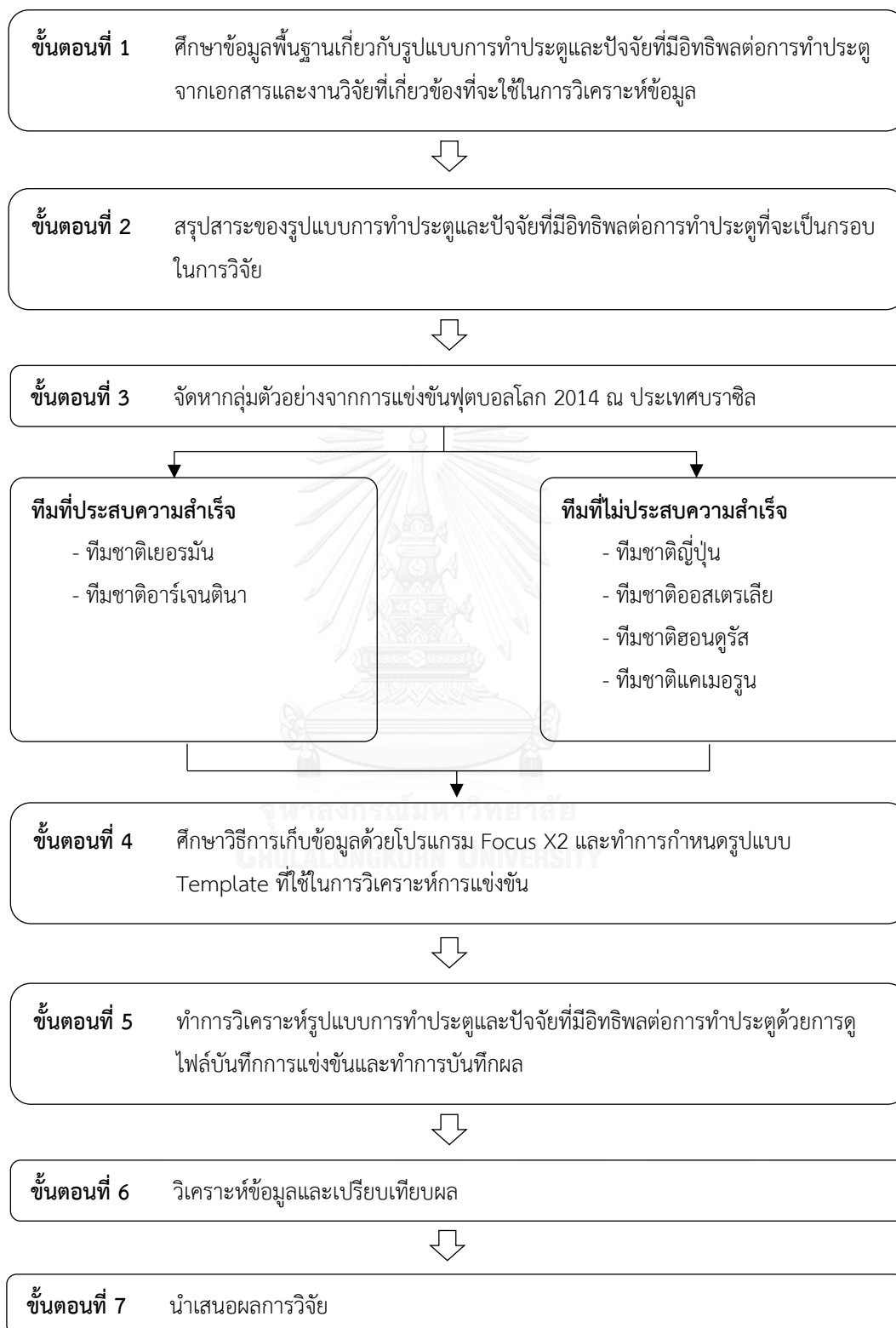
1.2.2 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

2. เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Non-parametric Statistics)

2.1 เปรียบเทียบความถี่ของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู ด้วยสถิติ The Mann-Whitney U Test ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบอยู่ในมาตราอันดับ (Ordinal Scale) กำหนดความ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบความถี่ของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ แตกต่างกันด้วยสถิติ The Friedman Test ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบอยู่ในมาตราอันดับ (Ordinal Scale) กำหนด ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แผนผังและขั้นตอนในการทำวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

“การศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการทำประตูฟุตบอลในกีฬาฟุตบอลจากตำราวิชาการ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์สาขาต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ที่ชัดเจน ครอบคลุมกับงานวิจัยที่ทำการศึกษานั้นได้ รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ครบถ้วนเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลตามกระบวนการตามสถิติ โดยจัดหมวดหมู่ แยกประเภทของรูปแบบการทำประตู และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตู แสดงค่าสถิติแบบพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการทำประตูฟุตบอล โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตู โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) แสดงข้อมูลเป็นตารางความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงข้อมูลรูปแบบการทำประตูฟุตบอล และเปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้การทดสอบ The Mann-Whitney U Test และ สถิติทดสอบ The Friedman Test เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในแต่ละรูปแบบ

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) แสดงข้อมูลเป็นตารางความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตู โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การทดสอบ The Mann-Whitney U Test และ สถิติทดสอบ The Friedman Test เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในแต่ละรูปแบบ

ตอนที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการทำประตูฟุตบอล

1.1 รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยม	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	158	23.41	87	22.48	71	24.65
การเตะจากมุม (Corner kick)	97	14.37	51	13.18	46	15.97
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	77	11.41	36	9.30	41	14.24
การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	70	10.37	47	12.14	23	7.99
การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	60	8.89	32	8.27	28	9.72
การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	51	7.56	38	9.82	13	4.51
การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	44	6.52	30	7.75	14	4.86
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	41	6.07	18	4.65	23	7.99
การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	38	5.63	23	5.94	15	5.21
การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	10	1.48	8	2.07	2	0.69
การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	8	1.19	6	1.55	2	0.69
การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	8	1.19	6	1.55	2	0.69
การทุ่ม (Throw-in)	6	0.89	1	0.26	5	1.74
การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	2	0.29	1	0.26	1	0.35
การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	2	0.29	1	0.26	1	0.35
การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	2	0.29	1	0.26	1	0.35
การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	1	0.15	1	0.26	0	-
การเตะเริ่มเล่น (Kick off)	0	-	0	-	0	-
การเตะจากประตู (Goal kick)	0	-	0	-	0	-
การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)	0	-	0	-	0	-
รวม	675	100.00	387	100.00	288	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ในภาพรวมของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 675 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 158 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.41 รองลงมาคือ การเตะจากมุม (Corner kick) จำนวน 97 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.37 และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.41 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 387 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.48 รองลงมาคือ การเตะจากมุม (Corner kick) จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.18 และการส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.14 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 288 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.65 รองลงมาคือ การเตะจากมุม (Corner kick) จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.97 และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.24 ตามลำดับ

1.2 รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ		ทีมที่ไม่ประสบ	
			ความสำเร็จ		ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	8	24.25	6	23.08	2	28.55
การเตะจากมุม (Corner kick)	4	12.12	4	15.38	0	-
การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	4	12.12	4	15.38	0	-
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	3	9.09	3	11.54	0	-
การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	3	9.09	2	7.69	1	14.30
การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	2	6.06	2	7.69	0	-
การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	2	6.06	2	7.69	0	-
การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	2	6.06	1	3.85	1	14.30
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	2	6.06	0	-	2	28.55
การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	1	3.03	1	3.85	0	-
การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	1	3.03	1	3.85	0	-
การทุ่ม (Throw-in)	1	3.03	0	-	1	14.30
การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	0	-	0	-	0	-
การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	0	-	0	-	0	-
การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	0	-	0	-	0	-
การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	0	-	0	-	0	-
การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	0	-	0	-	0	-
การเตะเริ่มเล่น (Kick off)	0	-	0	-	0	-
การเตะจากประตู (Goal kick)	0	-	0	-	0	-
การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่า รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ในภาพรวมของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.25 รองลงมาคือ การเตะจากมุม (Corner kick) กับ การยิงประตูซ้ำ (Rebound) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.12 และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) กับ การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 รองลงมาคือ การเตะจากมุม (Corner kick) กับ การยิงประตูซ้ำ (Rebound) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) กับ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55 รองลงมาคือ การส่งลูกตัดหลัง (Cut back), การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) และการทุ่ม (Throw-in) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.30 ตามลำดับ

1.3 รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบ		ทีมที่ไม่ประสบ	
			ความสำเร็จ		ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	38	17.19	24	16.78	14	17.95
การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	27	12.22	20	13.99	7	8.97
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	25	11.31	9	6.29	16	20.51
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	23	10.41	11	7.69	12	15.38
การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	22	9.95	15	10.49	7	8.97
การเตะจากมุม (Corner kick)	20	9.05	12	8.39	8	10.26
การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	16	7.24	13	9.09	3	3.85
การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	16	7.24	12	8.39	4	5.13
การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	11	4.98	9	6.29	2	2.56
การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	7	3.17	7	4.90	0	-
การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	5	2.26	4	2.80	1	1.28
การฟุ่ม (Throw-in)	4	1.81	1	0.70	3	3.85
การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	2	0.91	2	1.40	0	-
การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	2	0.91	1	0.70	1	1.28
การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	1	0.45	1	0.70	0	-
การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	1	0.45	1	0.70	0	-
การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	1	0.45	1	0.70	0	-
การเตะเริ่มเล่น (Kick off)	0	-	0	-	0	-
การเตะจากประตู (Goal kick)	0	-	0	-	0	-
การเตะโทษโดยอ้อม (Indirect free kick)	0	-	0	-	0	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่า รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ในภาพรวมของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.19 รองลงมาคือ การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.22 และการส่งบอลระยะไกล (Long pass) จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.31 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.78 รองลงมาคือ การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.99 และการส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.49 ตามลำดับ

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51 รองลงมาคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตู โดยนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงความถี่ และค่าร้อยละ

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบ

ความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

2.1.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ตำแหน่งของผู้เล่น ที่ทำประตูที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองหน้า	24	72.70	18	69.24	6	85.71
กองกลาง	5	15.20	4	15.38	1	14.29
กองหลัง	4	12.10	4	15.38	0	-
ผู้รักษาประตู	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.70 รองลงมาคือ กองกลาง จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 และกองหลัง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.10 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.24 รองลงมาคือ กองกลางและกองหลัง จำนวนอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ กองกลาง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.1.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกัน ทำประตูที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองกลาง	16	48.50	15	57.69	1	14.29
กองหน้า	12	36.40	10	38.46	2	28.57
กองหลัง	5	15.10	1	3.85	4	57.14
ผู้รักษาประตู	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาคือ กองหน้า จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.40 และกองหลัง จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.10 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69 รองลงมาคือ กองหน้า จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 และกองหลัง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองหลัง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ กองหน้า จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และกองกลาง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.1.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตู

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พื้นที่ที่ใช้ทำประตู ที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่ภายในเขตประตู	19	57.60	17	65.38	2
พื้นที่ภายในเขตโทษ	7	21.20	5	19.23	2	28.57
พื้นที่นอกเขตโทษ	5	15.20	3	11.54	2	28.57
จุดโทษ	2	6.00	1	3.85	1	14.29
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมาคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.20 และพื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.38 รองลงมาคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 และพื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ และพื้นที่นอกเขตโทษ มีจำนวนเท่ากัน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือ จุดโทษ จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.1.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่ภายในเขตโทษ	13	39.40	11	42.31	2	28.55
พื้นที่ในการครอสบอลด้านซ้าย	6	18.20	5	19.23	1	14.29
พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	5	15.20	4	15.38	1	14.29
พื้นที่ในการครอสบอลด้านขวา	5	15.20	4	15.38	1	14.29
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	2	6.00	1	3.85	1	14.29
พื้นที่ในแดนรับ	1	3.00	0	-	1	14.29
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	1	3.00	1	3.85	0	-
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	0	-	0	-	0	-
พื้นที่ภายในเขตประตู	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ พื้นที่ในการครอสบอลด้านซ้าย จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.20 พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ และพื้นที่ในการครอสบอลด้านขวามีจำนวนเท่ากัน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 รองลงมาคือ พื้นที่ในการครอสบอลด้านซ้าย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ และพื้นที่ในการครอสบอลด้านขวามีจำนวนเท่ากัน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55 รองลงมาคือ พื้นที่ในการครอส

บอลด้านซ้าย พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับมีจำนวนเท่ากัน จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.1.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

เทคนิคในการยิงประตู ที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน	15	45.50	13	50.00	2	28.57
การยิงด้วยหลังเท้า	12	36.40	9	34.62	3	42.86
การยิงด้วยการโหม่ง	6	18.20	4	15.38	2	28.57
การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยลูกชีพ	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยหัวเข่า	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยการฮาล์ฟวอลเลย์	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยการวอลเลย์	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่า เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.40 และการยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.20 ตามลำดับ

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62 และการยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน และการยิงด้วยการโหม่ง มีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตามลำดับ

2.1.6 แทคติกในการทำประตู

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของแทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

แทคติกในการทำประตู ที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การหาพื้นที่ว่าง	13	39.40	10	38.46	3	42.86
การตั้งเตะลูก	8	24.20	7	26.92	1	14.29
การส่งแล้วเคลื่อนที่	5	15.20	5	19.23	0	-
การส่งผ่านบอลยาว	4	12.10	2	7.69	2	28.56
การเล่นด้านกว้าง	2	6.10	1	3.85	1	14.29
การครอบครองบอล	1	3.00	1	3.85	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงว่า แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ การตั้งเตะลูก จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.20 และการส่งแล้วเคลื่อนที่ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.20 ตามลำดับ

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาคือ การตั้งเตะลูก จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 และการส่งแล้วเคลื่อนที่ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 ตามลำดับ

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และการตั้งเตะลูก กับ การเล่นด้านกว้าง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.1.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ช่วงเวลาในการยิงประตู ที่ได้ประตู	รวม		ทีมที่ประสบความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นาทีที่ 16 - 30	7	21.20	4	15.38	3	42.86
นาทีที่ 1 - 15	6	18.20	6	23.08	0	-
นาทีที่ 46 - 60	4	12.10	3	11.54	1	14.29
นาทีที่ 31 - 45	3	9.10	1	3.85	2	28.56
นาทีที่ 61 - 75	3	9.10	3	11.54	0	-
นาทีที่ 106 - 120	3	9.10	3	11.54	0	-
นาทีที่ 76 - 90	2	6.10	2	7.69	0	-
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก	2	6.10	1	3.85	1	14.29
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งหลัง	2	6.10	2	7.69	0	-
นาทีที่ 91 - 105	1	2.90	1	3.84	0	-
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษ ครั้งแรก	0	-	0	-	0	-
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษ ครั้งหลัง	0	-	0	-	0	-
รวม	33	100.00	26	100.00	7	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.20 รองลงมาคือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.20 และ นาทีที่ 46 - 60 จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.10 ตามลำดับ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 รองลงมาคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และ นาทีที่ 46 - 60, นาทีที่ 61 - 75 และ นาทีที่ 106 - 120 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 ตามลำดับ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ นาทีที่ 31 - 45 จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และ นาทีที่ 46 - 60 กับ ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

2.2.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ตำแหน่งของผู้เล่น ที่ทำประตูเข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองหน้า	123	55.70	87	60.84	36	46.15
กองกลาง	65	29.40	41	28.67	24	30.77
กองหลัง	33	14.90	15	10.49	18	23.08
ผู้รักษาประตู	0	-	0	-	0	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูเข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.70 รองลงมาคือ กองกลาง จำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.40 และ กองหลัง จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.90 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูเข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.84 รองลงมาคือ กองกลาง จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.67 และกองหลัง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.49 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูเข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า

จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือ กองกลาง จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 และกองหลัง จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 ตามลำดับ

2.2.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองกลาง	99	44.80	72	50.35	27	34.62
กองหน้า	78	35.30	51	35.66	27	34.62
กองหลัง	44	19.90	20	13.99	24	30.76
ผู้รักษาประตู	0	-	0	-	0	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 99 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.80 รองลงมาคือ กองหน้า จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.30 และกองหลัง จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.90 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูเข้าที่กรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.35 รองลงมาคือ กองหน้า จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.66 และกองหลัง จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.99 ตามลำดับ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า กับ กองกลาง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62 รองลงมาคือ กองหลัง จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.76 ตามลำดับ

2.2.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตู

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พื้นที่ที่ใช้ทำประตู ที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	พื้นที่ภายในเขตโทษ	117	52.94	82	57.34	35
พื้นที่นอกเขตโทษ	77	34.84	41	28.67	36	46.15
พื้นที่ภายในเขตประตู	25	11.31	19	13.29	6	7.69
จุดโทษ	2	0.91	1	0.70	1	1.29
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาคือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.84 และพื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.31 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 82 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.34 รองลงมาคือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.67 และพื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.29 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.87 และพื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

2.2.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	47	21.27	33	23.08	14	17.95
พื้นที่ภายในเขตโทษ	43	19.46	34	23.78	9	11.54
พื้นที่ในการคrosseบอลด้านขวา	37	16.74	28	19.58	9	11.54
พื้นที่ในการคrosseบอลด้านซ้าย	35	15.84	14	9.79	21	26.92
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	31	14.03	19	13.29	12	15.38
พื้นที่ในแดนรับ	13	5.88	4	2.80	9	11.55
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	7	3.17	5	3.49	2	2.56
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	7	3.17	5	3.49	2	2.56
พื้นที่ภายในเขตประตู	1	0.44	1	0.70	0	0.00
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.27 รองลงมาคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.46 และพื้นที่ในการคrosseบอลด้านขวา จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.74 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.78 รองลงมาคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 และพื้นที่ในการคrosseบอลด้านขวา จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.58 ตามลำดับ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ในการคrosseบอลด้านซ้าย จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมา

คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 และพื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลางคือ จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38

2.2.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

เทคนิคในการยิงประตู ที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การยิงด้วยหลังเท้า	92	41.60	59	41.26	33	42.31
การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน	88	39.80	58	40.56	30	38.46
การยิงด้วยการโหม่ง	36	16.30	21	14.69	15	19.23
การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	4	1.80	4	2.80	0	-
การยิงด้วยการวอลเลย์	1	0.50	1	0.69	0	-
การยิงด้วยลูกชีพ	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยหัวเกือก	0	-	0	-	0	-
การยิงด้วยการฮาล์ฟวอลเลย์	0	-	0	-	0	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงว่า เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 88 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.80 และการยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.30 ตามลำดับ

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.26 รองลงมาคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.56 และการยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.69 ตามลำดับ

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูมากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 รองลงมาคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 และการยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 ตามลำดับ

2.2.6 แทคติกในการทำประตู

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

แทคติกในการทำประตู ที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การหาพื้นที่ว่าง	81	36.70	52	36.36	29	37.18
การส่งผ่านบอลยาว	45	20.40	24	16.78	21	26.92
การตั้งเตะลูก	40	18.10	21	14.69	19	24.36
การส่งแล้วเคลื่อนที่	36	16.30	31	21.68	5	6.41
การเล่นด้านกว้าง	14	6.30	10	6.99	4	5.13
การครอบครองบอล	5	2.20	5	3.50	-	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่า แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 81 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมาคือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.40 และการตั้งเตะลูก จำนวน 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.10 ตามลำดับ

แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ การส่งแล้วเคลื่อนที่ จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.68 และการส่งผ่านบอลยาว จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.78 ตามลำดับ

แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง แทคติกในการทำประตูมากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.18 รองลงมาคือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 และการตั้งเตะลูก จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.36 ตามลำดับ

2.2.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

ช่วงเวลาในการยิงประตู ที่เข้ากรอบประตู	รวม		ทีมที่ประสบ ความสำเร็จ		ทีมที่ไม่ประสบ ความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นาทีที่ 1 - 15	38	17.19	25	17.48	13	16.67
นาทีที่ 46 - 60	38	17.19	22	15.38	16	20.51
นาทีที่ 16 - 30	37	16.74	21	14.69	16	20.51
นาทีที่ 31 - 45	30	13.57	21	14.69	9	11.54
นาทีที่ 76 - 90	29	13.12	18	12.59	11	14.10
นาทีที่ 61 - 75	24	10.86	14	9.79	10	12.82
นาทีที่ 106 - 120	10	4.52	10	6.99	-	-
นาทีที่ 91 - 105	8	3.62	8	5.59	-	-
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก	4	1.82	2	1.40	2	2.56
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง	3	1.37	2	1.40	1	1.29
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อ เวลาพิเศษครั้งแรก	0	-	0	-	0	-
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อ เวลาพิเศษครึ่งหลัง	0	-	0	-	0	-
รวม	221	100.00	143	100.00	78	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 กับ นาทีที่ 46 - 60 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.19 รองลงมาคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.74 และ นาทีที่ 31 - 45 จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.57 ตามลำดับ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบ ความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.48 รองลงมาคือ นาทีที่ 46 - 60 จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และ นาทีที่ 16 - 30 กับ นาทีที่ 31 - 45 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.69 ตามลำดับ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ไม่ ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูมากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 กับ

นาทีก่อนที่ 46 - 60 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51 รองลงมาคือ นาทีก่อนที่ 1 - 15 จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ นาทีก่อนที่ 76 - 90 จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการกระทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

3.1 การเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการกระทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

3.1.1 รูปแบบการกระทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการกระทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

รูปแบบการกระทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	6	23.08	1	2	28.55	1
การเตะจากมุม (Corner kick)	4	15.38	2	0	-	-
การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	4	15.38	2	0	-	-
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	3	11.54	3	0	-	-
การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	2	7.69	4	1	14.30	2
การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	1	3.85	5	1	14.30	2
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	0	-	-	2	28.55	1
การทุ่ม (Throw-in)	0	-	-	1	14.30	2

จากตารางที่ 18 แสดงว่า รูปแบบการกระทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

รูปแบบการกระทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับที่ 2 คือ การเตะจากมุม (Corner kick) กับ การยิงประตูซ้ำ (Rebound) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับที่ 3 คือ การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีเพียงสองอันดับ อันดับที่ 1 คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) กับ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55 และอันดับที่ 2 คือ การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) และการทุ่ม (Throw-in) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.30

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การส่งลูกจากด้านข้าง Crossing) ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกัน คือ การเตะจากมุม (Corner kick) การยิงประตูซ้ำ (Rebound) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) และการทุ่ม (Throw-in)

3.1.2 รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	24	16.78	1	14	17.95	2
การส่งลูกชิง (Wall pass)	20	13.99	2	7	8.97	5
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	9	6.29	7	16	20.51	1
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	11	7.69	6	12	15.38	3
การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	15	10.49	3	7	8.97	5

จากตารางที่ 19 แสดงว่า รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.78 อันดับที่ 2 คือ การส่งลูกชิง (Wall pass) จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.99 และอันดับที่ 3 คือ การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.49

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51 อันดับที่ 2 คือ การส่งลูก

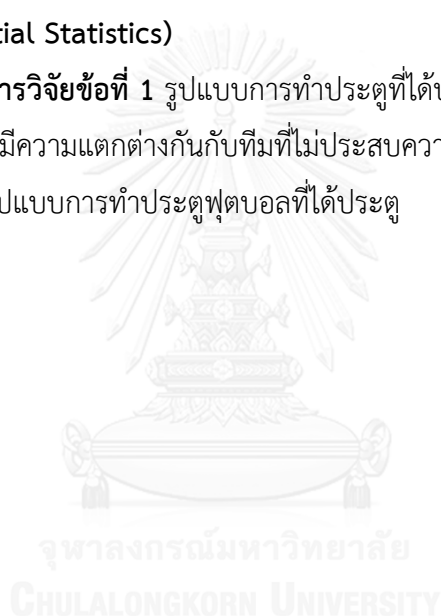
จากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 และอันดับที่ 3 คือ การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันนั้นไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) และการส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)

3.2 การเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกันกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

3.2.1 รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู

ตารางที่ 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความถี่ของการใช้รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ทีม	รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	6	16.83	-0.20	0.84
	การเตะจากมุม (Corner kick)	4			
	การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	3			
	การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	1			
	การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	0			
	การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	2			
	การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	2			
	การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	0			
	การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	2			
	การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	4			
	การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	1			
	การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	0			
	การทุ่ม (Throw-in)	0			
	การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	1			
	การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	0			
	การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	0			
	การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	0			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	2	17.64		
	การเตะจากมุม (Corner kick)	0			
	การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	0			
	การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	0			
	การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	0			
	การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	1			
	การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	0			
	การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	2			
	การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	0			
	การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	0			
	การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	0			
	การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	0			
	การทุ่ม (Throw-in)	1			
	การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	1			
	การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	0			
	การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	0			
	การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	0			

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ไม่มีความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกันกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

3.2.2 รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความถี่ของการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ทีม	รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	24	104.66	-2.00	0.04*
	การเตะจากมุม (Corner kick)	12			
	การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	7			
	การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	11			
	การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	9			
	การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	12			
	การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	20			
	การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	4			
	การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	15			
	การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	1			
	การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	9			
	การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	13			
	การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	2			
	การทุ่ม (Throw-in)	1			
	การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมาying (Overlap run)	1			
	การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	1			
	การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	14	122.62		
	การเตะจากมุม (Corner kick)	8			
	การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	0			
	การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	12			
	การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	2			
	การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	4			
	การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	7			
	การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	1			
	การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	7			
	การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	1			
	การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	16			
	การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	3			
	การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	0			
	การทุ่ม (Throw-in)	3			
	การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมาying (Overlap run)	0			
	การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	0			
	การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	0			

*p < .05

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า มีความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำแนกตามรูปแบบการทำประตู

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีม	จำนวน	Mean Rank	χ^2	p
การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing)	ประสบความสำเร็จ	24	1.68	14.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	14	1.32		
การส่งลูกชิ่ง (Wall pass)	ประสบความสำเร็จ	20	1.63	7.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	7	1.37		
การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)	ประสบความสำเร็จ	15	1.66	7.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	7	1.34		
การยิงระยะไกล (Shooting from long range)	ประสบความสำเร็จ	13	1.59	3.00	0.08
	ไม่ประสบความสำเร็จ	3	1.41		
การส่งลูกตัดหลัง (Cut back)	ประสบความสำเร็จ	12	1.63	4.00	0.04*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	4	1.38		
การเตะจากมุม (Corner kick)	ประสบความสำเร็จ	12	1.70	8.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	8	1.30		
การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)	ประสบความสำเร็จ	11	1.76	12.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	12	1.24		
การเลี้ยงเดี่ยว (Solo)	ประสบความสำเร็จ	9	1.59	2.00	0.15
	ไม่ประสบความสำเร็จ	2	1.41		
การยิงประตูซ้ำ (Rebound)	ประสบความสำเร็จ	7	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0	-		
การส่งบอลระยะไกล (Long pass)	ประสบความสำเร็จ	9	1.82	16.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	16	1.18		
การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks)	ประสบความสำเร็จ	4	1.60	1.00	0.01*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	1	1.40		
การทุ่ม (Throw-in)	ประสบความสำเร็จ	1	1.88	3.00	0.08
	ไม่ประสบความสำเร็จ	3	1.13		
การโต้กลับเร็ว (Counter attack)	ประสบความสำเร็จ	2	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0	-		
การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick)	ประสบความสำเร็จ	1	1.75	1.00	0.31
	ไม่ประสบความสำเร็จ	1	1.25		
การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover)	ประสบความสำเร็จ	1	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0	-		
การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run)	ประสบความสำเร็จ	1	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0	-		
การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass)	ประสบความสำเร็จ	1	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0	-		

*p < .05

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำแนกตามรูปแบบการทำประตู จากจำนวนทั้งหมด 20 รูปแบบ มีรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 รูปแบบ โดยทีมที่ประสบความสำเร็จใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 6 รูปแบบ คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะจากมุม (Corner kick) และการได้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้รูปแบบการทำประตูคือ การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) และการส่งบอลระยะไกล (Long pass) มากกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

4.1 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.1.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 23 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตำแหน่งของผู้เล่น ที่ทำประตูได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
กองหน้า	18	69.24	1	6	85.71	1
กองกลาง	4	15.38	2	1	14.29	2
กองหลัง	4	15.38	2	-	-	-

จากตารางที่ 23 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองหน้า จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.24 อันดับที่ 2 คือ กองกลาง กับ กองหลัง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 ส่วนอันดับที่ 3 ไม่มี

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองหน้า จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.71 และอันดับที่ 2 คือ กองกลาง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนอันดับที่ 3 ไม่มี

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ กองหน้า กับ กองกลาง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองหลัง

4.1.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
กองกลาง	15	57.69	1	1	14.29	3
กองหน้า	10	38.46	2	2	28.57	2
กองหลัง	1	3.85	3	4	57.14	1

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองกลาง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69 อันดับที่ 2 คือ กองหน้า จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 และอันดับที่ 3 คือ กองหลัง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองหลัง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 อันดับที่ 2 คือ กองหน้า จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และอันดับที่ 3 คือ กองกลาง จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีความเหมือนกัน คือ กองกลาง และ ที่แตกต่างกันคือ กองหน้า กับ กองหลัง

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ กองหน้า ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองกลาง กับ กองหลัง

4.1.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตู

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
พื้นที่ภายในเขตโทษ	17	65.38	1	2	28.57	1
พื้นที่นอกเขตโทษ	5	19.23	2	2	28.57	1
พื้นที่ภายในเขตประตู	3	11.54	3	2	28.57	1
จุดโทษ	1	3.58	4	1	14.29	2

จากตารางที่ 25 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.38 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 11.54

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับที่ 2 คือ จุดโทษ จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนอันดับที่ 3 ไม่มี

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่นอกเขตโทษ พื้นที่ภายในเขตประตู และจุดโทษ

4.1.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกัน ทำประตูที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
พื้นที่ภายในเขตโทษ	11	42.31	1	2	28.55	1
พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย	5	19.23	2	1	14.29	2
พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	4	15.38	3	1	14.29	2
พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา	4	15.38	3	1	14.29	2
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	1	3.85	4	1	14.29	2
พื้นที่ในแดนรับ	0	-	-	1	14.29	2

จากตารางที่ 26 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ กับพื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนอันดับที่ 3 ไม่มี

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ กับ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ

4.1.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน	13	50.00	1	2	28.57	2
การยิงด้วยหลังเท้า	9	34.62	2	3	42.86	1
การยิงด้วยการโหม่ง	4	15.38	3	2	28.57	2

จากตารางที่ 27 แสดงว่า เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 อันดับที่ 2 คือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62 และอันดับที่ 3 คือ การยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับที่ 2 คือ การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน กับ การยิงด้วยการโหม่ง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ส่วนอันดับที่ 3 ไม่มี

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่เหมาะสมกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ มีความเหมือนกันคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ และที่มีความแตกต่างกันคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน การยิงด้วยหลังเท้า และการยิงด้วยการโหม่ง

4.1.6 แทคติกในการทำประตู

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของแทคติกในการทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การหาพื้นที่ว่าง	10	38.46	1	3	42.86	1
การตั้งเตะลูก	7	26.92	2	1	14.29	3
การส่งแล้วเคลื่อนที่	5	19.23	3	0	-	-
การส่งผ่านบอลยาว	2	7.69	4	2	28.56	2
การเล่นด้านกว้าง	1	3.85	5	1	14.29	3

จากตารางที่ 28 แสดงว่า แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 อันดับที่ 2 คือ การตั้งเตะลูก จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 และอันดับที่ 3 คือ การส่งแล้วเคลื่อนที่ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับที่ 2 คือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และอันดับที่ 3 คือ การตั้งเตะลูก กับ การเล่นด้านกว้าง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การหาพื้นที่ว่าง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การตั้งเตะลูก การส่งแล้วเคลื่อนที่ การส่งผ่านบอลยาว และการเล่นด้านกว้าง

4.1.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
นาทีที่ 1 - 15	6	23.08	1	0	-	-
นาทีที่ 16 - 30	4	15.38	2	3	42.86	1
นาทีที่ 46 - 60	3	11.54	3	1	14.29	3
นาทีที่ 61 - 75	3	11.54	3	0	-	-
นาทีที่ 106 - 120	3	11.54	3	0	-	-
นาทีที่ 31 - 45	1	3.85	5	2	28.56	2
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก	1	3.85	5	1	14.29	3

จากตารางที่ 29 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 อันดับที่ 2 คือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับที่ 3 คือ นาทีที่ 46 - 60, นาทีที่ 61 - 75 และ นาทีที่ 106 - 120 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 อันดับที่ 2 คือ นาทีที่ 31 - 45 จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และอันดับที่ 3 คือ นาทีที่ 46 - 60 กับ ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ นาทีที่ 46 - 60 ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ นาทีที่ 1 - 15, นาทีที่ 16 - 30, นาทีที่ 61 - 75, นาทีที่ 106 - 120, นาทีที่ 31 - 45 และช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก

4.2 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.2.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
กองหน้า	87	60.84	1	36	46.15	1
กองกลาง	41	28.67	2	24	30.77	2
กองหลัง	15	10.49	3	18	23.08	3

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองหน้า จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.84 อันดับที่ 2 คือ กองกลาง จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.67 และอันดับที่ 3 คือ กองหลัง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.49

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองหน้า จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับที่ 2 คือ กองกลาง จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 และอันดับที่ 3 คือ กองหลัง จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ กองหน้า กองกลาง และ กองหลัง

4.2.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 31 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
กองกลาง	72	50.35	1	27	34.62	1
กองหน้า	51	35.66	2	27	34.62	1
กองหลัง	20	13.99	3	24	30.76	2

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองกลาง จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.35 อันดับที่ 2 คือ กองหน้า จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.66 และอันดับที่ 3 คือ กองหลัง จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.99

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ กองกลาง กับ กองหน้า ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62 อันดับที่ 2 คือ กองหลัง จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.76 ส่วนอันดับ 3 ไม่มี

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ กองกลาง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองหน้า กับ กองหลัง

4.2.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
พื้นที่ภายในเขตโทษ	82	57.34	1	35	44.87	2
พื้นที่นอกเขตโทษ	41	28.67	2	36	46.15	1
พื้นที่ภายในเขตประตู	19	13.29	3	6	7.69	3

จากตารางที่ 32 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 82 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.34 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.67 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 13.29

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.87 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.69

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับเหมือนกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู

4.2.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกัน ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
พื้นที่ภายในเขตโทษ	34	23.78	1	9	11.54	4
พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	33	23.08	2	14	17.95	2
พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา	28	19.58	3	9	11.54	4
พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย	14	9.79	5	21	26.92	1
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	19	13.29	4	12	15.38	3

จากตารางที่ 33 แสดงว่า พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.78 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.58

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 อันดับที่ 2 คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 และอันดับที่ 3 คือ พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย และพื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง

4.2.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 34 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

เทคนิคในการยิงประตู ที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การยิงด้วยหลังเท้า	59	41.26	1	33	42.31	1
การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน	58	40.56	2	30	38.46	2
การยิงด้วยการโหม่ง	21	14.69	3	15	19.23	3
การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	4	2.80	4	-	-	-
การยิงด้วยการวอลเลย์	1	0.70	5	-	-	-

จากตารางที่ 34 แสดงว่า เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.26 อันดับที่ 2 คือ การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.56 และอันดับที่ 3 คือ การยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.69

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 อันดับที่ 2 คือ การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 และอันดับที่ 3 คือ การยิงด้วยการโหม่ง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.23

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การยิงด้วยหลังเท้า การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน และการยิงด้วยการโหม่ง

4.2.6 แทคติกในการทำประตู

ตารางที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

แทคติกในการทำประตู ที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การหาพื้นที่ว่าง	52	36.36	1	29	37.18	1
การส่งแล้วเคลื่อนที่	31	21.68	2	5	6.41	4
การส่งผ่านบอลยาว	24	16.78	3	21	26.92	2
การตั้งเตะลูก	21	14.69	4	19	24.36	3
การเล่นด้านกว้าง	10	6.99	5	4	5.13	5
การครอบครองบอล	5	3.50	6	-	-	-

จากตารางที่ 35 แสดงว่า แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

แทคติกในการทำประตูเข้าที่กรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36 อันดับที่ 2 คือ การส่งแล้วเคลื่อนที่ จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.68 และอันดับที่ 3 คือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.78

แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.18 อันดับที่ 2 คือ การส่งผ่านบอลยาว จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 และอันดับที่ 3 คือ การตั้งเตะลูก จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.36

แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การหาพื้นที่ว่าง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การส่งแล้วเคลื่อนที่ การส่งผ่านบอลยาว และการตั้งเตะลูก

4.2.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 36 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนครั้งและค่าร้อยละของช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ช่วงเวลาในการยิงประตู ที่เข้ากรอบประตู	ทีมที่ประสบความสำเร็จ			ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ		
	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
นาทีที่ 1 - 15	25	17.48	1	13	16.67	2
นาทีที่ 46 - 60	22	15.38	2	16	20.51	1
นาทีที่ 16 - 30	21	14.69	3	16	20.51	1
นาทีที่ 31 - 45	21	14.69	3	9	11.54	5
นาทีที่ 76 - 90	18	12.59	4	11	14.10	3

จากตารางที่ 36 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู 3 อันดับแรกในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ช่วงเวลาในการยิงประตูเข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.48 อันดับที่ 2 คือ นาทีที่ 46 - 60 จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และอันดับที่ 3 คือ นาทีที่ 16 - 30 กับ นาทีที่ 31 - 45 จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.69

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับที่ 1 คือ นาทีที่ 46 - 60 กับ นาทีที่ 16 - 30 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51 อันดับที่ 2 คือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอันดับที่ 3 คือ นาทีที่ 76 - 90 จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.10

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับเหมือนกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกัน คือ นาทีที่ 1 - 15, นาทีที่ 46 - 60, นาทีที่ 16 - 30, นาทีที่ 31 - 45 และนาทีที่ 76 - 90 นาที

4.3 การเปรียบเทียบความถี่ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 และ ข้อที่ 4 ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบรายคู่ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้สถิตินอนพารามेटริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ด้วยการกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

4.3.1.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 37 แสดงผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	กองหน้า	18	17.65	-0.958	0.47
	กองกลาง	4			
	กองหลัง	4			
ไม่ประสบความสำเร็จ	กองหน้า	6	14.57		
	กองกลาง	1			
	กองหลัง	0			

จากตารางที่ 37 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอล		จำนวน	Mean Rank	z	p
	ให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำ	ประตูที่ได้ประตู				
ประสบความสำเร็จ	กองกลาง		15	15.52	-1.855	0.09
	กองหน้า		10			
	กองหลัง		1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	กองกลาง		1	22.50		
	กองหน้า		2			
	กองหลัง		4			

จากตารางที่ 38 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละตำแหน่งที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู ส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตู

ตารางที่ 39 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	17	16.48	-0.666	0.56
	พื้นที่นอกเขตโทษ	3			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	5			
	จุดโทษ	1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	2	18.93		
	พื้นที่นอกเขตโทษ	2			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	2			
	จุดโทษ	1			

จากตารางที่ 39 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 40 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	11	16.08	-1.098	0.30
	พื้นที่ในการคrosseบอลด้านซ้าย	5			
	พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	4			
	พื้นที่ในการคrosseบอลด้านขวา	4			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	1			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	1			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	0			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	0			
	พื้นที่ในแดนรับ	0			
ไม่ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	2	20.43		
	พื้นที่ในการคrosseบอลด้านซ้าย	1			
	พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	1			
	พื้นที่ในการคrosseบอลด้านขวา	1			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	1			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	0			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	0			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	0			
	พื้นที่ในแดนรับ	1			

จากตารางที่ 40 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 41 แสดงผลการเปรียบเทียบเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ กับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน	13	16.94	-0.072	0.94
	การยิงด้วยหลังเท้า	9			
	การยิงด้วยการโหม่ง	4			
	การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	0			
	การยิงด้วยการวอลเลย์	0			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน	2	17.21		
	การยิงด้วยหลังเท้า	3			
	การยิงด้วยการโหม่ง	2			
	การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	0			
	การยิงด้วยการวอลเลย์	0			

จากตารางที่ 41 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละเทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1.6 แทคติคในการทำประตู

ตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบแทคติคในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	แทคติคในการทำประตูที่ได้ประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การทำพื้นที่ว่าง	10	16.85	-0.184	0.88
	การตั้งเตะลูก	7			
	การส่งแล้วเคลื่อนที่	5			
	การส่งผ่านบอลยาว	2			
	การเล่นด้านกว้าง	1			
	การครอบครองบอล	1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การทำพื้นที่ว่าง	3	17.57		
	การตั้งเตะลูก	1			
	การส่งแล้วเคลื่อนที่	0			
	การส่งผ่านบอลยาว	2			
	การเล่นด้านกว้าง	1			
	การครอบครองบอล	0			

จากตารางที่ 42 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบแทคติคในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามแทคติคในการทำประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแทคติคในการทำประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.1.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 43 แสดงผลการเปรียบเทียบช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ กับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	นาทีที่ 1 - 15	6	17.38	-0.445	0.68
	นาทีที่ 46 - 60	3			
	นาทีที่ 16 - 30	4			
	นาทีที่ 31 - 45	1			
	นาทีที่ 76 - 90	2			
	นาทีที่ 61 - 75	3			
	นาทีที่ 106 - 120	3			
	นาทีที่ 91 - 105	1			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก	1			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง	2			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก	0			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง	0			
	ไม่ประสบความสำเร็จ	นาทีที่ 1 - 15			
นาทีที่ 46 - 60		1			
นาทีที่ 16 - 30		3			
นาทีที่ 31 - 45		2			
นาทีที่ 76 - 90		0			
นาทีที่ 61 - 75		0			
นาทีที่ 106 - 120		0			
นาทีที่ 91 - 105		0			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก		1			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครึ่งหลัง		0			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก		0			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครึ่งหลัง		0			

จากตารางที่ 43 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ในการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบรายคู่ที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ด้วยการกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

4.3.2.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	กองหน้า	87	103.95	-2.483	0.01*
	กองกลาง	41			
	กองหลัง	15			
ไม่ประสบความสำเร็จ	กองหน้า	36	123.92		
	กองกลาง	24			
	กองหลัง	18			

*p < .05

จากตารางที่ 44 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละตำแหน่งที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 45 แสดงผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 โดยทดสอบสถิติ The Friedman Test จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีม	จำนวน	Mean Rank	χ^2	p
กองหน้า	ประสบความสำเร็จ	87	1.65	36.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	36	1.35		
กองกลาง	ประสบความสำเร็จ	41	1.68	24.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	24	1.32		
กองหลัง	ประสบความสำเร็จ	15	1.77	18.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	18	1.23		

*p < .05

จากตารางที่ 45 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู มีตำแหน่งผู้เล่นที่แตกต่างกัน 3 ตำแหน่ง คือ กองหน้า กองกลาง และกองหลัง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 46 แสดงผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู		จำนวน	Mean Rank	z	p
	กองกลาง	กองหน้า				
ประสบความสำเร็จ	กองกลาง		72	106.44	-1.550	0.12
	กองหน้า		51			
	กองหลัง		20			
ไม่ประสบความสำเร็จ	กองกลาง		27	119.37		
	กองหน้า		27			
	กองหลัง		24			

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละตำแหน่งที่ส่งบอลให้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตู

ตารางที่ 47 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	82	103.33	-2.686	0.00*
	พื้นที่นอกเขตโทษ	41			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	19			
	จุดโทษ	1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตโทษ	35	125.06		
	พื้นที่นอกเขตโทษ	36			
	พื้นที่ภายในเขตประตู	6			
	จุดโทษ	1			

*p < .05

จากตารางที่ 47 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 48 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 โดยทดสอบสถิติ The Friedman Test จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ทำประตู

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีม	จำนวน	Mean Rank	χ^2	p
พื้นที่ภายในเขตโทษ	ประสบความสำเร็จ	82	1.65	35.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	35	1.35		
พื้นที่นอกเขตโทษ	ประสบความสำเร็จ	41	1.73	36.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	36	1.27		
พื้นที่ภายในเขตประตู	ประสบความสำเร็จ	19	1.62	6.00	0.01*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	6	1.38		
จุดโทษ	ประสบความสำเร็จ	1	1.75	1.00	0.32
	ไม่ประสบความสำเร็จ	1	1.25		

*p < .05

จากตารางที่ 48 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ทำประตู มีพื้นที่ที่ใช้ทำประตูแตกต่างกัน 3 พื้นที่ คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

ตารางที่ 49 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตประตู	1	103.97	-2.247	0.02*
	พื้นที่ภายในเขตโทษ	34			
	พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	33			
	พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย	14			
	พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา	28			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	5			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	5			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	19			
	พื้นที่ในแดนรับ	4			
ไม่ประสบความสำเร็จ	พื้นที่ภายในเขตประตู	0	123.90		
	พื้นที่ภายในเขตโทษ	9			
	พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	14			
	พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย	21			
	พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา	9			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	2			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	2			
	พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	12			
	พื้นที่ในแดนรับ	9			

*p < .05

จากตารางที่ 49 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 50 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 โดยทดสอบสถิติ The Friedman Test จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู					
พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู	ทีม	จำนวน	Mean Rank	χ^2	p
พื้นที่ภายในเขตประตู	ประสบความสำเร็จ	1	-	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0			
พื้นที่ภายในเขตโทษ	ประสบความสำเร็จ	34	1.60	8.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	9	1.40		
พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ	ประสบความสำเร็จ	33	1.65	14.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	14	1.35		
พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย	ประสบความสำเร็จ	14	1.81	21.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	21	1.19		
พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา	ประสบความสำเร็จ	28	1.61	9.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	9	1.39		
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านซ้าย	ประสบความสำเร็จ	5	1.64	2.00	0.15
	ไม่ประสบความสำเร็จ	2	1.36		
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกด้านขวา	ประสบความสำเร็จ	5	1.64	2.00	0.15
	ไม่ประสบความสำเร็จ	2	1.36		
พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง	ประสบความสำเร็จ	19	1.69	12.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	12	1.31		
พื้นที่ในแดนรับ	ประสบความสำเร็จ	4	1.85	9.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	9	1.15		

*p < .05

จากตารางที่ 50 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูแตกต่างกัน 6 พื้นที่ คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.5 เทคนิคในการยิงประตู

ตารางที่ 51 แสดงผลการเปรียบเทียบเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	เทคนิคในการยิงประตูที่เข้า กรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การยิงด้วยหลังเท้า	59	110.94	-0.021	0.98
	การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน	58			
	การยิงด้วยการโหม่ง	21			
	การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	4			
	การยิงด้วยการวอลเลย์	1			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การยิงด้วยหลังเท้า	33	111.12		
	การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน	30			
	การยิงด้วยการโหม่ง	15			
	การยิงด้วยข้างเท้าด้านนอก	0			
	การยิงด้วยการวอลเลย์	0			

จากตารางที่ 51 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละเทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.6 แทคติกในการทำประตู

ตารางที่ 52 แสดงผลการเปรียบเทียบแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	การหาพื้นที่ว่าง	52	100.43	-3.446	0.00*
	การส่งผ่านบอลยาว	24			
	การตั้งเตะลูก	21			
	การส่งแล้วเคลื่อนที่	31			
	การเล่นด้านกว้าง	10			
	การครอบครองบอล	5			
ไม่ประสบความสำเร็จ	การหาพื้นที่ว่าง	29	130.37		
	การส่งผ่านบอลยาว	21			
	การตั้งเตะลูก	19			
	การส่งแล้วเคลื่อนที่	5			
	การเล่นด้านกว้าง	4			
	การครอบครองบอล	-			

*p < .05

จากตารางที่ 52 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 53 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทัศนคติในการทำประตูที่เข้า กรอบประตู	ทีม	จำนวน	Mean Rank	χ^2	p
การหาพื้นที่ว่าง	ประสบความสำเร็จ	52	1.68	29.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	29	1.32		
การส่งผ่านบอลยาว	ประสบความสำเร็จ	24	1.73	21.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	21	1.27		
การตั้งเตะลูก	ประสบความสำเร็จ	21	1.74	19.00	0.00*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	19	1.26		
การส่งแล้วเคลื่อนที่	ประสบความสำเร็จ	31	1.57	5.00	0.02*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	5	1.43		
การเล่นด้านกว้าง	ประสบความสำเร็จ	10	1.64	4.00	0.04*
	ไม่ประสบความสำเร็จ	4	1.36		
การครอบครองบอล	ประสบความสำเร็จ	5	0.00	-	-
	ไม่ประสบความสำเร็จ	0			

*p < .05

จากตารางที่ 53 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบทัศนคติในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกตามทัศนคติในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีทัศนคติในการทำประตูแตกต่างกัน 5 ทัศนคติ คือ การหาพื้นที่ว่าง การส่งผ่านบอลยาว การตั้งเตะลูก การส่งแล้วเคลื่อนที่ และการเล่นด้านกว้าง โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2.7 ช่วงเวลาในการยิงประตู

ตารางที่ 54 แสดงผลการเปรียบเทียบช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ทีม	ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู	จำนวน	Mean Rank	z	p
ประสบความสำเร็จ	นาทีที่ 1 - 15	25	115.01	-1.278	0.20
	นาทีที่ 46 - 60	22			
	นาทีที่ 16 - 30	21			
	นาทีที่ 31 - 45	21			
	นาทีที่ 76 - 90	18			
	นาทีที่ 61 - 75	14			
	นาทีที่ 106 - 120	10			
	นาทีที่ 91 - 105	8			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก	2			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งหลัง	2			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก	-			
	ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งหลัง	-			
	ไม่ประสบความสำเร็จ	นาทีที่ 1 - 15			
นาทีที่ 46 - 60		16			
นาทีที่ 16 - 30		16			
นาทีที่ 31 - 45		9			
นาทีที่ 76 - 90		11			
นาทีที่ 61 - 75		10			
นาทีที่ 106 - 120		-			
นาทีที่ 91 - 105		-			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก		2			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งหลัง		1			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งแรก		-			
ช่วงทดเวลาบาดเจ็บในช่วงต่อเวลาพิเศษครั้งหลัง		-			

จากตารางที่ 54 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 จำแนกช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014” มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) โดยทำการวิเคราะห์จากไฟล์บันทึกการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา จำนวนรวม 13 เกม และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอนดูรัส และทีมชาติแคเมอรูน จำนวนรวม 12 เกม รวมจำนวนทั้งสิ้น 25 เกม ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการทำประตูที่ประตู รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู โดยการศึกษาอย่างละเอียดด้วยการเปิดดูไฟล์บันทึกซ้ำหลายครั้ง และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 เพื่อนำข้อมูลมาเรียบเรียงจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ 2 ส่วน มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยแสดงข้อมูลเป็นตารางความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายถึงข้อมูลความสำเร็จของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

ส่วนที่ 2 ใช้สถิตินอนพารามตริก (Non-parametric Statistics) ได้แก่ ความถี่ของรูปแบบการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู ด้วยสถิติ The Mann-Whitney U Test ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ทดสอบที่เป็นอิสระจากกัน และเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย The Friedman Test โดยข้อมูลที่นำมาทดสอบอยู่ในมาตราอันดับ (Ordinal Scale) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

ตอนที่ 1 ศึกษารูปแบบการทำประตูฟุตบอลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

จากการศึกษาแหล่งอ้างอิงที่เป็นหนังสือกีฬาฟุตบอลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศต่าง จากนั้นทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี ของรูปแบบการทำประตูฟุตบอล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร และงานวิจัยจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1. รูปแบบการทำประตูที่นิยมใช้มากที่สุด

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ในการวิจัยนี้ มีจำนวน 25 เกม มีจำนวนทั้งหมด 675 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 158 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.41

ทีมที่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูฟุตบอล จำนวนทั้งหมด 387 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.48

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูฟุตบอล จำนวนทั้งหมด 288 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่นิยมมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.65

2. รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุด

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.25

ทีมที่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตู จำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) กับ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57

3. รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุด

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.19

ทีมที่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู จำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.78

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู จำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

2.1 จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู พบว่า

2.1.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.70

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.24

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูได้ประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.71

2.1.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุด คือ กองกลาง จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.50

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดคือ กองหลัง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.14

2.1.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.60

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.38

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ และพื้นที่นอกเขตโทษ มีจำนวน เท่ากัน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57

2.1.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวน ทั้งหมด 26 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมี จำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55

2.1.5 เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้ มากที่สุดคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุด คือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

2.1.6 แทคติในการทำประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง แทคติในการทำประตูที่ ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40

แทคติในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง แทคติในการทำประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46

แทคติในการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง แทคติในการทำประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

2.1.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตู มีจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.20

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 7 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

2.2 จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า

2.2.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 123 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.70

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.84

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู ของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ กองหน้า จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15

2.2.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 99 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.80

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ กองกลาง จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.35

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดคือ กองหน้า กับ กองกลาง ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62

2.2.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.94

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 82 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.34

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ทำประตูมากที่สุดคือ พื้นที่นอกเขตโทษ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15

2.2.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.27

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.78

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.96

2.2.5 เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.60

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.26

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง เทคนิคในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การยิงด้วยหลังเท้า จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31

2.2.6 แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง แทคติกในการทำประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 81 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70

แอคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง แทคติกในการทำประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36

แอคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง แทคติกในการทำประตูที่ใช้มากที่สุดคือ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.18

2.2.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู มีจำนวนทั้งหมด 221 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 กับ นาทีที่ 46 - 60 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.19

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 143 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 1 - 15 จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.48

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีจำนวนทั้งหมด 78 ครั้ง ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ใช้มากที่สุดคือ นาทีที่ 16 - 30 กับ นาทีที่ 46 - 60 ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

จากการเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) พบว่า

รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในอันดับแรกมีความเหมือนกัน อันดับที่ 1 คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 6 ครั้ง และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีเพิ่มการส่งบอลระยะไกล (Long pass) จำนวน 2 ครั้ง ส่วนอันดับที่ 2 มีความแตกต่างกัน ทีมที่ประสบความสำเร็จ คือการเตะจากมุม (Corner kick) และการยิงประตูซ้ำ (Rebound) จำนวน 4 ครั้ง ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) และการทุ่ม (Throw-in) จำนวน 1 ครั้ง

รูปแบบการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การเตะจากมุม (Corner kick) การยิงประตูซ้ำ (Rebound) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) และการทุ่ม (Throw-in)

จากการเปรียบเทียบข้อมูลรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) พบว่า

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในสองอันดับแรกมีความเหมือนกัน อันดับที่ 1 คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) จำนวน 87 ครั้ง และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 71 ครั้ง อันดับที่ 2 คือ การเตะจากมุม (Corner kick) ทีมที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 51 ครั้ง และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 46 ครั้ง ส่วนอันดับที่ 3 มีความแตกต่างกัน ทีมที่ประสบความสำเร็จ คือ การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) จำนวน 47 ครั้ง และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 41 ครั้ง

รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันนั้นไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) และการส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass)

จากการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนพารามेटริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของรูปแบบการทำประตู และเปรียบเทียบความถี่ของรูปแบบการ

ทำประตูที่ได้ประตู และเข้ากรอบประตูที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1, และ 2
ปรากฏดังนี้

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า รูปแบบการทำประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จการใช้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า มีความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามรูปแบบการทำประตู พบว่า รูปแบบการทำประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำแนกตามรูปแบบการทำประตู จากจำนวนทั้งหมด 20 รูปแบบ มีรูปแบบที่แตกต่างกัน 8 รูปแบบ คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะจากมุม (Corner kick) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) และการโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) พบว่า

4.1.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ กองหน้า กับ กองกลาง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองหลัง

4.1.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ กองหน้า ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองกลาง กับ กองหลัง

4.1.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกัน คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่นอกเขตโทษ พื้นที่ภายในเขตประตู และจุดโทษ

4.1.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ กับ พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ

4.1.5 เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับเหมือนกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ มีความเหมือนกันคือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ และที่มีความแตกต่างกันคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านในการยิงด้วยหลังเท้า และการยิงด้วยการโหม่ง

4.1.6 แทคติกในการทำประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การหาพื้นที่ว่าง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การตั้งเตะลูก การส่งแล้วเคลื่อนที่ การส่งผ่านบอลยาว และการเล่นด้านกว้าง

4.1.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ นาทีที่ 46 - 60 ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ นาทีที่ 1 - 15, นาทีที่ 16 - 30, นาทีที่ 61 - 75, นาทีที่ 106 - 120, นาทีที่ 31 - 45 และช่วงทดเวลาบาดเจ็บครั้งแรก

4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) พบว่า

4.2.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ กองหน้า กองกลาง และกองหลัง

4.2.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ กองกลาง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ กองหน้า กับ กองหลัง

4.2.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับเหมือนกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู

4.2.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ

พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอล ด้านขวา พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย และพื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง

4.2.5 เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การยิงด้วยหลังเท้า การยิงด้วยข้างเท้าข้างใน และการยิงด้วยการโหม่ง

4.2.6 แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีอันดับที่เหมือนกันคือ การหาพื้นที่ว่าง ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ การส่งแล้วเคลื่อนที่ การส่งผ่านบอลยาว และการตั้งเตะลูก

4.2.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันดับเหมือนกันไม่มี ส่วนที่มีอันดับไม่เหมือนกันคือ นาทีที่ 1 - 15, นาทีที่ 46 - 60, นาทีที่ 16 - 30, นาทีที่ 31 - 45 และนาทีที่ 76 - 90 นาที

จากการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และเข้ากรอบประตูที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองมาตรฐานการวิจัยข้อที่ 3 และ 4 ปรากฏดังนี้

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ด้วยการกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 3.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู พบว่า ในแต่ละตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 3.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนพารามेटริก (Non-parametric Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ด้วยการกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.1 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูในแต่ละตำแหน่งที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างจำแนกตามตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู พบว่า กองหน้า กองกลาง และกองหลัง โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.2 ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู แต่ละตำแหน่งที่ส่งบอลให้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.3 พื้นที่ที่ใช้ทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า พื้นที่ที่ใช้ทำประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จ มีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างจำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ทำประตู พบว่า พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.4 พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูส่งผลให้ต่อรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่าพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างจำแนกตามพื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอล ด้านซ้าย พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา พื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลาง และพื้นที่ในแดนรับ โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.5 เทคนิคในการยิงประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.6 แทคติคในการทำประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์แทคติคในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า แทคติคในการทำประตูที่เข้ากรอบส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างจำแนกตามแทคติคในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า การหาพื้นที่ว่าง การส่งผ่านบอลยาว การตั้งเตะลูก การส่งแล้วเคลื่อนที่ และการเล่นด้านกว้าง โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานการวิจัยที่ 4.7 ช่วงเวลาในการยิงประตูส่งผลให้รูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันมีความแตกต่างกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

จากการวิเคราะห์ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตู พบว่า ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบส่งผลต่อทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014” ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการทำประตูฟุตบอล

จากการศึกษาแหล่งอ้างอิงที่เป็นหนังสือกีฬาฟุตบอลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จากนั้นทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี ของรูปแบบการทำประตูฟุตบอล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก 2014 พบว่า มีรูปแบบการทำประตูทั้งหมด 17 รูปแบบ ได้แก่ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) การโต้กลับเร็ว (Counter attack) การยิงระยะไกล (Shooting from long range) การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) การยิงประตูซ้ำ (Rebound) การเปลี่ยนการครอบครองบอล (Takeover) การส่งให้ตัวหลังสอดขึ้นมายิง (Overlap run) การส่งลูกชิ่งสองครั้ง (Double pass) การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) การทุ่ม (Throw-in) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การเตะจากมุม (Corner kick) และการเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) ซึ่งสอดคล้องกับ (FIFA, 2010) ได้แบ่งรูปแบบการทำประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ประเทศแอฟริกาใต้ (FIFA World Cup South Africa 2010) เป็น 2 ลักษณะ คือ รูปแบบการทำประตูในขณะที่บอลอยู่ในการเล่น (Open plays) และ รูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set plays) รูปแบบการทำประตูในขณะที่บอลอยู่ในการเล่น (Open plays) ได้แก่ Combination play, Wing play (on left side, on right side), Defence-splitting pass, Diagonal ball into penalty area, Solo effort, Exceptional finish, Defensive error, Rebound และ Own goal ส่วนรูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set plays) ได้แก่ After a corner kick (left side, right side), Direct from a free kick, Following a free kick, Penalty, Throw-in

รูปแบบการทำประตูที่นิยมใช้มากที่สุดในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นการส่งบอลจากพื้นที่ด้านข้างมาหน้าประตู เพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตู มีจำนวน 158 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด 675 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.40 ซึ่งรูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นรูปแบบยิงเข้ากรอบประตูจำนวน 38 ครั้ง จากการทำประตูที่เข้ากรอบทั้งหมด 221 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ

ละ 17.19 และยิงเข้าประตูจำนวน 8 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.25

เมื่อพิจารณาเฉพาะทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นรูปแบบที่มีการใช้ทำประตูที่ได้ประตู และเข้ากรอบประตู ก็ยังคงเป็นรูปแบบที่นิยมใช้มากที่สุดของแต่ละทีมเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าว่า รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นรูปแบบที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยใช้ความกว้างของสนามในการทำให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างขึ้น ทำให้มีโอกาสทำประตูและได้ประตูมากที่สุด สอดคล้องกับ (Mouron, 2014) พบว่า “การได้ประตูส่วนใหญ่มาจากการโยนบอลจากด้านข้างของการทำประตู” และผลการวิจัยนี้ก็ยิ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นๆ เช่น (นิพิฐพนธ์ มาลาหอม และชัชชัย โกมารทัต, 2556) กล่าวว่า “รูปแบบที่นิยมใช้ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ของทีมชาติสเปนมีการใช้การส่งลูกจากด้านข้างมากที่สุด” และ (นิพล โนนจ้อย, 2547) กล่าวว่า “การยิงประตูจากการส่งลูกจากด้านข้างของสนามเป็นการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด”

ตอนที่ 2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องของตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่ได้ประตู คือ กองหน้า ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้กองหน้าทำประตู จำนวน 18 ครั้ง จากการได้ประตูจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.24 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหน้าทำประตู จำนวน 6 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.71

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตูที่เข้ากรอบประตู คือ ตำแหน่งกองหน้า ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้กองหน้าทำประตู จำนวน 87 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมดจำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.84 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหน้าทำประตู จำนวน 36 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15

ในการศึกษาครั้งนี้ตำแหน่งการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คือ ตำแหน่งกองหน้า เนื่องจากตำแหน่งนี้เป็นผู้เล่นหลักในการทำประตูคู่ต่อสู้ และเป็นตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับพื้นที่ในการยิงประตูมากที่สุด สอดคล้องกับ (ประโยค สุทธิสง่า, 2542) ว่า “ตำแหน่งกองหน้านั้นจะเป็นเป็นการยิงประตูในระยะที่ใกล้ประตู มีโอกาสยิงประตูได้บ่อยและมีโอกาสยิงประตูได้มากที่สุด” สอดคล้องกับ FI (FIFA, 2010) การแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ประเทศแอฟริกาใต้ ได้รายงานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตู ว่า “ตำแหน่งกองหน้าเป็นตำแหน่งที่ทำประตูมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.10

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู คือ ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้กองกลางส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู จำนวน 15 ครั้ง จากการได้ประตูจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหลังส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู จำนวน 4 ครั้ง จากการได้ประตูทั้งหมด 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.14

ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู คือ ตำแหน่งกองกลาง ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้กองกลางส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู จำนวน 72 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.35 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหน้ากับกองกลางส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู จำนวน 27 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.62

ตำแหน่งกองกลาง คือ ผู้เล่นในแดนกลางของทีม เป็นตัวเชื่อมเกมระหว่างผู้เล่นกองหน้ากองหลัง มีทักษะในการครอบครองบอลที่ดี มีความสามารถเฉพาะตัวสูง เป็นผู้ที่คอยบัญชาเกมการเล่นของทีม โดยใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการเลี้ยงบอล การจ่ายบอลที่แน่นอน เพื่อสร้างการเล่นหรือรูปแบบการทำประตูที่หลากหลาย เห็นได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ผู้เล่น ตำแหน่งกองกลางส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู คิดเป็นร้อยละ 44.80

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่ได้ประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ พื้นที่ภายในเขตประตู ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตประตู จำนวน 17 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด 26 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 65.38 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ และพื้นที่นอกเขตโทษ มีจำนวนเท่ากัน จำนวน 2 ครั้ง จากการทำประตูได้ประตู จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57

พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้ พื้นที่ภายในเขตโทษในการทำประตู จำนวน 82 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.34 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่นอกเขตโทษ ในการทำประตู จำนวน 36 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 สอดคล้องกับ (นิพิฐพนธ์ มาลาหอม, 2554) ที่กล่าวว่า พื้นที่ที่ใช้ในการยิงประตูฟุตบอลที่มีผลสัมฤทธิ์มากที่สุด คือ พื้นที่บริเวณกรอบ 18 หลา และสอดคล้องกับตำราต่างประเทศ (Luxbacher. J, 1999) กล่าวว่า “พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีมุมการยิงที่กว้างมาก สามารถเลือกยิงประตูได้หลายรูปแบบ”

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตูมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ ในการส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู จำนวน 11 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้

ประตูทั้งหมด จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ ในการส่งให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่ได้ประตู จำนวน 2 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.55

พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ ในการส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู จำนวน 34 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.78 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย ในการส่งให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู จำนวน 21 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 สอดคล้องกับ (วิทยา เลาหกุล, 2542) กล่าวว่า ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 1994 ร้อยละ 65 ของการทำประตูที่เกิดขึ้นได้มาจากการครอบครองบอลในพื้นที่บริเวณเขตโทษ และบริเวณครอบบอล เนื่องจากในบริเวณดังกล่าว เป็นพื้นที่ที่มีโอกาสในการสร้างรูปแบบการทำประตูได้หลากหลาย แล้วสามารถยิงประตูได้ เห็นได้จากทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 23.78 แต่ในทางตรงกันข้าม ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จไม่สามารถใช้พื้นที่ดังกล่าวในส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตูได้ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำประตูให้เหมาะสมกับเกมการเล่น โดยมาใช้พื้นที่ในการครอบบอลแทน

เทคนิคในการยิงประตูที่ได้ประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการยิงด้วยข้างเท้าด้านใน ในการทำประตู จำนวน 13 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการยิงหลังเท้าในการทำประตู จำนวน 3 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

เทคนิคในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การยิงด้วยหลังเท้า ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการยิงหลังเท้าในการทำประตู จำนวน 59 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.26 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการยิงหลังเท้าในการทำประตู จำนวน 33 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31

เทคนิคในการยิงประตูนั้นขึ้นอยู่กับจังหวะในการทำประตูของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดประสบความสำเร็จมากที่สุดในการทำประตู เห็นได้จากผลการวิจัย พบว่า การยิงด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละ 41.62 และการยิงด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 39.81 ซึ่งมีการใช้ใกล้เคียงกัน เพราะการยิงด้วยเท้าเป็นการยิงที่รุนแรงที่สุดและสามารถควบคุมทิศทางการยิงได้ง่ายกว่าเทคนิคอื่น ๆ สอดคล้องกับ (นิพล โนนจ้อย, 2547) พบว่า ลักษณะการยิงประตูโดยการใช้เท้าเป็นการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

แทคติคในการทำประตูที่ได้ประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การหาพื้นที่ว่าง ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่างในการทำประตู จำนวน 10 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.40 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการหาพื้นที่ว่างในการทำประตู จำนวน 3 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

แทคติคในการทำประตูที่เข้ากรอบประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การหาพื้นที่ว่าง ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่างในการทำประตู จำนวน 52 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้เทคนิคการหาพื้นที่ว่างในการทำประตู จำนวน 29 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.18

พื้นฐานของโอกาสในการทำประตูได้ มาจากความหลากหลายในการรุก การส่งบอลสั้นและบอลยาว รวมถึงการใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่างจะก่อให้เกิดการสร้างสรรครูปแบบการยิงประตูมากขึ้น ส่งผลให้ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่างในการทำประตู (ชาญวิทย์ ผลชีวิน, 2551) กล่าวว่า “การเคลื่อนที่ของผู้เล่นในทีมในขณะที่ทีมได้ครอบครองบอล สามารถดัดแปลงหลักการสำคัญของการสร้างรูปแบบของการเปิดเกมรุกในพื้นที่ช่องว่างได้อย่างดี” ทำให้มีรูปแบบการทำประตูที่หลากหลาย เช่น การส่งลูกซิ่ง (Wall pass) การส่งลูกทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกจากด้านข้าง (Corssing) การส่งบอลระยะไกล (Long pass) เป็นต้น ล้วนแต่เป็นรูปแบบที่ใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่างทั้งหมดในการสร้างโอกาสในการทำประตู ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีการใช้แทคติคการหาพื้นที่ว่าง จำนวน 29 ครั้ง ทำให้โอกาสการได้ประตูจึงน้อยกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่ได้ประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ นาทีที่ 16 - 30 ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้ช่วงเวลานาทีที่ 1 - 15 ในการทำประตู จำนวน 6 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ช่วงเวลานาทีที่ 16 - 30 ในการทำประตู จำนวน 3 ครั้ง จากการทำประตูที่ได้ประตูทั้งหมด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86

ช่วงเวลาในการยิงประตูที่เข้ากรอบประตูที่นิยมมากที่สุดของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ นาทีที่ 1 - 15 และนาทีที่ 46 - 60 ซึ่งทีมที่ประสบความสำเร็จใช้ช่วงเวลานาทีที่ 1 - 15 ในการทำประตู จำนวน 25 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.48 ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ช่วงเวลานาทีที่ 16 - 30 และนาทีที่ 46 - 60 ในการทำประตู จำนวน 16 ครั้ง จากการทำประตูทั้งหมด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.51

ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในช่วงเวลานาที 1 -15 กับ นาทีที่ 46 - 60 เป็นช่วงเวลาที่นิยมมากที่สุด สังเกตได้จากในช่วงเวลา

นาทีที่ 1 - 15 และ นาทีที่ 46 - 60 เป็นช่วงต้นเกมการแข่งขันทำให้นักกีฬา มีสมาธิในการแข่งขัน และต้องการทำประตูคู่ต่อสู้มากกว่าช่วงเวลาอื่น ส่วนของทีมที่ประสบความสำเร็จจะมีการใช้ช่วงเวลานาทีที่ 1 - 15 ในการทำเกมรุกได้ประสพผลสำเร็จมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ เห็นได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ใช้ช่วงเวลานาทีที่ 1 - 15 คิดเป็นร้อยละ 17.48 เป็นช่วงเวลาที่ทำประตูได้มากที่สุด ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ช่วงเวลานาทีที่ 16 - 30 และ นาทีที่ 46 - 60 ในการทำประตูมากที่สุด เพราะต้องการทำประตูตีเสมอ ส่งผลให้ทีมที่ไม่ประสพผลสำเร็จต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการเล่นเพื่อสร้างโอกาสในการทำประตูมากขึ้น

ตอนที่ 3 อภิปรายผลการเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตู และการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

จากการเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ไม่มีความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบการทำประตูที่เหมือนกันคือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) และการเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) ส่วนรูปแบบการทำประตูที่ไม่เหมือนกันคือ การเตะจากมุม (Corner kick) การยิงประตูซ้ำ (Rebound) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) การทุ่ม (Throw-in) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) และการส่งบอลระยะไกล (Long pass)

จากการเปรียบเทียบรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า มีความแตกต่างของรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามรูปแบบการทำประตูที่เข้ากรอบประตู จำนวนทั้งหมด 20 รูปแบบ มีรูปแบบการทำประตูจำนวน 8 รูปแบบ คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเตะจากมุม (Corner kick) การโต้กลับเร็วในแดนคู่ต่อสู้ (Fast breaks) การเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) และการส่งบอลระยะไกล (Long pass) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาทีมที่ประสบความสำเร็จ พบว่า มีรูปแบบการทำประตูที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่มีจำนวนการทำประตูที่เข้ากรอบมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวนทั้งหมด 6 รูปแบบ คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกชิ่ง (Wall pass) การส่ง

ทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การยิงระยะไกล (Shooting from long range) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) และ การเตะจากมุม (Corner kick)

จะเห็นได้ว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ มีรูปแบบในการทำประตูที่หลากหลายกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับการรายงานผลทางเทคนิคของฟีฟ่า (FIFA, 2010) ที่ว่า “ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010 ได้มีการใช้รูปแบบการทำประตูระหว่างบอลอยู่ในการเล่น (Open plays) คือ การเล่นลูกจากด้านข้าง (Crossing หรือ Wing play) การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) และการยิงประตูซ้ำ (Rebound) ส่วนรูปแบบการทำประตูจากการเริ่มเล่นใหม่ (Set plays) คือ การเตะจากมุม (Corner kick)” แสดงให้เห็นว่า ในการรุกของทีมที่ประสบความสำเร็จที่ใช้รูปแบบการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมตลอดมา เพราะการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) เป็นการฉีกแนวรับของคู่ต่อสู้ ทำให้พื้นที่ของแนวรับเปิดกว้างขึ้น และเกิดช่องว่างของพื้นที่ ส่งผลให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการรุกได้หลายรูปแบบ เช่น การส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) การส่งลูกชิง (Wall pass) การยิงระยะไกล (Shooting from long range) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) เป็นต้น ทำให้ผู้เล่นฝ่ายรุกมีโอกาสที่จะทำประตูได้มาก นอกจากนั้นเมื่อเกิดการยิงประตู ฝ่ายรับต้องป้องกันการทำประตูโดยการสกัดกั้น อาจทำให้ลูกบอลกระดอนออกมาหาฝ่ายรุกหรือออกนอกสนาม ก็จะทำให้เกิดรูปแบบการทำประตูด้วยการยิงประตูซ้ำ (Rebound) การเตะจากมุม (Corner kick) หรือ การทุ่ม (Throw-in)

นอกจากนี้ความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬาก็มีส่วนช่วยทำให้เกิดโอกาสในการทำประตูเพิ่มมากขึ้น เช่น การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) สอดคล้องกับนักกีฬาของทีมที่ประสบความสำเร็จ (ทีมชาติเยอรมัน กับ ทีมชาติอาร์เจนตินา) เช่น Thomas Mueller, Mario Goetze (เยอรมัน), Lionel Messi, Gonzalo Higuain (อาร์เจนตินา) ซึ่งมีความสามารถเฉพาะตัวสูง

ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า มีรูปแบบการทำประตูที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนทั้งหมด 2 รูปแบบ คือ การส่งบอลระยะไกล (Long pass) และการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick)

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จจะสร้างโอกาสในการทำประตูได้น้อยกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ อาจเป็นเพราะว่า มีรูปแบบการทำประตูที่น้อยกว่า ไม่สามารถทำเกมรุกเข้าไปในพื้นที่อันตรายได้ เพราะถูกฝ่ายตรงข้ามรักษาพื้นที่สำคัญในการประตูเอาไว้ได้ สอดคล้องกับ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551) ที่กล่าวว่า “บริเวณพื้นที่อันตรายคือพื้นที่ที่ฝ่ายรุกสามารถส่งลูกบอลเพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเข้ายิงประตู ฉะนั้นการป้องกันที่ดีจะไม่เปิดโอกาสให้ฝ่ายรุกได้สร้างเกมรุกเป็นอันตราย” จึงทำให้ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำประตูให้เหมาะสมกับการเล่น เพื่อสร้างโอกาสในการทำประตูได้มากขึ้น เช่น การส่งบอลระยะไกล (Long pass) เพราะเป็นการลดแนวป้องกันของผู้เล่น และลดระยะเวลาการส่งผ่านลูกบอล เพื่อเปิดเกมรุกด้วยความรวดเร็ว ทำให้มีโอกาสในการยิงทำ

ประตูเพิ่มขึ้น และทำให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดการผิดพลาดในการเล่นจนเกิดการทำผิดกติกา (กติกาข้อที่ 12 และ 13) สอดคล้องกับ (ประโยชน์ สุทธิสง่า, 2541) ที่กล่าวว่า “การเตะลูกโยนยาวไปหน้าประตู สร้างโอกาสให้ฝ่ายรุกย่อมน่ามีเหนือกว่าฝ่ายป้องกัน เพราะมีโอกาสได้ประตูสูงกว่า ปกติเมื่อลูกบอลลอยอยู่ในอากาศ ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายมีโอกาสที่จะเล่นลูกได้ 50 เปอร์เซ็นต์เท่ากัน” และจากผลการวิจัยครั้งนี้ ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีการใช้รูปแบบการทำประตูโดยการเตะโทษโดยตรง (Direct free kick) จำนวน 12 ครั้ง

ตอนที่ 4 อภิปรายผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู ตำแหน่งของผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู พื้นที่ที่ใช้ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู เทคนิคในการยิงประตู แทคติกในการทำประตู และช่วงเวลาในการยิงประตู ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากรูปแบบการทำประตูที่ได้ประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จมีรูปแบบการทำประตูที่เหมือนกัน คือ การส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) การส่งลูกตัดหลัง (Cut back) และการเตะ ณ จุดโทษ (Penalty kick) ส่งผลให้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูไม่แตกต่างกัน เช่น ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู ใช้ตำแหน่งกองหน้าทำประตู ตำแหน่งผู้เล่นที่ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู ใช้ตำแหน่งกองกลาง พื้นที่ที่ใช้ทำประตู ใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูคือ พื้นที่ภายในเขตโทษ เทคนิคการยิงประตูคือ การยิงด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่ได้ประตูทั้งสองทีมไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ตำแหน่งของผู้เล่นที่ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ทำประตู พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู และแทคติกที่ใช้ทำประตู มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่เข้ากรอบประตูที่สำคัญมากที่สุดในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ

ตำแหน่งกองหน้าเป็นผู้ยิงประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุด เมื่อพิจารณาเฉพาะทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหน้าและกองกลางในการทำประตูมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ แต่ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้ตำแหน่งกองหลังทำประตู

ตำแหน่งในการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดจากการศึกษาจากหนังสือตำรา ตำแหน่งกองหน้า เป็นตำแหน่งหลักในการทำเกมรุกคู่ต่อสู้ จึงมีโอกาสในการยิงประตูมากกว่า ตำแหน่งอื่นๆ และมีหน้าที่เฉพาะในฝึกฝนรูปแบบต่างๆ เพื่อทำการยิงประตูคู่ต่อสู้ในแต่ละเกม สอดคล้องกับ (FIFA, 2014) กล่าวว่า “ในการทำประตูมากกว่าร้อยละ 50 ส่วนใหญ่เป็นผู้เล่นใน ตำแหน่งกองหน้าเป็นผู้ทำประตู”

2. พื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่เข้ากรอบประตูมากที่สุด คือ พื้นที่ภายในเขตโทษ จำนวน 117 ครั้ง เมื่อพิจารณาเฉพาะทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และพื้นที่ภายในเขตประตู มากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ทีมที่ประสบความสำเร็จมีพื้นที่ที่ใช้ทำประตูมีหลายพื้นที่ เช่น พื้นที่ภายในเขตประตู พื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่นอกเขตโทษ และจุดโทษ เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า มีการใช้พื้นที่ในการทำประตูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าทีมที่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ มากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.18 สอดคล้องกับ (นิพล โนนจ้อย, 2547) กล่าวว่า พื้นที่ที่สำคัญที่สุดนั้นคือระยะในการยิงประตูที่ใกล้กับประตูมากที่สุดเมื่อระยะยิงใกล้มาก จะมีมุมยิงที่กว้างมากก็จะมีโอกาสในการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลทำให้มีโอกาสมากขึ้น ดังนั้น จึงต้องพยายามพาลูกฟุตบอลไปสู่เขตประตูให้ได้มากที่สุดเพื่อสร้างโอกาสในการทำประตู

3. พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตู คือ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.27 เมื่อพิจารณาทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า พื้นที่ที่ใช้ส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตูที่เข้ากรอบประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จในพื้นที่ภายในเขตโทษ พื้นที่หน้ากรอบเขตโทษ พื้นที่ในการครอบบอลด้านขวา และพื้นที่ในการสร้างเกมรุกตรงกลางมีจำนวนครั้งมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จใช้พื้นที่ในการครอบบอลด้านซ้าย และพื้นที่ในแดนรับมากกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ เห็นได้จากในพื้นที่บริเวณหน้ากรอบเขตโทษและพื้นที่บริเวณภายในเขตโทษ เป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างโอกาสในการทำประตูมากที่สุด เพราะในพื้นที่ดังกล่าว มีมุมเปิดกว้างในการมองเห็นตำแหน่งการยืนของผู้รักษาประตู ผู้เล่นฝ่ายรับ และเป็นพื้นที่ที่มีระยะใกล้กับประตู เพราะฉะนั้นจึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในส่งบอลให้ผู้เล่นทีมเดียวกันทำประตู สอดคล้องกับ (Grant, 1999) ในการแข่งขันฟุตบอลโลก 1998 ประเทศฝรั่งเศส ทีมที่ประสบความสำเร็จมีการส่งบอลที่ดีในพื้นที่กรอบเขตโทษและนอกกรอบเขตโทษ

4. แทคติกในการทำประตูที่เข้ากรอบประตู แทคติกที่มีการใช้มากที่สุดในการทำประตู ได้แก่ การหาพื้นที่ว่าง จำนวน 81 ครั้ง เมื่อพิจารณาเฉพาะทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบ

ความสำเร็จ พบว่า ทีมที่ประสบความสำเร็จใช้แทคติการหาพื้นที่ว่าง การส่งผ่านบอลยาว การตั้งเตะลูก การส่งแล้วเคลื่อนที่ และการเล่นด้านกว้างมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

(สุรพล คงลาภ, 2547) แปลความหมายของคำว่า “to find space” ไว้ว่า “เป็นการวิ่งโดยไม่มีบอล เพื่อไปหาพื้นที่ว่างที่จะรับบอล หรืออีกคำหนึ่งว่าที่ “checking run (n.)” การวิ่งหาพื้นที่ว่าง หรือวิ่งไปเพื่อรับบอล แม้บางครั้งเพื่อนร่วมทีมจะไม่ส่งบอลให้ แต่ก็เป็นการดึงกองหลังให้มาประกบในลักษณะเป็นตัวหลอก” แสดงให้เห็นแทคติการนี้ก็มีความสำคัญในการทำประตู สอดคล้องกับผลการวิจัย พบว่าทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 มีแทคติการหาพื้นที่ว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะทีมที่ประสบความสำเร็จใช้แทคติการหาพื้นที่ว่างมากกว่าทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าทำประตู จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.39 (ชาญวิทย์ ผลชีวิน, 2558) เพื่อให้พื้นที่แนวรับของคู่ต่อสู้เปิดกว้าง สร้างพื้นที่ว่างในการจ่ายบอลทะลุทะลวงขึ้น และหาพื้นที่ในการรับบอล เพื่อที่จะเล่นต่อไปหรือเข้าทำประตูของคู่ต่อสู้

ในการทำประตูปรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งการนำไปใช้ขึ้นอยู่กับโค้ชและนักกีฬาที่จะเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับทีมและสถานการณ์ในการแข่งขัน โดยคำนึงถึงศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของผู้เล่น เช่น ทักษะ สมรรถภาพทางกาย เทคนิค แทคติค และการเล่นของคู่ต่อสู้ เป็นต้น นอกจากนั้นทีมยังต้องอาศัยจังหวะและโอกาสในการทำประตูที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น รูปแบบการทำประตูจากด้านข้าง (Crossing) ถ้าผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีทักษะการเล่นขั้นสูง จึงไม่เป็นการยากที่จะใช้รูปแบบนี้ในการทำประตู แต่สำหรับทีมอื่น ๆ ก็สามารถที่จะนำรูปแบบนี้ประยุกต์ใช้ได้ถึงแม้ว่าความสามารถจะไม่เทียบเท่าทีมระดับโลกก็ตาม การใช้รูปแบบการทำประตูจากด้านข้างนั้น ขึ้นอยู่กับโอกาสของผู้เล่นที่จะทำการครอส พื้นที่ว่างระหว่างผู้เล่นกองหลังและผู้รักษาประตูของฝ่ายรับ พื้นที่ที่ส่งบอล ความแม่นยำในการใช้ครอส ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมทีมในการรับและส่งบอล และการป้องกันของฝ่ายรับ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในสนามแข่งขัน

การเลือกใช้รูปแบบการทำประตุนั้น สามารถนำมาใช้ได้ทุกรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความสามารถของคู่ต่อสู้และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะแข่งขัน การเล่นลูกกับพื้น เช่น การเลี้ยงเดี่ยว (Solo) การส่งลูกซิ่ง (Wall pass) การส่งลูกซิ่งสองครั้ง (Double pass) และการส่งทะลุแนวป้องกัน (Through pass) จะมีความเหมาะสมกับนักกีฬาฟุตบอลของไทยมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ เพราะสรีระทางร่างกาย สมรรถภาพทางกายในด้านความเร็ว ความคล่องตัว ความสามารถในการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วในระยะทางสั้น ๆ (ความเร็วต้น) จึงส่งผลให้มีโอกาสในการทำประตูได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. รูปแบบการทำประตูฟุตบอลของการวิจัยนี้ เป็นรูปแบบการทำประตูของทีมฟุตบอลระดับโลก ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชน เยาวชน ประชาชน และระดับอาชีพได้
2. จากการศึกษาครั้งนี้ พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูที่น่าสนใจหลายปัจจัย ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัจจัยต่าง ๆ ไปวางแผนและออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทีมของตนเองเพื่อการแข่งขันได้
3. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาได้ทราบถึงความแตกต่างของรูปแบบของการทำประตูและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำประตูของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์เกมการแข่งขันของตนเองและคู่ต่อสู้ เพื่อนำไปพัฒนาทีมฟุตบอลของตนเอง
4. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสามารถนำรูปแบบการทำประตูไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อปรับรูปแบบการฝึกการป้องกันการทำประตู เช่น วิธีการป้องกันการส่งลูกจากด้านข้าง (Crossing) ที่เป็นรูปแบบการทำประตูที่นิยมมากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนสามารถออกแบบการฝึกซ้อมทั้งด้านเกมรุกและเกมรับที่เน้นการใช้พื้นที่ภายในเขตโทษ เพราะเป็นพื้นที่ที่มีผลต่อการส่งบอลเพื่อทำประตูและเป็นพื้นที่ที่ใช้ทำประตูที่สำคัญที่สุด
6. นักกีฬาสามารถพัฒนาการยิงด้วยหลังเท้า และการยิงด้วยข้างเท้าด้านใน เพราะเป็นเทคนิคการยิงประตูที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในรูปแบบการป้องกันการประตูในการแข่งขันฟุตบอล เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงเทคนิค หรือแทคติคเฉพาะตำแหน่ง ของผู้เล่นในแต่ละตำแหน่งในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล
3. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงระบบการเล่นของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันฟุตบอล
4. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงรูปแบบการทำประตูของทีมฟุตบอลในประเทศไทย เช่น การแข่งขันฟุตบอลรายการไทยพรีเมียร์ลีก

รายการอ้างอิง

- Asian Football Confederation. (2000). *“A” Certificate Coaching Manual. 3rd Edition.* Kuala Lumpur: Asian Football Confederation.
- Bangsbo J. and Peitersen B. (2004). *Offensive soccer tactics.* Illinois: : Human Kinetics.
- Brigger J. P. and Kwok K. M. (2014). *FIFA/AFC/OFC Conference for National Coaches and Technical Directors 2014 FIFA World Cup Brazil.* Kuala Lumpur: Asian Football Confederation.
- Ceccomori, M. (2004). *SET PLAYS: organizing and coaching dead ball situations.* Pennsylvania: Reedswain.
- Davies, J. C. O. A. f. (2014.). The tiki taka handbook: part two. Retrieved October 18, 2014, , from <http://www.thailandsusu.com/webboard/index.php/topic,321864.0.html>
- FIFA. (2014.). Confederations. Retrieved October 18, 2014,, from <http://www.fifa.com/aboutfifa/organisation/ confederations/index.html>
- FIFA. (2010). *FIFA World Cup South Africa: Technical Report and Statistics.* Zurich: Fédération Internationale de Football Association.
- FIFA, A. (2013). *Laws of the Game 2013/2014.* Zurich: Fédération Internationale de Football Association.
- FIFA, A. (2014). *FIFA STATUTES. August 2014 edition.* . Zurich:: Fédération Internationale de Football Association, 2014.
- Galustian A. and Cooke C. A. (1998.). *Coerver Coaching Masterclass Series.* . Surrey: Sportsmethod.
- Grant A. G. Williams A. M. and Reilly, T. (1999). Analysis of goal scored in the 1998 World Cup. . *Journal of Sports Sciences, 35,* 148-154.
- Grant, A. G., Williams, A. M., and Reilly, T. . (1999). An analysis of the successful and unsuccessful teams in the 1998 World Cup. *Journal of Sports Sciences 35,* 155-162.
- Jinshan and Others. (1993). *Analysis of the Goals in the 14 World cup.*
- Luxbacher. J. (1999). *Attacking Soccer* Champaige, Ill.

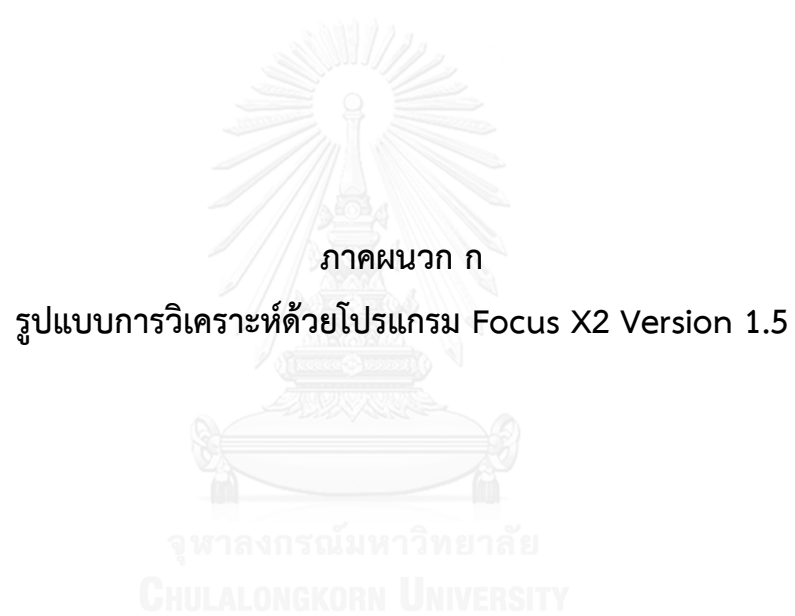
- Martens, R. (2004). *Successful Coaching. 3rd Edition.* . Illinois: Human Kinetics.
- Miyamura O.S. Set. S. and Kobayashi H. (1995). A study of ‘in play’ and ‘out play’ time in the first FIFA World Championships for women’s football, 1991. *Journal of Sports Sciences*, 25, 90-98.
- Mouron, B. (2014). Analysis of Goal Scoring Patterns in the 2012 European Football Championship. *Sport Journal*, 1-1.
- Turner, T. (2013). C Course: Combination Play. Retrieved 25 November, 2016, from https://usys-assets.ae-admin.com/assets/1/3/Combination_Play-Turner-OK.pdf
- Yamanaka K. Hughes M. and Lott M. (1993). *Analysis of Playing in the 1990 World cup for Association Football, (1993) in Science and Football II. Edited by Picilly. T.J. Clerk and A. Stibbe.* London: St Edmundsbury.
- กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล *T-Certification Football Coaching Guide*. กรุงเทพมหานคร: องค์การส่งเสริมกีฬาผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กฤตยา ศุภมิตร. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์การตบในกีฬาบอลเลย์บอลหญิงของทีมที่ประสบความสำเร็จกับทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ 2012. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). คู่มือการฝึกกีฬาฟุตบอล. กองการฝึกอบรม: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2551). คู่มือการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล. กองวิชาการกีฬา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ขจรยศ โชคนนเศรษฐ์. (2552). ผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมการรับชมฟุตบอลต่างประเทศของวัยรุ่น. (สังคมศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2534). *Football*. กรุงเทพมหานคร: สยามสปอร์ตปรินต์ติ้ง.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2551). คู่มือการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: กองการกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2558). คู่มือการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

- ธรรมรัฐ อากาศวิภาต. (2555). การวิเคราะห์เทคนิคการส่งบอลระหว่างทีมแชมป์โลกกับทีมคู่แข่งในการแข่งขันฮอกกี้ชิงแชมป์โลกปี 2010. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
- นิพล โนนจ้อย. (2547). การวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2002. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, คณะศึกษาศาสตร์.
- นิพิฐพนธ์ มาลาหอม. (2554). การวิเคราะห์รูปแบบการทำประตูของทีมชาติสเปนและทีมคู่แข่งในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา.
- นิพิฐพนธ์ มาลาหอม และชัชชัย โกมารทัต. (2556). การวิเคราะห์รูปแบบการทำประตูของทีมชาติสเปนและทีมคู่แข่งในการแข่งขันฟุตบอลโลก 2010. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ, 14(มกราคม-เมษายน 2556), 24-38.
- ประโยศ สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประโยศ สุทธิสง่า. (2542). ตำราการฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปีเตอร์ วิธ. (2557). สัมภาษณ์โค้ชหลังเกม นครปฐม ยูไนเต็ต 0 - 1 ยาสูบ-ศุลกากร เอฟซี. Retrieved 10 ตุลาคม, 2557, from <http://sstv.siamsport.co.th/video.php?IDClipVDO=00051068>
- วิทยา เลาทกุล. (2542). ยอดโค้ชฟุตบอล ปี ไไลเซ็น. . กรุงเทพมหานคร: สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ไศรยา หอมชื่น และ ฐานิช ลิ้มตระกูล. (2555). Tourism and Sport Events. Retrieved 23 เมษายน, 2557, from <http://etatjournal.com/mobile/index.php/menu-read-web-etatjournal/menu-2012/menu-2012-apr-ju/51-22555-tourism-sport>
- สกายบุ๊กส์. (2540). รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่นฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: สยามสปอร์ตซินดิเคท.
- สุรพล คงลาภ. (2547). ภาษาลูกหนัง ฟุตบอลอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.
- อดุลย์ หมื่นสมาน. (2549). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

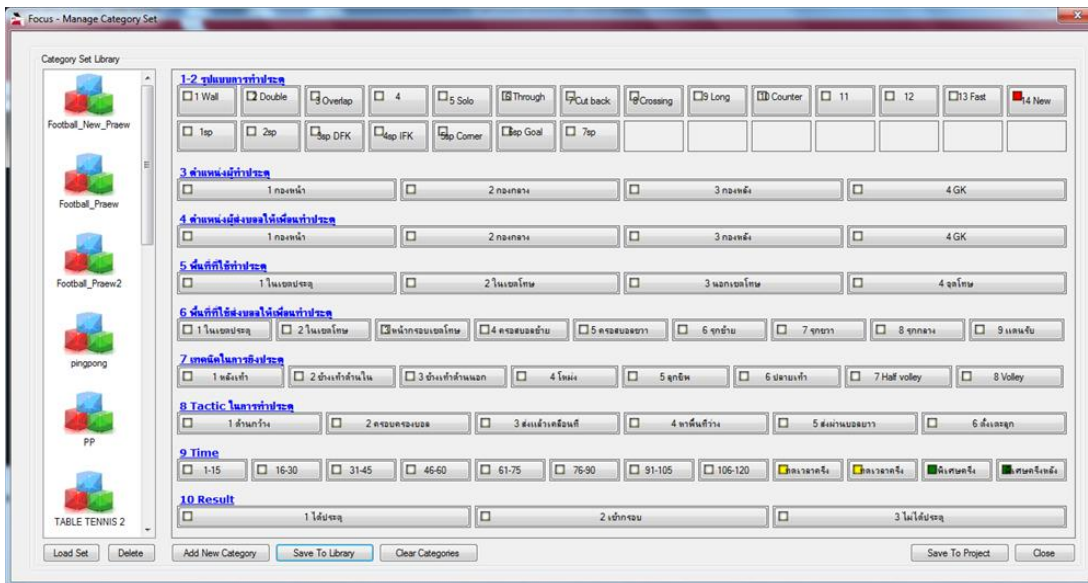

ภาคผนวก

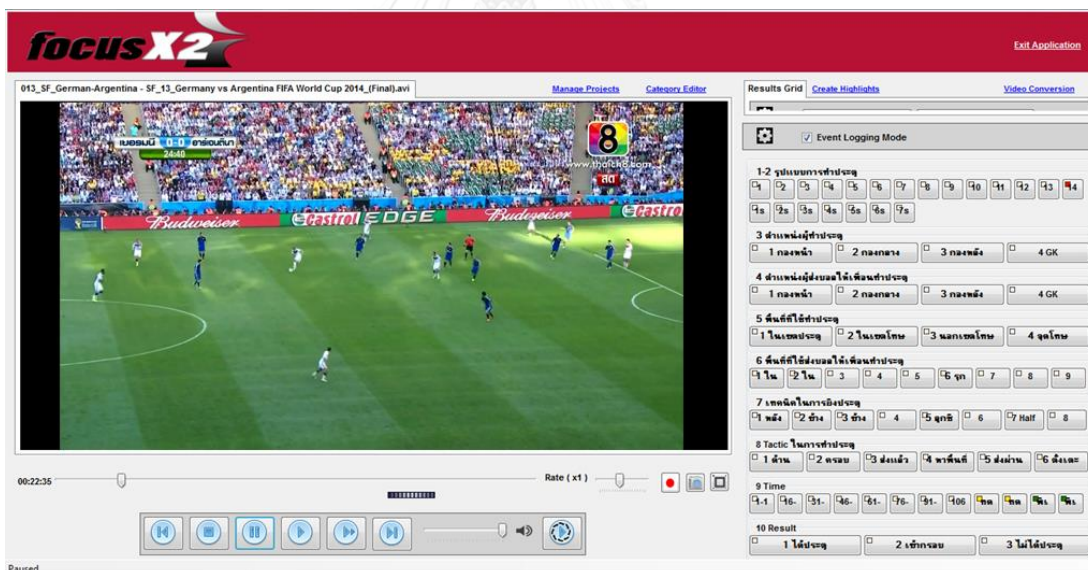
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปแบบการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Focus X2 Version 1.5

รูปแสดงเกมเพลทที่สร้างขึ้นมาเพื่อการวิเคราะห์เกมการแข่งขันฟุตบอล

รูปแสดงหน้าจอโปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ที่ใช้ในการวิเคราะห์เกมการแข่งขันฟุตบอล

โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นสูงที่ใช้การวิเคราะห์เกมการแข่งขัน ด้วยการสร้างข้อมูลทางสถิติที่มีความแม่นยำ ด้วยการสังเกตอย่างเป็นระบบ ด้วยการแสดงผลวิดีโอพร้อมการบันทึกข้อมูล ซึ่งช่วยทำให้ข้อมูลที่รวบรวมมีคุณค่า เนื่องจากโค้ชและผู้ฝึกสอนสามารถเห็นบริบทของเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในการแข่งขันเกิดขึ้นได้

คุณสมบัติของโปรแกรม Focus X2 Version 1.5

1. เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบการวิเคราะห์เกมการแข่งขันสามารถใช้งานได้ง่าย สามารถสร้างชุดจำพวก (Category) ที่ใช้สำหรับการบันทึกข้อมูลด้านต่างๆ ทางสมรรถนะทางกีฬาได้อย่างรวดเร็ว
2. ทำงานร่วมกับวิดีโอ ทำให้สามารถบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจจากเหตุการณ์ในการแข่งขันได้
3. สามารถทบทวนการแข่งขันด้วยการเลือกเฉพาะเหตุการณ์ หรือข้อมูลที่น่าสนใจ จอแสดงวิดีโอจะแสดงตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์นั้นทันที
4. สามารถเรียงและกรองเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อเน้นการวิเคราะห์เฉพาะด้านของการแข่งขันได้ เช่น เฉพาะตัวนักกีฬา เฉพาะทีม เฉพาะเทคนิค ฯลฯ
5. เมื่อทำการวิเคราะห์เสร็จแล้วโปรแกรมจะทำการบันทึกอัตโนมัติและสามารถโอนถ่ายข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติในลำดับต่อไปได้
6. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ป้อนกลับให้นักกีฬาได้ทันที

ภาคผนวก ข

ตารางจัดลำดับผลการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ
(FIFA) Overall Ranking (FIFA World Cup 2014)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางจัดลำดับผลการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ
(FIFA) Overall Ranking (FIFA World Cup 2014)

สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ได้จัดลำดับทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล จำนวน 32 ทีม ตามผลการแข่งขัน ดังนี้

ลำดับที่	ประเทศ
1	เยอรมัน (Germany)
2	อาร์เจนตินา (Argentina)
3	เนเธอร์แลนด์ (Netherlands)
4	บราซิล (Brazil)
5	โคลัมเบีย (Colombia)
6	เบลเยียม (Belgium)
7	ฝรั่งเศส (France)
8	คอสตาริกา (Costa Rica)
9	ชิลี (Chile)
10	เม็กซิโก (Mexico)
11	สวิตเซอร์แลนด์ (Switzerland)
12	อุรุกวัย (Uruguay)
13	กรีซ (Greece)
14	แอลจีเรีย (Algeria)
15	สหรัฐอเมริกา (USA)
16	ไนจีเรีย (Nigeria)
17	เอกวาดอร์ (Ecuador)
18	โปรตุเกส (Portugal)
19	โครเอเชีย (Croatia)
20	บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (Bosnia and Herzegovina)
21	ไอวอรีโคสต์ (Côte d'Ivoire)
22	อิตาลี (Italy)
23	สเปน (Spain)
24	รัสเซีย (Russia)
25	กานา (Ghana)
26	อังกฤษ (England)

ลำดับที่	ประเทศ
27	เกาหลีใต้ (Korea Republic)
28	อิหร่าน (Iran)
29	ญี่ปุ่น (Japan)
30	ออสเตรเลีย (Australia)
31	ฮอนดูรัส (Honduras)
32	แคเมอรูน (Cameroon)

ภาคผนวก ค

ตารางการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล
ของทีมที่ประสบความสำเร็จ และทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางการแข่งขันฟุตบอลโลก 2014 ณ ประเทศบราซิล
ของทีมชาติประสบความสำเร็จ และทีมชาติไม่ประสบความสำเร็จ

ทีมชาติประสบความสำเร็จ

อันดับที่ 1 ทีมชาติเยอรมัน

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	เยอรมัน กับ โปตุเกส	วันจันทร์ที่ 16 มิถุนายน ค.ศ.2014
	เยอรมัน กับ กานา	วันเสาร์ที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.2014
	สหรัฐอเมริกา กับ เยอรมัน	วันพฤหัสบดีที่ 26 มิถุนายน ค.ศ.2014
รอบสอง : 16 ทีม	เยอรมัน กับ แอลจีเรีย	วันจันทร์ที่ 30 มิถุนายน ค.ศ.2014
รอบก่อนรองชนะเลิศ : 8 ทีม	ฝรั่งเศส กับ เยอรมัน	วันศุกร์ที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ.2014
รอบรองชนะเลิศ	บราซิล กับ เยอรมัน	วันอังคารที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ.2014
รอบชิงชนะเลิศ	เยอรมัน กับ อาร์เจนตินา	วันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม ค.ศ.2014

อันดับที่ 2 ทีมชาติอาร์เจนตินา

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	อาร์เจนตินา กับ บอสเนียและ เฮอร์เซโกวีนา	วันอาทิตย์ที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 2014
	อาร์เจนตินา กับ อิหร่าน	วันเสาร์ที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ไนจีเรีย กับ อาร์เจนตินา	วันอังคารที่ 24 มิถุนายน ค.ศ.2014
รอบสอง : 16 ทีม	อาร์เจนตินา กับ สวิตเซอร์แลนด์	วันอังคารที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.2014
รอบก่อนรองชนะเลิศ : 8 ทีม	อาร์เจนตินา กับ เบลเยียม	วันเสาร์ที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ.2014
รอบรองชนะเลิศ	เนเธอร์แลนด์ กับ อาร์เจนตินา	วันพุธที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ.2014
รอบชิงชนะเลิศ	เยอรมัน กับ อาร์เจนตินา	วันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม ค.ศ. 2014

ทีมที่ไม่ประสบความสำเร็จ

1. ทีมชาติแคเมอรูน

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	เม็กซิโก กับ แคเมอรูน	วันศุกร์ที่ 13 มิถุนายน ค.ศ.2014
	แคเมอรูน กับ โครเอเชีย	วันพุธที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.2014
	แคเมอรูน กับ บราซิล	วันจันทร์ที่ 23 มิถุนายน ค.ศ.2014

2. ทีมชาติฮอนดูรัส

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	ฝรั่งเศส กับ ฮอนดูรัส	วันอาทิตย์ที่ 15 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ฮอนดูรัส กับ เอกวาดอร์	วันเสาร์ที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ฮอนดูรัส กับ สวิตเซอร์แลนด์	วันพุธที่ 25 มิถุนายน ค.ศ.2014

3. ทีมชาติออสเตรเลีย

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	ชิลี กับ ออสเตรเลีย	วันศุกร์ที่ 13 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ออสเตรเลีย กับ เนเธอร์แลนด์	วันพุธที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ออสเตรเลีย กับ สเปน	วันจันทร์ที่ 23 มิถุนายน ค.ศ.2014

4. ทีมชาติญี่ปุ่น

รอบ	เกมการแข่งขัน	วันที่
รอบแรก : 32 ทีม	ไอวอรีโคสต์ กับ ญี่ปุ่น	วันเสาร์ที่ 14 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ญี่ปุ่น กับ กรีซ	วันพฤหัสบดีที่ 19 มิถุนายน ค.ศ.2014
	ญี่ปุ่น กับ โคลัมเบีย	วันอังคารที่ 24 มิถุนายน ค.ศ.2014

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นางสาวแพรว สีหมากสุก

วัน เดือน ปีเกิด 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2514

วุฒิการศึกษา

พ.ศ.2556 ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2537 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ.2535 สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

พ.ศ.2533 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2554-ปัจจุบัน หัวหน้าหมวดพลานามัยและคุณภาพชีวิต โรงเรียนนวมิรุฑูรวิทยาลัย

พ.ศ.2537-2553 ครูหมวดพลานามัยและคุณภาพชีวิต โรงเรียนนวมิรุฑูรวิทยาลัย

ประวัติทางด้านกีฬา

พ.ศ.2557-ปัจจุบัน ผู้ประเมินผู้ตัดสิน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ.2548-2556 ผู้ตัดสินฟุตบอลหญิงนานาชาติ (FIFA)

พ.ศ.2547-2548 ผู้ตัดสินฟุตบอลหญิง สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ.2541-2546 นักกีฬาฟุตบอลหญิงทีมชาติไทย

พ.ศ.2544 นักกีฬาฟุตบอลหญิงทีมชาติไทย ชูตซีเกมส์ ครั้งที่ 21 ณ ประเทศมาเลเซีย (เหรียญเงิน)

พ.ศ.2540 นักกีฬาฟุตบอลหญิงทีมทหารอากาศ

พ.ศ.2536-2537 นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ.2533-2534 นักกีฬาฟุตบอลหญิง และนักบาสเกตบอลหญิง วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

พ.ศ.2532 นักกีฬาทุ่มน้ำหนักหญิง ตัวแทนจังหวัดปทุมธานี (เหรียญทองแดง)